

ὁμοστάσιος *gleichwertig*: ThStudArs 262,11. HalkDec 109,704.

ὁμόστατος *ausgewogen*: ἰσόχρονος καὶ ὁμ. JoApokBees 54,7.

ὁμοστεγής *gleichstöckig, gleich hoch*: βαθμός SchneidPol 252,7.— S. ὁμοϊόστεγον.

ὁμόστεγος *unter demselben Dach, unter einem Dach lebend*: ScholIII A 640a. AmphIconC 184. AnHier IV 374,27. VEvvar 303,30. LudwAnek 71,14; 110,16.— L, TLG, Stam.

ὁμόστεφος *gleichmaßen gekrönt*: VMicSynce 128,27 = VStephJun 177,5. NStethVi 3,4.— L -φής.

ὁμόστιχος *in gleicher Reihe, entsprechend*: NGreg II 1140,1. τὰ τούτοις -α AthanEp 61, 56.

ὁμοστίχως *auf gleicher Höhe*: ὁμ. καὶ ἰσοκλεῶς PRK 1,142 (a.1315).— (L).

ὁμοστοιχέω *auf derselben Stufe sein, auf gleicher Höhe sein*: NChonHi 104,32. *entsprechen*: τῶ ὀηθέντι PhotAm 21,263.

ὁμοστοιχία, ἡ *Gleichwertigkeit*: ProclParm 871,12.

ὁμόστολος *gleich*: GregNazPG 37,561A. TheodosDiac 289.362. EustEsp 122,4. Regel-Font 302,22 (Greg. Ant.).— LS, TLG.

ὁμοστόλως *gleichmaßen*: MiChon II 368,28.

ὁμοστράτηγος, ὁ *Kollege im Feldherrnamt*: TheophCont 306,20. ProdGed VIII 46. Lasc-Fred 408.

ὁμοσύγκλητος *gleichfalls senatorischen Ranges*: ThStudEp 156,36.

ὁμοσύμφωνος *völlig übereinstimmend*: βουλή DelLeg 234. id. HagEug Iβ 17 (p.53).— L, vgl. -φονέω Tgl.

ὁμοσημία, ἡ *Tragen des gleichen Habits*: ThStudEp 141,6.

ὁμόσημος *gleichgestaltig, gleichartig*: An-SinDux XIII 5,69. VStephJun 129,9. VAth-Athon 78,26. *den gleichen Habit tragend*: Th-StudEp 75,8 etc. ThStudPG 832C.837C.— L, TLG; LS, L, RBLG -σχήμων.

ὁμόσωμος *einen Leib bildend*: ἡ ὁμόζυγος καὶ ὁμ. AASS Sept III 229B (Acta Adriani 34). ὁμοψύχους καὶ -μους ThStudCatM 127 (p.913).— L.

ὁμόταφος *der einen Anteil an einem Grab hat*: Bas B 3620,15; 3621,3.— (LS), LSSup, Digest 269.

ὁμοταχής *gleich schnell*: ProclTim III 75,20 etc. Simplic., CAG VIII 181,17.— LS, Tgl, TLG, Stam.

ὁμοτέλεια, ἡ *Steuergemeinschaft*: Zepos I 253sq. (a.967).— Vgl. -τελής LS, TLG, Duc, Stam, SvorSyn 23.

ὁμοτέλευτος *mit gleichem Ausgang*: Diod., Bibl. hist. XII 53,4 cod. (ὁμοιστ. ed.). -τον AASS Nov IV 217F conī. ed. pro -κέλευστον (quod vide).

ὁμοτέος *zu schwören*: ὄρκος PatlagJuifs 141. id. RhalPot I 315 (Bals.). id. Trinch 299 (a.1188).— Car.

ὁμοτερίζω ? Alchim 144,13; 404,10; 436,12.

ὁμοτεροπής *gemeinsam erfreuend*: αὔρα CiccPoeti 140,17 (Jo. Gaz.); 136,8 conī. pro νομοτ.

ὁμότεχνος *gleich geartet*: τὰς -ους ἀνθρωπείας φύσεις SidEpit 207,8 (ca.1165).— (LS, LSSup, TLG, Tgl, PHI, Somav, Stam).

ὁμότης, ὁ *der einen Eid leistet*: Herod I 73,11. εὐκόλοι VBasVil 90,34. ἐπίορκος Sym-Hym 24,77. *durch Eid Verpflichteter, Verschworener*: δοῦλοι AnnaR 316,82. οἰκεῖος NChonHi 201,6. *Verschwörer*: NChonHi 11,57; 400,78. *Ver- eidigter, Geschworener*: AMess 21,4.20.22 (a.1264). Trinch 459 (a.1269).— LS, LSSup, TLG, Kr, Car, MenasGlos, PLP.

ὁμοτονέομαι *gleich betont werden*: EpimHom II 346,4. EtymGud 251,51. GregCor 610.— LS -έω.

ὁμοτονία, ἡ *Gleichstimmigkeit*: ThAlSerm 405C (-voia ed.).— Kr, KumN, Stam.

ὁμοτονούντως *in gleicher Spannung*: Philo, Belop. 61,20 (Diels-Schramm p.30,20).

ὁμοτραπέζιος, ὁ *Tischgenosse*: PselMalt III 123,49.— Vgl. -άπεζος LS, Stam.

ὁμοτρον, τό *Schwur*: LudwAnek 72,2.— Vgl. ὁμοτός LS, TLG.

ὁμοτροπή, ἡ *Eintracht*: εἰς -ὴν ἀδιάλλακτον Dmit II 5.— Vgl. -πία LS.

ὁμοτροφία, ἡ *gemeinsames Aufwachsen*: MakSym I 51,28.— LS.

ὁμότυχος, ὁ *Schicksalsgefährte*: Philag I 2,11.— KumN.

ὁμόυλος *aus demselben Stoff (Material)*: Jo-PhilProc 234,24; 410,26 etc. PselPhil II 67,3.— LS, TLG, Tgl.

ὁμοῦπαρκτος *zugleich existent*: θεότης ἐν τῇ τριάδι Zepos I 692 (a.1360).

ὁμουσιότης, ἡ *Wesensgleichheit*: EEBΣ 27 (1957) 236,596.— Somav; ὁμοουσ. L.

ὁμοφήτωρ, ὁ *Wahrsager*: ScholIII I 404ab. Suda α 4608.— LS (Eust.), TLG.

ὁμόφθογγος *im Gleichklang, übereinstimmend*: NonnDion I,410 etc. CosVestZa 254 c.2. Bandini I 243A (in Greg. Naz.).— LS, TLG, Tgl; KumN -ως.

ὁμοφραδής *übereinstimmend*: DarEp II 111,5 (sup.; Sym. Mag.).— LS, L, Tgl.

ὁμόφρονος *gleichgesinnt, einmütig*: ACO I 1,2,20,22; 21,7 (a.431). MartPerg 158. VThSyk

26,41. VGrAgrig 52,1. MartAmor 50,21. MR VI 169.— Kr s.v. -φρῶν; LS, L, Stam -φρῶν.

ὁμοφυλέτης, ὁ *Landsmann*: SymPol 47,30.

ὁμοφυός *von gleicher Natur (Art)*: τὸ -ὄν μέλος τῶν ὀργάνων ParaphDam 175.— LS, L, Stam -ής.

ὁμοφώνησις, ἡ *Übereinstimmung*: Bachmann, Anecd. Gr. I 436,9. DelAn I 393,17.

ὁμόθθων, ὁ *Landsmann*: AnnaR 88,2; 400,42.

ὁμοχορεύω *gemeinsam tanzen*: ThStudCatM 48 (p.351).

ὁμόχορος *demselben Chor angehörig*: ThStudEp 547,33. ὁμ. καὶ συνθιασώτης PhotMan 189B.— LS.

ὁμόχουσις *aus demselben Staub gemacht*: PapVar 238,16 (Leo VI.).

ὁμοχριστιανοί, οἱ *Mitchristen*: EustOp 12, 83.

ὁμοχρονώ *gleich lange dauern*: Herod II 790,25. EpimHom II 761,36. ChoerEpim 181, 2.— (LS), TLG, RBLG.

ὁμόχρονος *gleich lange dauernd, von gleichem Zeitmaß*: Herod I 38,12; 415,10 etc. Syrian I 46,12; 67,17,19. TzetzMetrPind 47,17.— (LS, L), TLG, Stam, RBLG.

ὁμοχώριος *aus derselben Gegend stammend*: Geogr. Gr. min. I 234,914; 409,29 (Müller).— Vgl. ὁμόχωρος LS, L, Tgl, TLG, Stam.

Ὅμοχωριτέσιος *des Ὅμοχωρίτης*: λωρία AVaz 120,6.13 (a.1367).— DöDipl 367; vgl. -ίτης PLP.

ὁμοψύχημα, τό *Einmütigkeit*: ThStudCatM 28 (p.196).

ὁμοψυχότης, ἡ *Gleichmütigkeit*: ἡ ὑμετέρα ὁμ. ACO III 153,7.— Vgl. ὁμόψυχος LS, LSSup, L, Stam.

ὁμῶ *schwören*: ὁμῶ Herod II 251,7. id. TheodGramm 191,6. id. ChoerEpim 54,16.— TLG, Karan, Rohlf; vgl. ὁμόνω Kr.

ὁμπλιγαζίνες, αἱ (lat. obligationes) *Verpflichtungen*: GerlPatr 241,14 (a.1496).— ὁμπλιγκατζόνε KontLeuk.

ὁμπλιγάρω (lat. obligare, venez. obligar) *verpflichten*: GerlPatr 237,18 (a.1480); 240,15-20 (a.1496); ὁμπλιγάρησεν 241,11.— Kr, KontLeuk (-ομαι); s. ὁπλικεύω.

ὁμπνεύω (< ὁμπνη) *gedeihen lassen*: -εν αἰξεν PhotLex II 17.

ὁμπριγαρίζω (< lat. obligare, venez. obligar) *als Pfand geben, verpfänden*: ManusKatrarios 271 (a.1446).— S. ὁμπλιγάρω.

ὁμπρός *vorne*: AnonHier 976B. DelAn I 550,3. CodAstr IV 54, f.49. *fürderhin, weiterhin*: ἀπὸ δὰ καὶ ὁ. MM VI 239.— Kr (s.v. ἐμπρός), TLG, Somav (-ῶς), Stam; s. ἐμπρός.

ὁμυαλός, ὁ (= μυαλός) *Gehirn*: τὸν -ὄν KalamGloss 291,27.— Kr, Duc, Stam ὁμ.

ὁμύδιον, τό *Miesmuschel*: Hieroph III 140. Achmet 240,4. Seth 81,11. ScholOpp Hal. 1,138.316. EustOd I 151,24. ὁμυδ. ErmAnecd 259.267.273 adn.— Kr, KukLao 185f., LexPont; s. μύδιον.

ὁμφαδικός *unreif*: -ῆ ἡλικία HalkHag 194, 29.

ὁμφαῖτος, ὁ Teil eines Gebäudes: τοῦ βεστιαρίου TyrKechar 149,2316. MM III 56 (a.1202). τῆς οἰκίας ALavra 90,181 (a.1300).

ὁμφακέλαιον, τό *Öl aus unreifen Oliven*: BlemMed 66,17.

ὁμφακισμός, ὁ *Essen unreifer (saurer) Trauben*: CosVestChrys 76 (cf. LXX Jer. 38,29.30; Ez. 18,2).

ὁμφάκιος *unreif*: βότρως ManStrab 202,13. *aus unreifen Oliven*: Hippiatr II 308,29.— LS, AndrArch, Karan; RBLGSup, Kr -ιον; omfacium NovGloss.

ὁμφακιώδης *unreif*: ὄαγες ManuelDial 276,14.— LS, TLG -κώδης.

ὁμφακόεις *unreif*: νύμφη FourDioseHell 33,10.— DioscAphr 58.

ὁμφακος, ὁ ? *Öl aus unreifen Oliven* ? -άκου Galen XII 558 etc. AlexTrall I 473,2. -οῦ Aët XVI 17,33.— (LS), TLG.

ὁμφακοφαγία, ἡ *Essen unreifer (saurer) Trauben*: PselFor 3,97.

ὁμφαλή, ἡ (= ὁμφαλός) *Nabel*: MPer XVIII 260,6 (s.X/XI).— (PB; RE XVIII 1,384-96).

ὁμφαλίδιον, τό *Abdeckung*: VIrene 66,6.

ὁμφάλιον, τό *runde Platte in der Fußbodenmitte* (einer Kirche oder einer Halle): πορφυροῦν Theoph I 285,11. id. TheophCont 429,21. id. DeCerV I 11,20. DeCer I 524,6. -λιν Buckel: VThSyk 128,13 v.l.— LS, Tgl, TLG, Kr, Stam, DeCer II 606f., (PB).

ὁμφάλιος *am Nabel*: ζωστήρ Paul. Sil. amb. 246 (Friedländer).— LS, AndrArch, Stam; (LS -λειος s.v. ὁμφαλόεις).

ὁμφαλίτις (fem.) *des Nabels*: μεσότης PselOr 31,102. εἰς -ίτιδας πόρους (?) PselChrys 30,4.— (Stam).

ὁμφαλοειδής *nabelförmig*: JoPhilCAG XIV 3,140,24. JoPhocas 554D.— LS (Eust.), Stam; vgl. -λώδης LS, TLG.

ὁμφαλός, ὁ *Lampendocht*: τὸ βεργίον τοῦ λύχνου ἀργόν LudwBatr 262,17. *Fischrogen*: -οὺς τεταριχευμένους ἰχθύων PlanEpist 92,4.— (LS, LSSup, Kr + XIII, Stam), KarpReal 71f.

ὁμφαλοψυχία, ἡ *Sitz der Seele im Nabel*: Palam I 466,15; 467,7,24. NGreg I 557.

ὁμφαλόψυχος, ὁ *der die Seele im Nabel hat* (Schimpfwort für Hesychasten): (pl.) Palam I

288,19; 403,19; 466,14; 467,7. id. NGreg I 557. id. CantHist I 544,19.— Tgl, Stam.

ὁμφοδότης *der die inneren Stimmen gibt*: LascTheol 102,113.

ὁμωδιάω s. **μωδιάω**

ὁμωνυμικός *gleichlautend*: διπλόη -ή EustII II 679,13.

ὁμωνυμίζω *gleich benennen*: PachF III 131,14; 133,25; 135,15.

ὁμωνυμικός *die Gleichnamigkeit betreffend*: προσκύνησις ThStudEp 528,23.54. HergenMon 58.— L (auch -ῶς), Stam.

ὄμωσις, ἡ *Schwur*: GuillCorp V 3,41 (a.1098).

ὄμωτικός, ὁ *Geschworener*: StyInsc 110 (a.1495; cf. JÖB 25 [1976] 279f.).— (ὄμωτ. LS, TLG, Tgl).

ὄναγρα, ἡ *wilde Eselin*: γάλα ἐξ -ας Achmet 184,22.— (LS, Tgl, Stam); vgl. ὄναγρος LS.

ὄναγριον, τό *wilder Esel*: LXX Job 39,5a v.l. pro ὄνος ἄγριος.— LS, TLG, PHI (Pap.).

ὄνάδα, ἡ *Eselin*: -αν CodMes 128,3 (a.1328).— ὄνάδα/ὄνάς LSSup, TLG, Car.

ὄνάδιον, τό *Esel*: CodMes 105,31 (a.1332); 137,28 (a.1334); 144,5.

ὄνειδισμα, ὁ *Beschimpfung, Schimpf, Vorwurf*: LXX Ez. 36,3. Pollux VI 128. Simoc IV 4,3.— LS, TLG, Kr, Somav, LexPont (-μαν).

ὄνειδιστέος *zu tadeln*: PsalmKat I 267,14.18 (Didym.).— L; LS, L, TLG -έων.

ὄνειδιστήριος *tadelnd*: ManasL 5048.

ὄνειδιστής, ὁ *Schmäher*: PsChrysPG 59, 596B. Rom 16 c 2.— LS, TLG, Somav.

ὄνειδιστος *tadelnswert*: ScholHesOp 760-64,11 = ScholHes Op. 758.— Vgl. ἔπον. LS.

ὄνειδος, ὁ *Schimpf, Schmach, Schande*: GrNyssOp III 1,192,5. PsChrysPG 64,40, 23. GMon 458,8. TheophCont 51,5; 169,2. HalkInHag 22 c.10.— TLG; L, Tgl s.v. ὄνειδος, τό.

ὄνειον, τό *Eselstall*: LudwAnek 203,5.— LS (Suda).

ὄνειράζομαι *träumen, Traumgesichte haben*: SynaxCpl 165,30.— (L), Kr; LSSup -ιάζω; Somav, Stam -ιάζομαι.

ὄνειραῖος *träumerisch*: -η ἐλπῖς GregNaz PG 37,776A.— ὄνειραῖος LS.

ὄνειρατεύομαι *träumen*: Simoc VII 15,4.

ὄνειράτιον, τό *kurzer Traum*: CyrAlPG 68,440B.— LS, TLG.

ὄνειράτον, τό (< pl. ὄνειρατα) *Traum*: ScholLyc 341,28.

ὄνειροδείκτης, ὁ *Traumdeuter*: Agathange 128,17.

ὄνειροκάπηλος, ὁ *der mit Träumen handelt*: ὄνειροπῶλαι καὶ -λοι BasilEp 211,1,6.

ὄνειροκρισία, ἡ *Traumdeutung*: Miller: cod. Par. 755, τοῦ v (Th. Stud., cf. BHG 2356t).— LS, RBLGSup, Stam; LSSup -κρισία.

ὄνειροκριτική, ἡ *Traumdeutung*: VIgnat 568D. Prodrum 1261A. EustII I 82,30.— LS, Stam.

ὄνειροκριτικόν, τό *Traumbuch, Buch der Traumdeutung*: Io. Stob., Anthol. II 114,19 (Hense-Wachsmuth). DrexlNik tit.— LS, L, TLG, ODB, BeckVolk 203f.

ὄνειροκριτικῶς *durch Traumdeutung*: EustOd II 219,2. MiChonEp 102,19. IsGlab-Hom II 327,2.— Stam.

ὄνειρολεσχία, ἡ *träumerisches Geschwätz, Reden im Traum*: ἀπέραντος ScholAristid 344,19. Philes I 384,19,3. -σχελία (sic, cf. ἐρεσχελία) PsZon 1453.— LS (Suda).

ὄνειρολυτέω *Träume deuten*: GregAntKam 332.

ὄνειρολύτης, ὁ *Traumdeuter*: Alexanderged 493sq.— L, Stam.

ὄνειρομαντεία, ἡ *Traumdeutung*: PsNonn-Comm IV 71. PoemAstr p.49 adn. -ία CorpGloss.— KumN, Stam; oniromantia Blaise II.

ὄνειρομαντεῖον, τό *Traumorakel*: PapMag VII 1009 (s.III).

ὄνειρομαντική, ἡ *Traumdeutung*: GMon 542,20 v.l.— KumN, Stam (s. v. -μαντεία).

ὄνειρόμοιος *traumähnlich*: -οια καὶ σκιόεντα ThStudEp 370,17.

ὄνειρόμουσος *der der Traum der Musen ist* (Toponym ?): βομών τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τοῖς λεγομένοις τόποις -σοις Agathange 128,15.

ὄνειροπάτωρ *der Vater der Träume ist, Träume erzeugend*: ὕπνος ProdGed LXXVIII 15.

ὄνειροπλάστημα, τό *Traumgebilde*: PoemAstr I 524.

ὄνειρόπλαστος *im Traum gebildet*: φάσματα ManasL 862.— Stam.

ὄνειροποιῖα, ἡ *Erzeugen von Träumen*: EustII IV 681,18.

ὄνειροποιός *Träume erzeugend*: TzetzBa 792,7; 814,10.

ὄνειροπόλησις, ἡ *Träumen*: Mansi XVI 417D (a.869/70). EustDam 533D. BlemAut I 11,4. *Traumdeutung*: VConstFr 314 c.XXI.— LS, Stam.

ὄνειροπόλος (adj.) *Träume betreffend, träumerisch*: λόγοι ArethSchol 122,11. ματαιότης ArethMin I 169,25.— LS, TLG, Tgl, Kr, Stam, RBLG+Sup, Hoven 242.

ὄνειροπώλης, ὁ *Verkäufer von Träumen*: -λαι καὶ ὄνειροκάπηλοι BasilEp 211,1,6.

ὄνειροσκοπία, ἡ *Traumdeutung*: Ideler II 145,21 (Io. Actuar.).— Stam.

ὄνειροσκοπική, ἡ *Traumdeutung*: Josep 160D. NGreg III 82,6.

ὄνειροσκοπος, ὁ *Traumdeuter*: Pollux VII 188. VMaxConf 89C. Greg II 1035,5.— L, TLG.

ὄνειροσόφος *traumkundig*: TzetzBa 776,21.

ὄνειροτόκος *Träume erzeugend*: νόξ JoGaz II 288.— LS.

ὄνειροφόβος *Träume fürchtend*: TzetzHist IX 614.

ὄνειρόφρων, ὁ *Traumdeuter*: PselAutob 364. GeorgTorn 205,9.— LS.

ὄνειρώγμα, τό *Träumerei, Hirngespinnst*: TheophylEp 81,67.— Vgl. -γμός LS.

ὄνειρώδικος *traumhaft*: -ώτατον ψεῦδος Zigab III 1336D.

ὄνειρωδῶς *im Traum*: φαντάζεσθαι TheophCont 620,12.— KumN, Stam.

ὄνειρωκτικός *im Traum*: -ωκτικῆς (sic ed.) φαντασίας ProclParm 1059,39. ἡδοναί DamascPhil 171,2 (-ακτικά cod.).— LSSup.

ὄνειρωξία, ἡ *Träumen* (oder: *nächtlicher Samenerguß*): PsZon 1453.— LS, Kleis, VolkPsel 217 -ωξις.

ὄνελάσιον, τό *Abgabe der Eseltreiber*: γνώσις -ίων Journal of Juristic Papyrology 23 (1993) 43-46 (s.VI).— (LS, PHI ὄνηλ.).

ὄνεστος (lat. *honestus*) *ehrenhaft*: Bas B 723,9; 821,29; 1283,21.— Kr.

ὄνέω *nützen*: Galen XVII 2,337. JoChrysPG 64,692,54.— TLG; LS, L s.v. ὄνινημ.

ὄνηγός, ὁ *Eseltreiber*: NChonHi 650,11.— LS (s.v. ὄναγός), RBLG, Stam.

ὄνηδόν *wie ein Esel*: ἐπιβρωμώμενος NChonHi 590,88.

ὄνηλατικόν, τό *Abgabe der Eseltreiber*: ZPE 133 (2000) 173,20 (s.V).— LS, LSSup, WöPapSup III, PHI (-ός).

ὄνηλατικῶς *wie ein Eseltreiber*: MiChonDial 1357A.

ὄνηλών, ὁ *Eselstall*: SB XX 44166,9 (a.189).

ὄνθαγωγός *Kot transportierend*: τῆς -οῦ χολάδος IatrLesb 15.

ὄνθος, ἡ *Kot, Mist*: SophrThaum XIII 7, p.271. EustII IV 834,6.— LS (s.v. ὄνθος, ὅ), TLG; Stam (ὅ).

ὄνθυλόω *kacken*: τὴν κοπρίαν TzetzIned 569,20.— S. ἄνονθ.

ὄνιδιον, τό *Eselein*: OldStud 314,5,4. LudwAnek 88,21.— LS, TLG, Tgl, RBLG.

ὄνικάτος *mit einem Esel*: AIv 51,58.60.62 etc. (a.1103); 52,217.219.232 etc. (a.1104).— OikFisc 69.

ὄνικόν, τό *Esel*: LeoTact I 123 app. UranIn 64,4. TypGregPak 1758. Trinch 64 (a.1086). AXen 1,154 (a.1089). GuillCorp V 14,27

(a.1138?). AZog 5,83 (a.1142).— Kr, Car, MenasGlos; LS, LSSup, RBLG, AndrArch -ός.

ὄνιος, ὁ *Kellerassel*: DelAn II 316,11; 318,14; 380,29 etc. DelLex 82,20.— Vgl. LS ὄνος III; onius NovGloss.

ὄνίσκομαι *Nutzen haben*: CorpGloss.— LS, TLG -σκω.

ὄνίσκος, ὁ *kleiner Esel*: LeoSyn 1,14. Hippiatr I 358,7. AttalP 114,7. *Kellerassel*: Aët XV 28,5.7.10. PaulAeg I 263,25. DelAn II 292,15; 354,14 app. DelLex 82,26.— LS, TLG, RBLG, Stam; lat. *oniscus*.

ὄνοβρόχειλος, ὁ *Esparsette, Onobrychis caput-galli*: Dioscur II 160,12.— RBLG.

ὄνοβρυχιάς, ἡ *Esparsette, Onobrychis caput-galli*: Oribas XIV 54,5; 60,2.— LS, RBLG, Stam -χίς.

ὄνόγαλα, τό *Eselsmilch*: Alehim 338,15.

ὄνόγυρον, τό *Anagyris foetida, Stinkbaum*: EutekNik 7,19.— LS, (PB) -ος.

ὄνοθήλεια, ἡ *Eselstute, Eselin*: DiethRara 10 (s.VI). MPER XVIII 262,20 (s.VIII). Zepos I 617 (a.1044). MichAttDiat 1433.1659. VJoXen 100.— LS, LSSup, PHI, DiethLese I 174, Kr, OikFisc 100.297.

ὄνοθηλυκόν, τό *weiblicher Esel, Eselin*: MPER XVIII 257,2 (s.VIII).

ὄνοθηρίαμβος, ὁ „*Triumph des Esels*“ (satirisches Werk des Basilakes): NBasOr 4,16.

ὄνόθυρις, ἡ *Oleander, Nerium Oleander*: Kyran I 15,1.3.— LS, TLG -θυρίς.

ὄνοκάρδιος, ὁ ein Edelstein: PselPhil I 34,8. MelitS 1174.— LSSup -διά.

ὄνοκεφάλιον, τό eine Pflanze: Dioscur II 234,15.— Vgl. LS, TLG, Stam, Hoven 242 -κέφαλος.

ὄνοκλήωνιον, τό *Eselhengst*: Zepos I 617 (a.1044). MichAttDiat 1433.1659. EngPatm 1,39 (-κυλονον pro -κυλωνίων; a.1073); 2,5 (a.1079) etc. AIv 41,81 (a.1079). ALavra 38,35 (a.1079); 44,28 (a.1082). ABatop 10,36 (a.1080); 11,44 (a.1082).— OikFisc 100.297.

ὄνοκλεία, ἡ *Ochsenzunge, Anchusa tinctoria*: Galen XI 811 etc. Dioscur III 212,6. πέλεθος βοτάνη ἡ λεγομένη ὄνοκλεία DelAn II 295,15.— LS, TLG, DurlDiet (ὄνόκλεια).

ὄνολάτης, ὁ *Eseltreiber*: Cusa 32 (a.1153). 433sq. (a.1183).— Car (als Name); ὄνηλ. (ὄνελ.) LS, TLG.

ὄνομακλήδην *mit Namen, namentlich, mit Nennung des Namens*: GSync 196,8. ProdCom 17,30. TzetzEp 9,7; 12,7. NikMesEp 25,14. Dmit I 794.— LS.

ὄνομαλάχη, ἡ eine Pflanze (Oleander?): ὄνόθυρις βοτάνη ἐστίν· οἱ μὲν ὄνόθουριν καλοῦσιν οἱ δὲ -χην Kyran I 15,3.

ὄνομασμός, ὁ *Name, Benennung*: PselPhil I 51.28.30. Mich., CAG II 3,12,9. LascTheol 99,23.— LSSup.

ὄνομαστῆος *zu (be)nennen, zu bezeichnen*: NPaphLaud 1224B. ProchKydÜb I 64. -έον GregNazPG 35,1105D. KommJo 176,19; 267,22.— LS, TLG, Tgl.

ὄνομαστήριος *die Namengebung betreffend, Namen gebend*: (sc. ἡμέρα) PadiadAnek 18,73. ἡμέρα NChonHi 169,89. id. Nicol. Cabas., Vita in Christo II 14,2 (SC 355). τὰ -α (subst.) *Namenstag*: MR III 18,22. ProdCom 31,19. *Beinamen*: AntTrips 80,20.— L.

ὄνομαστής, ὁ (lat. nominator) „Benenner“, für die Benennung von Kandidaten für ein Amt zuständiger Beamter: Archiv f. Papyrusforsch. 47 (2001) 264 (s.III). LexLyd 234,85. Bas A 1720,6; 2524,7.— LS, LSSup; RE XVIII 1,506-7; Somav.

ὄνομάστρα, ἡ ? *Name*: Areth. Caes., PG 106,644D.— (Somav).

ὄνομαστῶς *namhaft, bekannt*: Pollux V 159. *mit Namen, namentlich*: ScholArat 176,3. VPetr I 34,8. NChonHi 190,81 v.l. pro -αστί.— Kr, Stam; LSSup -ός.

ὄνοματίας, ὁ Herod I 52,2 etc.— TLG.

ὄνοματίζω (*be)nennen*: ProclTim II 255,24. CatNT III 317,7. Zampelios 150 (a.1086). DelAn I 207,20 etc.— (LS), L, TLG, Tgl, Kr, Somav, KumN, Stam.

ὄνομάτιν, τό *Name*: Trinch 177 (a.1143).— LS -ιον.

ὄνοματισμός, ὁ *Benennung, Bezeichnung*: LascTheol 141,151. LascEp 105,28.— LS, KumN, Stam.

ὄνοματιστικός (*be)nennend, bezeichnend*: -ὄν αἴτιον LeontNest 1716B.

ὄνοματογράφος, ὁ *Schreiber von Namen, Erfinder eines Namens*: TzetzMetrPind 13,21.

ὄνοματογράφω *namentlich eintragen*: -φέντες ἐν βίβλῳ ζωῆς TheodChor 25.— L -φέω.

ὄνοματοθεσία, ἡ *Namengebung, Benennung*: ChrysipEnc 88,21. ProclCrat 71,170. OlympGorg 243,19. Max. Conf., PG 91,189A.— LS, TLG, Tgl, Somav, Stam.

ὄνοματοθετέω *einen Namen geben, benennen*: Ammon., CAG IV 4,72,12.16. JoPhilCAG XIII 1,17,33 etc. PhotFragm 1220A. PhotHom 58. SourcPaul 61. ArethMin I 106,1. ὄνομαθετέω GazGramm 62,15 (?).— LS, TLG, Tgl, Stam.

ὄνοματοθέτησις, ἡ *Namengebung*: PadiadAnek 19,83.— KumN.

ὄνόματοι, οἱ *Personen*: -άτων Cusa 3 (a.1095?). -άτους RobCart XVII 66,65 (a.1108). ὄνόματοι Trinch 184 (a.1145). -τοῖ Cusa 131.133 (a.1151).— Kr, SkubOl 463; ὄνόματος Car,

ὄνομάτος Dem, νομάτοι Andr, ἀνομάτος ChatzKyp.

ὄνοματολόγιον, τό *Namensverzeichnis*: CodAstr VIII 3,71, f.243.— KumN, Stam; vgl. -λόγος LS.

ὄνοματομαχέω *den Namen (Christi) bekämpfen*: NicephAnt 316C.

ὄνοματοποιητικός *lautnachahmend, lautmahlend*: λέξις ScholIIGen 599 (Meliten.).— Vgl. -ποιέω LS.

ὄνοματοποιητικῶς *lautmalerisch*: EustOd I 378,11.

ὄνοματοτίθημι *einen Namen geben*: -τοθέντος ThStudPG 781B.

ὄνομουλικόν, τό *Maulesel*: -ὄν ἐν, ὄνικὰ δύο MM IV 428 (a.1277).

ὄνόμυλος, ὁ *von Eseln betriebene Mühle*: MichAttDiat 29,179. TypKosm 60,25.

ὄνομύλων, ὁ *von Eseln betriebene Mühle*: AChilSup V 30 (a. 1320-1).

ὄνόπη, ἡ ἀμπέλου μελαίνης εἶδος Hesych o 911.

᾽Ονοπνίκτης, ὁ „Eseltränker“ (Fluß in Antiochia): Procop III 2,78,14. τὸν ᾽Ο. λεγόμενον ποταμόν TheophCont 280,11.— TLG, RE XVIII 1,520f., PMBZ 10489.

᾽Ονοπόδιον, τό „Esel Fuß“ (Räumlichkeit im Großen Palast in Kpl.): DeCerV I 4,24 etc.— TLG, Kum, JaninCpl 112, KukBios IV 139, REB 6 (1948) 175ff.; s. ᾽Ονόπους.

ὄνοπόλος, ὁ *Eselhirt, Eseltreiber*: EtymGud 514,36. ᾽Ονοπόλη = ᾽Εμπουσα EtymMag 336,43. id. PsZon 701.— Vgl. ὄνόκωλος LS, Tgl.

᾽Ονόπους, ὁ Räumlichkeit im Großen Palast: DeCerV I 57,24 etc.— S. ᾽Ονοπόδιον.

ὄνοράριος, ὁ (lat. honorarius) *ehrenhalber*: JustinNov 355,15. Bas A 407,8; B 57,12.16; 1859,7.11. DeCer 387,16. τὸ -ον *Ehrengeschenk, Honorar*: Bas A 351,10; B 709,3; 1198,33.— L; ὄνωρ. TriantLex.

ὄνοράτος (lat. honoratus) *geehrt*: MirDem 155,27 f.l. pro ἐνοράτος. ὄνωράται ? EpigPol 522.— (᾽Ον./᾽Ον. TLG, PHI, PB).

ὄνορουγος *eselsschnäuzig, mit einem Eselsgesicht*: PapMag XI b 2 (s.III). PselPhil I 32,83.— (LS), VolkPsel 220.

ὄνοσκελής *mit Eselsbeinen* (ein Dämon): τῶν -ὄν ᾽Εμπουσῶν NChonOr 85,11. (subst.) τοὺς -εῖς PsPselDaem 171,549.— LS, L -ίς; vgl. ᾽Ονοσκελέα/-λία, ᾽Ονόσκελις PB, TLG; ἀνασκελῆς HL, Andr, LKN.

ὄνοσκελιακός *mit Eselsbeinen*: φάντασμα StritEx 143,3. VasAnecd 326.

᾽Ονοσκελοῦ, ἡ *die mit den Eselsbeinen* (eine Dämonin): TestSal 83*,8.10. Bachmann, Anecd. Gr. I 218,27.— S. ὄνοσκελής.

ὄνοφύλαξ, ὁ *Eselhüter*: SB VII 9408,2,27.114 (s.III) etc.— WöPap Sup I, PHI (Pap.).

ὄνόω *tadeln*: TheodGramm 191,6. EustOd II 26,1. LudwBatr 214,13.— Vgl. ὄνομαι LS.

ὄντοποιέω *seiend machen, zum Sein bringen*: ScholPindAb Ol. 1,9.— LS.

ὄντοποιός *seiend machend, zum Sein bringend*: δύναμις GAkrop II 77,4; 92,31.

ὄντώω *verwirklichen*: RegelFont 275,28 (G. Torn.). LascTheol 113,117 (pass.).

ὄντωσις, ἡ *das Sein*: NBasOr 85,4. PsZon 1453. LascEp 206,31. AASS Mai II, XXIX, E (Const. Acrop.). PachF III 275,11. ὄντωσις (?) PachParm 57,9.

ὄνυχα, ἡ *Verletzung mit der Kralle*: Falk 83,16.— Kr; Stam -ία.

ὄνυχιζώω *onyxfarben sein*: ἐπενδύτης ... ἰδιόχροος ἢ -ζων Athan. Al., De virg. 44,24 (Goltz, TU 29/2).— (LS).

ὄνυγμαῖος *finger nagel groß*: τὰ -α τῶν πραγμαίων ἐγγείοντα MichAttDiat 31,227.— LS; LS, Stam -χιαῖος.

ὄνυχιον, τό *Schale*: τῆς κογχύλης τὰ -ια DelAn II 326,26. *Nagel, Kralle*: PapArm A 28 (s.V-VII). PselPoem 61,10. -iv CodAstr VIII 3,127,9. -ι DelAn I 580,5,27.— LS, Kr, TLG, LexPont -ι(ον); vgl. LS ὄνυξ III 7.

ὄνυχιος *onyxfarben*: WKopt 584.— LS (Suda), onycius NovGloss.

ὄνυχισμα, τό *vom Huf abgeschnittene Teile*: ὄνου AëtOl I 369,22 (v.l. ὄνυχας).

ὄνυχιτης *Onyx*: λίθος Strabo XII 2,10 (Meineke). id. Lapid 169-171 c.32-36; cf. 346. id. Kyran I 15,2,20,33. (subst.) *Onyxstein*: LudwMax 121,14. DeCerTM 215,171. TheophCont 332,7,10. VConst 20,11.— LS, TLG, Kr.

ὄνυχοκοπέω *die Nägel schneiden*: τινά VasAnecd 209. νυχ. 206,209. id. OktoPerig 31,19. id. AnonHier 980A.— L; vgl. νυχοκόπτω LexPont; (ὄ)νυχοκόπτης Stam, LKN.

ὄνυχόπαχος *dick wie ein Nagel*: Alchim 264,15.— LS.

ὄνυχοποιέω ? μίγμα Alchim 270,19.

ὄνυχος, ὁ *Nagel*: NeophSyng III 478,672. NeophElass 370,330. VasAnecd 326. Alchim 32,3. *Huf*: Hippiatr II 281,25; 290,23.

ὄνωνίτις, ἡ *Lotwurz, Onosma echinoides*: Ps-Dioscur II 140,16.

ὄνωράτος (?) s. **ὄνοράτος**

ὄξάγγιον s. **ὄξούγγιον**

ὄξαλατίζω ? -τιοθῆναι τῇ ἐπιστροφῇ EustOp 339,16.

ὄξάριον, τό *Essig* ? ὠξ[ωσ]αρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴνου GerstPap II (s.VI/VII). ὄξ[οξ]άρια BerichtPap VIII 118. ὄξ. BerichtPap IX 78; X

71.— ὄξ. PHI (auch ὄξαρά, ὄκδάριον ?), WöPap Sup I-III.

ὄξέα, ἡ *Buche*: ABatop 9,21 (a.1071).— LS s.v. ὄξία, AndrArch.

ὄξεῖα, ἡ *Lanze*: Corp. Paroem I 61,8 etc. Suda δ 1186. *Gipfel*: Cusa 357 (a.1099). RobCart LXVII 107,92. ein Intervallzeichen: PsJoDam 44 etc. GabHier 36 etc. Stathes I 656.— TLG, Car, Karan IV 60f., (LS s.v. ὄξύς, RBLG, PB, Somav, Stam).

ὄξεοβάφιον s. **ὄξυβαφεῖον**

ὄξεόβαφον, τό ein Gefäß: Suda λ 232.— ὄξύβαφον LS.

ὄξεος *schnell*: ὄξέου δρόμου LaurCorp II 474 (s.VIII/IX). id. DeCer I 788,22. ὄξέω ὀρμήματι NicPhoc XVII 10. -ους ποσὶ VBasVes I 86. *heftig*: -ου νοσήματος StephProg 46,4 etc.; πυροεῦθ 161,11. *purpurn*: -ου ἐνδύματος VEuth 51,16. ἀετούς -ους PsKod 162,32. βλαπτίου -ου PetitNotre 120,15,26. ταβλία ἀπὸ ὄξέου DeCerV I 132,23.— TLG; Kr s.v. ὄξύς (s.d.).

ὄξεόχρυσος *purpurn und golden*: Callic 26 tit.

ὄξηλίς, ἡ eine Pflanze: TestMed 555,90.— LS.

ὄξησις, ἡ *Sauerwerden*: Hippiatr II 311 cod.— Vgl. ὄξέω L.

ὄξειδερόν, τό *Essiggefäß*: ScholArK III 4b,215,812a.— (ὄ)ξειδερό(v) Somav, Stam, LexPont.

ὄξειδιον, τό *Essiggefäß*: Hercher, Epistol. graeci 260 (Dionys. Antioch.). TzetzAr I 260,812. -iv *Essig*: LeontSym 165,7. id. BlemMed 64,18. id. DaremNot 139 adn.1; 140 κζ. -ι BlemMed 65,2. ὄξειδιν DelAn I 587,12. ξείδι CodAstr IX 2,148,12. ὄξύδιον Dioscur III 247,1. id. Bars 239,24.— (ὄ)ξ(ε)ίδι(ον) LS, TLG, WöPap Sup I, RBLGSup, Kr, Duc, Somav, Stam, LexPont.

ὄξίζω *zu Essig werden, sauer werden*: JoPhilCAG XIV 2,170,5; 171,2. LeontSym 164,23. Bas A 2461,23; 2758,10. *mit Essig tranken*: Θεὸν ... -όμενον ThStudCatM 59 (p.166 MCL).— LS, LSSup, BauAl, TLG, Tgl, Kr.

ὄξινίζω *sauer machen*: AnonMetal 130,5. *sauer werden*: ib. 316,25.— (ὄ)ξ. Somav, Dem, LexPont.

ὄξινομηλέα, ἡ *saurer Apfelbaum*: AIV 50,38,66 (a.1101).— ξινομηλία Dem.

ὄξινος *sauer*: Hesych ο 835. ὄξινος NikonMetS 126,36,29. id. Achmet 153,17.— LS (s.v. ὄξινης), L, TLG, Tgl, Kr, Somav, Stam, AndrArch.

ὄξογαρίζω, ὄξογάριτος, ὄξογαρος s. **ὄξυγαρίζω, ὄξυγάριτος, ὄξύγαρος**

ὄξόγυρος s. **ὄζόγυρος**

ὀξύμελι, τό *Essig mit Honig*: AelProm 50,9; 66,17; 72,11. Hieroph I 208.520.552 etc. Psel-Chrys 40,2.— TLG, Stam; ὀξύμελι LS, lat. oxymeli.

ὀξύμελιτος s. **ὀξύμελιτος**

ὀξύμικτος *mit Essig vermischt*: Miller: cod. Par. 3041,136r (in sepult. Domini).— Vgl. ὀξυμυγής KumN.

ὄξον, τό *Essig*: PsAthanaPG 28,809A. AesP 50 c.42.

ὀξορόδιον, τό *Essig mit Rosenöl*: Hippiatr II 172,22.— ὀξυρ(ο). LS, TLG.

ὀξός, ὁ *Mistel*: ἱξός ὁ ὀξός DelLex 74,24.— Kr, Somav, Stam.

ὀξούγγιον, τό (= ἄξουγγιον < lat. axungia) *Fett*: Alchim 338,9. χοίριον -iv Hippiatr II 293,14; -iv χοίρειον 296,29. ὀξάγγιον PApHr 1414,291; 1415,11 (s.VIII).— ὀξύγγι(ο)v LS, Kr (s.v. ἄξουγγιον), oxongia NovGloss.

ὀξυακάνθινος *vom Feuertorn (Cotoneaster Pyracantha)*: ἀσπάρραγος *F.-Schöbling*: Oribas XIV 49,1 = OribasEun II 16,1.— Vgl. ὀξυάκανθος LS, DurlDict, REW 113a.

Ὄξύβας, ὁ *Schnellgeher*: Timar 830 etc.

ὀξυβαφεῖον, τό *Purpurfärberei*: ScriptOr 249,4. ὀξεοβάφιον SynaxCpl 447,55.— Janin-Cpl 401f.; (LS -άφιον).

ὀξυβαφής *purpurfarben*: -ῆ φάλαρα NChonHi 438,43. τοῖς -έσι τοῖς βασιλικοῖς Akak-Sab σαδ'. *purpurn färbend*: κογχύλη NeophSyng II 388,57.— Polikarpov 723; (PLP Ὄξυβάφης).

ὀξύβαφοι, οἱ ein Schlagzeug: AnonBellerm 17.— ZPE 119 (1997) 80; τὰ -α LS.

ὀξυβαφοῦς *violettfarbig*: ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ -οῦν LampsThaum 5.

ὀξυβλεπτέω *scharf sehen*: Miller: cod. Coisl. 278,185v (Germ. II).— LS.

ὀξυβόη, ἡ *schrill (hell) Rufende*: PapMag IV 2278 (s.IV).— LS, RBLGSup, KumN, Stam -βόας, -βόης.

ὀξύβρουλον, τό eine Binsenart: = ὀξύσχοιτος LudwBatr 272,27; 294,2. ὁ -ος ib.

ὀξυγαλάκτινος *aus Sauermilch gemacht*: τυρός Oribas I 13,3; III 3,6 etc.— LS, TLG.

ὀξύγαλαν, τό *Sauermilch*: AnonMetal 54,2.— LS, Kr, Stam, AndrArch -α(v).

ὀξυγαλατᾶς, ὁ (an nomen propr.?) *Verkäufer von Sauermilch*: LascEp 70,26.— Kr.

ὀξυγαρίζω *mit einer Essig-Fischauc wüzen*: Hieroph II 295 = III 298 = ὀξογ. I 297.

ὀξυγάριτος *mit Essig-Fischauc zubereitet*: Hieroph III 477 = ὀξογ. I 472.

ὀξύγαρος, ὁ *Essig-Fischauc*: EpitAthen II 2,3,3. ὀξόγαρος βάρβαρον ὀξύγ. γάρ PsZon 1456.— LS, RBLG -ov; lat. oxygarum; s. ὀψόγαρον.

ὀξυγγία, ἡ (< lat. axungia) *Fett*: PsGalen XIV 446. PaulAeg I 192,28 etc. Hippiatr II 88,25 etc.— TLG; vgl. ὀξύγγι(ο)v LS, Kr (s.v. ἄξουγγιον), Polikarpov 314.

ὀξυγένειος *mit spitzem Kinn*: HephTheb I 314,28; 315,1 etc. SchollLuc 233,10. *mit spitzem Kinnbart*: Maler 117,19. CodAstr XI 2,136,10; 138,15.— LS, TLG.

ὀξυγένης *mit einem Spitzbart*: γέρον Detor-Kret 62.

ὀξύγλυκος *süßsauer*: -κου ῥοιᾶς Oribas IV p.214,5. id. PaulAeg I 229,6. -α ἤτησας Bars 239,24.— LS, Stam; oxyglicus NovGloss.

ὀξύγλυκυ, τό (sc. ποτόν) *Getränk aus Essig und Honig*: Galen XI 286,17 etc. PalSteph 64,2.— LS, RBLG, Stam.

ὀξύγοος *schrill jammern*: Manetho Apotel. IV 557 (Köchly). -οος ManasL 3952 v.l.— LS, TLG.

ὀξυγραφέω *schnellschreiben*: MR VI 303. Zigab I 72A. RacPoem II 4. PapProdr 142,152. GregAntEpit 159,29. RegelFont 205,4 (Greg. Ant.).— L.

ὀξυγραφία, ἡ *das Schnellschreiben*: Method 1245B. VLucAnt 186. Zigab I 72A.

ὀξύγωνος *mit scharfen Spitzen*: λίθος JoClim 830A. id. ThStudPG 1725A. *spitzwinklig*: KamAst 198. τὸ -ov *spitzwinkliges Dreieck*: ETornBr 72,195. BlemVorher 13,6; 16,3.— Vgl. -νιος LS, Stam, RBLG, oxygenius NovGloss.

ὀξύδέρξεια, ἡ *Scharfblick*: Kyran II 12,11. LudwAnek 214,8. Suda o 423. NBasProg 48,37. eine Krankheit: OribasEun IV 24,1,2.— TLG, Tgl, Stam; LS -ία.

Ὄξυδερχίων, ὁ *der scharf Blickende*: Timar 997.

ὀξύδιον s. **ὀξίδιον**

ὀξύδορκής *scharf blickend*: NeophSyng IV 71,65 app. LapPoem 11. NGregEp 14,47 (Georg. Lap.).— LS, PB, RBLG, Kr, Stam -δερκής.

ὀξύδόρκως *mit Scharfblick*: VPach 302,17.— L, Kr -ος.

ὀξύδρομέω *schnell laufen*: EphrSyrP III 171. Rom 75 ζ 6. GermII 342,34. Miller: cod. Coisl. 278,182r (Germ. II).— L.

ὀξύδρομος *schnell laufend*: JoChrysPG 59,493,25. EtymGud 577,38. MelGal 155,37.— TLG, Tgl, Kr; LS, LSSup, L, DiethLese I 174 -όμος.

ὀξύδρόμω *schnellen Laufes*: PG 122,669B (Catena in Cant. Cant.). PhilesDüb 55,314. Philes II 44,254.— L, KumN.

ὀξύθειρα (fem.) *mit scharfen Spitzen*: καρίς JoGaz II 94.— LS -ειρ.

ὀξύζω *nach Essig riechen*: AlexTrall I 469,4. SylTact 109.— TLG, RBLG; LS, Tgl s.v. -ίζω.

ὄξυζωμον, τό ? = σαβεβάτην DelLex 85,32.— LS -ος; ὄξυζώμιον LSSup.

ὄξυηχέω *scharf klingen*: JahnAn 119,21.

ὄξυηχής *helltönend*: GregAntEpit 57,26; 65,28 (comp.).— LS.

ὄξυήχος *schrilltönend*: EtymMag 269,2. AnonPhilos 5,18.19.— LS, Stam.

ὄξυθανασία, ἡ *plötzlicher Tod*: CodAstr II 189,24 (pl.).— LS.

ὄξυθεόριστος *jäh hinweggerafft*: Προδρομος AnLaur 230,14.— L.

ὄξυθεώρητος *scharf betrachtend, scharfsinnig*: τὸ δὲ τῆς σῆς ... διανοίας ... -ον LascEp App. III 1,40 (Nic. Blemm.).

ὄξυθήκητος *heftig gereizt*: ScholSoph 327,2.— LS -ος.

ὄξυθυμόμαι *schnell zornig werden*: -μωθεῖς Procop. III 1,13,15 conī. (codd. ὄξυ θυμ.; cf. II 440,25; 531,22).— LS -μέω.

ὄξυκάρηνος *mit spitzem Haupt*: Paul. Sil. S. Soph. 495.876 (JoGaz p.240.251).— LS, TLG.

ὄξυκάστορος *aus violetterm Biberfell*: ἐπιλώρικα βασιλικά TypGregPak 123,1723. βλαττία 1725. ὄξυκα... (sic ed.) ποδέα SymHym XCII. ποδέα ὄξυκαῖστορα PetitNotre 123,21 (a.1449 ?).— Kr.

ὄξυκέντητος *scharf stechend*: τὸ τῶν ὀνύχων -ον σθένος NEug 5,152.

ὄξυκεντρος *mit scharfen Spitzen*: καρκίνος (= circinus) PorphHarmon 152,17. id. ManBry 180,11.23 etc. *mit spitzen Stacheln*: τριβόλου ManasL 339. ἀκανθα 5517.

ὄξυκερας *mit spitzen Hörnern*: Hesych o 957 = PhotLex II 21.— (KumN -ρα).

ὄξυκερως *mit spitzen Hörnern*: EustDion 389,25.— LS, Stam.

ὄξυκινέω *schnell bewegen, reizen*: -νηθείς Sym II 180B (an separatim ?).

ὄξυκινήτως *mit schneller Bewegung*: TzetzEp 100,3.— LS, L -ος.

ὄξυκοῖα, ἡ (= ὄξυηχοῖα) *scharfes Gehör*: MiChonEp 173,88. JoApokBees 43,21.— LS s.v. ὄξυήκοος.

ὄξυκοκ(κ)ία, ἡ eine Pflanze: CodAstr V 1,182,8.

ὄξυκοος *scharf hörend*: HungProoim XII 5,6.— Tgl; LS s.v. ὄξυήκοος.

ὄξυκόρυφος *mit spitzem (steilem) Gipfel*: βουνός Trinch 557.— Stam.

ὄξυκραμα, τό *Gemisch aus Wein und Wasser*: Metrod 59.— LS, L.

ὄξυλάβη, ἡ *Zange*: ChronPasch 82,6. EustOp 314,13.— LS, L, TLG, Tgl.

ὄξυλαβίδιον, τό *kleine Zange*: Severus Iatros., De clyst. 47,14 (Dietz).— LS, BliqSurg 196.201.

ὄξυλάβος, ὁ *Zange*: ScholIII Δ 15. ScholNicAI 50,4.— LS.

ὄξυλάπαθος, ὁ (*Sauer*)ampfer: ScholNicTher 838,6.— LS; RBLG, AndrArch -ον; vgl. -πατρία Duc 786.

ὄξυλευκος *purpurrot (violett) und weiß*: ἐπιπλον MichAttDiat 99,1308. παράσημα PachF II 417,16. πέδιλα PsKod 333,20.— REB 40 (1982) 174.177.179.

ὄξυλίδα, ἡ *Sauerampfer, Rumex acetosa ?* μαρούλιον ἢ ὄξ. DelAn II 383,21.— (KumN); LS ὄξυλίς, ὄξηλίς; Stam, Heldreich -ίδι.

ὄξυλογία, ἡ *bissige Bemerkung*: FatStud 119,22 = ὄξυλογία ThStudCatM 110 (p.809).

ὄξυμάχιν, τό *Pflug ?* βούκεντρον ... καὶ -ιν ὄξυ NeophSyng II 228,61.

ὄξυμέλιτος *in Essig und Honig eingelegt*: -a Hieroph II 214.479 = III 476 = τὰ ὄξομέλιτα I 471. ἐλαίας ὄξυμέλιτας III 215. ἐλαίας ὄξομέλιτας III 543 = ἐλαίας ὄξυμελιτάτας II 549.

ὄξυμέλον, τό *Essig mit Honig*: Exorc 31,25.— Vgl. ὄξυμελι LS; lat. oxymelum.

ὄξυμηλος *mit sauren Äpfeln*: CramOx II 91,5 (Theogn. can.). τὸ -ον *Pfirsich*: BlemMed 61,14. ξύμ. Ideler II 319,21.— ὄξυμαλον LS, TLG.

ὄξυμόλπος *laut tönend*: θρηνοί ScholAesch II 2,409, 10 app.— LS, TLG, RBLGSup.

ὄξυμυρον, τό *saures Öl*: PapMag LII 10 (s.III).

ὄξυμύρσινος *vom Mäusedorn (Ruscus aculeatus)*: ὁ. ἀσπάραγος *M.-Schöbling*: Oribas III 19,5; XIV 49,1.— TLG; vgl. -σίγη LS, RBLG, Stam.

ὄξυνίς, ἡ *Sauerampfer, Rumex acetosa*: BoissAn II 402. ὄξυνίδα Erkl. f. ὄξυλίς DelAn II 292,11; 376,13; 454,13.— ξυνίδα Heldreich 101.

ὄξύνιτρον, τό *Mischung von Essig und Soda*: Aët XV 107,18.— LS (Paul. Aeg.).

ὄξυνοέω *scharfsinnig sein*: LudwBatr 269 app.

ὄξυνοος s. ὄξυνοος

ὄξύνους *scharfsinnig*: BasilEp 44,1,36. ThStudEp 216,12. VNil 60. NBasOr 21,24. NEugSteph 71,1.— LS, Tgl, Stam.

ὄξύνω (= ὄξυτονέω) *mit dem Akut betonen*: LudwBatr 210,28; 227,27; 260,5.— LS, (L, Kr), Stam.

ὄξυόδους *scharfzahnig*: PhotLexTh α 2770. Suda α 3779. EustII III 198,15.— LS, TLG, Tgl, Saalfeld.

ὄξυπαθέω *schwer leiden*: NicephH 36,12. LGram 161,12. GMon 729,6.— L.

ὄξυπαθία, ἡ *heftiges Leiden*: Puschmann, Nachträge zu Alex. Trall. Nachtr. 152 (pl.). -άθεια *heftige Erregung*: VEuth 89,9.— KumN.

ὄξυπαθῶς *sehr betrübt*: Simoc V 10,1. Suda o 431.

ὄξυπεινής *sehr hungrig*: γαστρίμαργοι καὶ -εῖς TzetzAr II 650,15.— LS, TLG, Tgl -πεινής.

ὄξυπετής *rasch fliegend (eilend)*: Ps.-Eriph., PG 43,481C. EustEsp 22,7. ManasL 6460 v.l. -πέτης NeophSyng IV 271,25.— LS, LSSup, L.

ὄξυπηδάω *rasch davonspringen*: SynaxCpl 927,30 v.l. pro ὄξυποδέω.

ὄξυποδίξω *hasten, sich beeilen*: ThStudEp 155,11. HagEugR 296,900 (Lazarop.).— L (auch -δέω).

ὄξυπόλιος *stark grauhaarig*: Achmet 15,1 v.l. pro μιξοπ.

ὄξυπονία, ἡ *heftiger Schmerz*: Miller: cod. Marc. XI 22,68v (Mang. Prod.).— Kr.

ὄξυπνονος *schwer leidend*: βροτοί JoGeoHym 72,13.

ὄξυπορέω *rasch dahinfahren*: HalkChrys XII 8 p.530.

ὄξύπορον, τό *Wolfsmilch, Euphorbia*: DelAn II 299,6; 354,14 app.; 356,6. DelLex 72,24; 87,32. -φορον ib. 82,24. -πουρον DelAn II 377,24.— Duc; LS -ος.

ὄξυπόρφυρος *violettpurpurn*: BerichtPap X 93 (s.III). ξηρίον Alchim 457,11 (Blem.).

ὄξυπόρωξ *in schnellem Lauf*: διατρέχειν Th-StudPG 740C.— LS, LSSup, TLG -ος.

ὄξυπουλος *leicht erregbar, reizbar*: θηρία Jo-OxNot 150.

ὄξυπουρον s. **ὄξύπορον**

ὄξυπους *schnellfüßig*: PhotLexTh α 2779. Suda α 3780. β 20. Ἰουϛ VassisII 224,129.— LS, TLG, Tgl, Stam.

ὄξυπραγής *schnell zurpackend*: παλάμαι παρδάλεως Pantech 51.

ὄξυπραγία, ἡ *rasches Handeln*: CodAstr II 178,15; XI 1,207,11; 215,16; 247,10 (Theophil.).

ὄξυπτέρι(ον), τό *Falke*: -ια Falk 85,22.— LS, RBLG.

ὄξυπτέρυξ, ὁ *Falke*: Falk 81,3.— L.

ὄξυπύρετος *mit heftigem Fieber*: φλεγμοναί Seth 34,15 v.l.

ὄξυρεγμέω *an Sodbrennen leiden*: -εῖν Phot-Lex II 21. οὐκ ὄξυρεγμίσεις (-μήσεις ?) PsGalen XIV 568.— LS -γμιάω.

ὄξυρεγμιώδης *an Sodbrennen leidend*: Paul-Aeg I 225,7. TheophId I 400,2.— LS; DurlDiet -μώδης.

ὄξυρευγμία, ἡ *saures Aufstoßen, Sodbrennen*: Suda ε 1806. PsZon 761.1456.— ὄξυρευγμία LS.

ὄξύρρειτος *schnell strömend*: ποταμός AHG XI 429 app.— S. -υτος.

ὄξύρρέω *schnell fließen*: ποταμούς -έοντας Ideler II 279,18.

ὄξύρριζίται, οἱ *Mönche ? τοῖς δὲ Κυριζηνοῖς εἶτουν ὄξύρριζίταις GKypEp 100 (ep.122); cf. LaurReg 1460 (a.1283).*

ὄξύρροας *schnellfließend*: ποταμός EustII III 828,23.— (Ὄξυρρός TLG, PB).

ὄξύρροπία, ἡ *Schnelligkeit, Ungestüm*: Ryst-Mat 183,26. LeontPatr 15,12.— LS, Tgl.

ὄξύρρους *schnellströmend*: χειμάρρους BlemAutEp 16. Τίγρις JoChortSyn 174,7.— (TLG).

ὄξύρουτος *mit steilem Dach*: χελώνη SullSiege 22,11.38.— S. -ειτος.

ὄξύρυγίτιον, τό ein Maß: SB XIV 11555,4 etc. (s.III).— WöPapSup I + III, PHI, Bericht-Pap XI 41; vgl. -χυτιζόν (-ός) LS, LSSup, PHI.

ὄξύς *purpurrot, violett*: EpBib 4,1.3. Theoph-Cont 147,16. TestBoil 130. MichAttDiat 1306. AIv 44,11 (a.1090); 47,22.28.68 (a.1098).— (LS, L), Soph, TLG, Tgl, Kr, Duc, Somav, Andr-Arch, (Stam); KukBios II 2,37; PsKod S.144 A.1; s. ὄξιος.

ὄξυσάχαρ, τό *Essig mit Zucker* (als Heilmittel): Seth 46,3. DaremNot 500. -σάχαρι TheophylEp 113,14. -σάχαρ BlemMed 66,32. ὄξυσάχαρ SynesFeb 152.156. ὄξυσάχαρον ib.52.— TLG, Rohlf; ὄξοσ. Duc, oxyzacar NovGloss, oxysaccharum Saalfeld.

ὄξυσθενής *scharf und stark*: μάχαυρα Jul-Hiob 278,9.

ὄξυστις, ἡ *Schärfe*: = ὄξύτης ChoerEpim 179,24.— ὄξυστις KumN.

ὄξυσμός, ὁ *Übersäuerung*: στομάχου PsGalen XIV 521. *Schärfe*: ὄργης EusIs 341,13.— Vgl. ὄξυσμα LS.

ὄξυστομία, ἡ *Scharfzüngigkeit*: EustMin 95,10.— Vgl. ὄξύστομος LS, TLG.

ὄξυστός (< ὄξύνω) *sauer zubereitet*: ποδοκέφαλα Hieroph II 22 = III 24.

ὄξύτέλεστος *scharfgezogen (gezeichnet)*: χαραγή CosVest 153.

ὄξύτενης *spitz (zulaufend)*: πώγων AP 2,329. γλωχίνες NonnDion 14,136; ὀιστοί 18,231; δόναξ 19,294 etc. Agath 175,2. *steil*: IgnDiacCor 37,13.— LS (Suda) s.v. -λής, TLG.

ὄξύτισμός, ὁ *Schärfe ?* LangeTexts 84,1; cf. JÖB 47 (1997) 303.

ὄξύτόνησις, ἡ *Betonung mit Akut*: EustDam 596B.— LS.

ὄξύτονητέον *man muß mit dem Akut betonen*: ScholApRh 18,22.— LS, Tgl, TLG.

ὄξύτρεπτος *sich schnell wendend*: ζῦρον Boin-Akol 95,1 = MM VI 73 (a.1091).

ὄξύτριχος *mit borstigen Haaren*: LConstApoc 433.478. ἀνήρ AnonPhysiog 232,2.— (Stam).

ὄξυτυρία, ἡ eine Purpurart: Catal. of the Greek and Lat. Pap. in the J. Rylands Library IV (Manchester 1952) 627,160 (s.IV).— LS, LSSup, TLL (oxytyrius).

ὄξυφαγία, ἡ *scharfes Essen*: JoDamPG 95, 236D.

ὄξυφοίνικον, τό eine Pflanze: SynesFeb 74.138.226.274. BlemMed 61. ὁ ῥοῦς DelAn II 336,24. = τεμεροχεντί DelLex 87,21. -ίτην (-ίαν ?) BlemMed 71.— LS, TLG, Tgl, (L).

ὄξυφόρητος *rasch getragen*: NEugSteph 70,2.

ὄξύφορον s. **ὄξύπορον**

ὄξύφυλλος *mit spitzen Blättern*: Achmet 108, 21.— LS, TLG, AndrArch, Stam.

ὄξυφώνως *mit scharfer Stimme*: TzetzAr II 663,13.— TLG; LS, Stam -ος.

ὄξυχαραγή, ἡ ? ἐν δὲ τῇ αὐτῇ στήλῃ εἰσι καὶ ὄξυχάρα (sic) MM IV 151 (a.1265).

ὄξυχώρητος *schnell losgehend*: NChryOr 7,5.

ὄξωδοσταφυλή, ἡ (ὄξώδης + σταφυλή) *saure Weintraube*: CodAstr VII 96,9.

ὄξωτός *mit Essig zubereitet*: ἰχθύες EustOp 231,1. πτηνά WirthStud 10 (v.l. pro ἰξ. EustOp 311,65).— LS, TLG, KukBios V 1,84.

ὄπαδία, ἡ *Gefolge*: Χριστοῦ NeophSyng I E 3,8.

ὀπαδοδορυφόρος, ὁ *Begleiter und Wächter, Trabant*: Ἐρμῆς PoemAstr I 274.

ὀπάλλιος, ὁ *Opal*: Lapid 171,38,1. πάλλιος MelitS 1122.— LS, TLG, Lapid 346, Stam.

ὀπανεῖον, τό ? CramOx II 245,14 (Choe-rob.).

ὀπασις, ἡ (< ὀπάξω) *Geben, Gabe*: δόσις, παροχή PsZon 1458.

ὀπερα, ἡ (lat. opera) *Arbeit(sleistung)*: Zepos II 321 app.; IV 293.322.446. DeCer I 401,15; 402,4. Bas B 469,27; 855,25 etc. FontMin IX 250,1255.1260 (s.XII).— (L), TriantLex, Car, FontMin VIII 437.

ὀπεράτωρ (lat. operator) *Arbeiter*: ἐργάτης FontMin VIII 278,16; 318,31.— Vgl. ὀπεράριος LSSup.

ὀπερία, ἡ *Arbeitskraft*: Ecloga 563. FontMin II 66,211.

ὀπηδαῖος, ὁ *Begleiter*: ὁ ἀκόλουθος LudwAnek 152,24. id. EtymGudSte 68,20. ὀπιδ. CramOx II 52,2 (Theognosti can.). ὀπιαῖος LudwAnek 152,23.— Vgl. ὀπηδός LS.

ὀπηδεύω *folgen*: NonnParaph 10,16; 12,69; 21,120.— LS, TLG.

ὀπηδήποτε *wo auch immer*: ThMagReg 854.

ὀπηρός (< ὀπός) *saftig*: PaulAeg II 370,23; 389,25.

ὀπιγαῖς eine Pflanze: PsArPlant 818b37.— Bonitz, Ind. Aristotel.: opigaldum.

ὀπιδνός *schrecklich*: Hesych o 1000.— LS, TLG.

ὀπικός *aus Opium zubereitet*: WKopt 585.— LS.

ὀπιμα, τά (lat. opima) *Kriegsbeute*: Suda o 453. ὀπίμα PsZon 1459.— TLG, Soph (ὀπίμος), RBLGSup, (PB).

ὀπινιάτωρ, ὁ (lat. opinator) Beamter, der das Getreide für das Militär einfordert: SB XVIII 13851,16 (a.309).— ὀπιν(ι)άτωρ LSSup, WöPap Sup II, PHI, RBLG, BerichtPap V 28,80; RE XVIII 1,681-3.

ὀπινίων, ἡ (lat. opinio) *Meinung*: PLaur IV 157,4 (a.290). ὀπινίων ThAntec I 2,9 app.— PHI, BerichtPap V 31, WöPap Sup III, RBLG; -ίω LSSup, ὀπινιό(v) Kr, ὀπινιού ChatzKypri.

ὀπιπηρός *triefäugig* ? -ά: ὀφθαλμιώσα Hesych o 1010.

ὀπιπτεύω *sich umschauen*: JoGal 313. EustII I 765,13 etc.— Tgl, TLG; LS, LSSup -πεύω.

ὀπισθαίτερον *weiter hinten*: EustEsp 8,21.— Vgl. ὀπίστερος LS.

ὀπισθάμβων, ὁ (Gebet am Ende der Liturgie auf der) *Rückseite des Ambon*: μετὰ τὴν μετάδοσιν τῶν θείων ἀγιασμάτων καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ -ωνος MeyerHu 128,30. EuchCrypt 152,256,5; μετὰ τὸ εἰπεῖν τὴν (τὸν cod.) -ωνα 153,258. εὐχὴ τοῦ -ωνος Arranz 100,29; 140,1. — L, TLG, Tgl, Kr, Clugnet, Bergotes -ωνος (adj.).

ὀπίστατος *hinterster, letzter*: EustII II 592,15.— ὀπίστατος LS.

ὀπισθελίνα, ἡ (lat. postilena) *Schweifriemen*: MaurD I 2,24.44. -λλ- LeoFact I 102,1280; 105,1319.— KolWaf 62; ὀπισλίνα Somav.

ὀπίσθενος *hinterer*: ἐκ τοῦ -νου μέρους ScholOpp Hal. 2,610.

ὀπίσθεος ? *hinterer*: τὴν -έαν (κεφαλήν) TzetzTheog 168.— LS, Kr -ιος.

ὀπισθοβαμονέω *zurücktreten*: PediadAnek 36,158. *hinterherkommen*: GermII 342,35.— Vgl. -βάμων LS, TLG.

ὀπισθοβατέω *eine Kehrtwendung machen*: ἡμῶν δὲ εἰς τὸν ὄρκον ὀπισθοβατούντων καὶ μὴ θελόντων ALavra 37,23 (a.1076/7).— Stam; vgl. -βάτης LS.

ὀπισθοδρομέω *zurücklaufen, nach hinten laufen*: EustMin 303,3. NChryLog 61,31. KamArs 73. NGreg I 370,19. ScholSophAj 1083a.— LS.

ὀπισθόδρομος *zurücklaufend, nach hinten laufend*: CramOx II 83,26 (Theogn. can.). NChryOr 10,22. HexEpit 243,1 cod. -όμος καρχίνος ManasStich 64,479 = PoemAstr I 479.— TLG.

ὀπισθοδρόμος *zurück (laufend)*: TzetzII Γ 136.— LS, Kr.

ὀπισθοκίνητος *zurückgewandt*: πορεία JoScyl 307,72.

ὀπισθόκομος *hinten lange Haare besitzend*: ScholII B 542. MalalT 74,19; 79,54.61.— LS, L.

ὀπισθοκούρβα *hinterer Sattelbogen*: MaurD II 9,26.28. LeoProb II 36.

ὀπισθοκούρβιον, τό *hinterer Sattelbogen*: MaurD I 2,94. LeoTact I 112,1381; 113 app.; II 42,3846.

ὀπισθόκουρσον, τό *Überfall auf dem Rückzug*: Uran 146,77.83.

ὀπισθόκρανον, τό *Hinterkopf*: BlemAndrias 143.— LS -κράνιον.

ὀπισθόλακκος, ὁ *Hinterkopf*: = ἰνίον SathasMB V νβ'. id. RufEphApp 599 (-άκου) = HungSuppl 45,327r.— VolkPsel 148.151.

ὀπισθόνωτος *mit dem Rücken nach hinten*: ManasHod III 23.

ὀπισθοπλήξ *im Rücken getroffen*: Gnomolog. Vatic. 398 (p.151 Sternbach).

ὀπισθόπλους *zurückschwimmend*: Philes I 350, CLXVI 7.

ὀπισθοποδέω *zurückweichen (von)*: ThStudCatM II (p.74). τοῦ οὐρανίου δρόμου 36 (p.266). 26 (p.64 MCL). τῆ ψυχῆ VBasVes II 173. *nach hinten gehen, zurücktreten*: DCerV II 45,33. μικρόν τι DeCer I 565,18. *zurücktreten lassen*: αὐτόν DeCerV II 38,4; id. 49,30. *verfolgen*: ὁ βίος αὐτοῦ δὲ φθαγτός -εἰ αὐτόν StephanitP 45,11. *zurückgehen, zurückrechnen*: ἡμέρας ἅ' PselRedl I 218.— TLG, Kr, Car, MenasGlos.

ὀπισθοποδίξω *zurückweichen, zurückgehen*: MetAnna 359. CodAstr IX 2,143,13. Astrolab 24,38.— TLG, KumN.

ὀπισθοπόδως *nach hinten, zurück*: OikList 87,15.

ὀπισθοπορέω *zurückgehen*: VMelet A 62.— KumN.

ὀπισθοπόρος *hinterhergehend, folgend*: κέλευθοι JoGaz II 20.— LS, LSSup, L.

ὀπισθόπους *zurückweichend, umkehrend*: JoCam 29,25. AnnaR 136,93 etc.— LS, TLG.

ὀπισθοπρόσωπος *mit dem Gesicht zurück*: TzetzPost schol. ad v.168 (Jacobs); cf. Tgl.

ὀπισθόρμητος *zurückeilend*: ThStudEp 329,17. VStephJun 115,7. EpimHom II 987,24.— LS, L, Tgl, TLG, Kr, MillRec II 198A.

ὀπισθορμήτως *zurückeilend*: ScholSoph 246,29. EpimHom II 111,47. ScholIID 61, H 413.

ὀπισθόρρους *zurückfließend*: ποταμός NChonOr 31,3.

ὀπισθόστροφος *rückwärtsgewandt*: πρόσωπα ManasKurtz I 640,151.

ὀπισθοστρόφος *nach hinten gebogen*: MethTheoph 21,16.

ὀπισθοτέλεια, ἡ *Steuerrückstand*: Rhopai 163,8. DarEp IX 47,13. GCedr II 40,21. Peira 36,24; 58,5. KarFrag 322,30.32.36. ArmHex A 3,48; B 5,17.— L, ODB (1527), Oik Fisc 55.

ὀπισθοτονία, ἡ *Rückgratverkrümmung*: Kyran III 1,72.— LS, NovGloss (oportotania).

ὀπισθότρωτος *von hinten getroffen*: EustII II 156,1.

ὀπισθουραγέω *hinten die Nachhut führen*: Philag II 668B.

ὀπισθοφάλακκος *am Hinterkopf kahl*: ὁ Καιρός ScholEurS I 124,19. ὁ χρόνος TzetzEp 99,22. id. TzetzHist VIII 426; X 263. id. BlemAndrias 143. ἀνήγ Diptycha 4 (1987-8) 319,3 (N. Greg.).— TLG.

ὀπισθόχειρ *mit auf den Rücken gebundenen Händen*: EustrHag 409 = CheirMet IV 4, p.42.— LS.

ὀπισθόψιλος *am Hinterkopf kahl*: ὁ Καιρός StephAthHipp 38,29.

ὀπισθοθακέω ? *hinten sitzen*: PselTheol I 26,11.

ὀπλενδυσία, ἡ *Anlegen von Waffen*: Walz III 596,10. πνευματικὴ NChonOr 183,25.

ὀπλένδυσις, ἡ *Anlegen der Waffen*: NChonOr 130,13.

ὀπλενδυτέω *Waffen anlegen*: Kinnam 138,17. NChonHi 85,51.

ὀπλή, ἡ *Fußspur*: NicPhoc VI 15.— (LS), Tgl, AndrArch, Stam, Kr.

ὀπλιτεύομαι (lat. obligo) *sich (vertraglich) binden, sich verpflichten*: Trinch 410 (a.1243). 476 (a.1270). 500 (a.1291).— S. ὀμπλιγάω.

ὀπλικός *bewaffnet*: ScholThuc 3,13. MalalT 89,40 v.l. *kriegerisch*: -κόπατοι λόγοι TheodosDiac 411.— LS, TLG.

ὀπλισεῖω *bewaffnen wollen*: NicHerRh 662.

ὀπλιστέον *man muß ausrüsten*: SylTact 61.— LS.

ὀπλιστής, ὁ *Bewaffner, Ausrüster*: Suda o 465. -ίστης Greg. Nyss., Encom. S. Steph. 16,14 (Lendle 1968).— LS, TLG.

ὀπλιταγωγέω *Schwerbewaffnete führen*: Timar 84. ὀπλιτηγ. ProdGed XV 7.

ὀπλιταγωγός *Schwerbewaffnete transportierend*: ναῦς Pollux 1,83. νῆες Naumach V 3,2.— LS, Stam (-ov).

ὀπλιτάρχης, ὁ *Anführer der Schwerbewaffneten*: OikList 265,11. MilTreat 264,6.25; 266,32. RegelFont 140,26 (Mich. Rhet.).

ὀπλιτεία, ἡ *Dienst der Schwerbewaffneten*: LudwAnek 214,9.— LS.

ὀπλιτικῶς *in voller Rüstung*: GregNazPG

35,1144B. Simoc VII 14,1. MirDem 136,21. PhilesMa 76,202.— LS, Stam.

ὄπλιτοπάλας, ὁ (subst.) *Schwerbewaffneter*: ManasKurtz II 92,142; 93,184. BalsamTheod 311,34. -ης HolobOr I 3,31. -ας (adj.) *schwerbewaffnet*: πολεμιστής GregAntRede 374,16. ἀνήρ NChonHi 32,35. μαχητής NChonOr 141,20. -ης ἀκοντιστής PavlovChar 506.— LS, Tgl, TLG.

ὄπλοδιδασκαλία, ἡ *Waffenkunde*: ταγματική BalsamEpigr X 12.

ὄπλοδοτέω *Waffen austeilen, bewaffnen*: ProdGed XVI 43 v.1. NChonHi 357,49.— LS.

ὄπλοδυτέω *Waffen anlegen*: ProdGed XVI 43; XXV 22; XLII 41. GregAntRede 373,16.

ὄπλομανής *Waffen leidenschaftlich liebend*: νεότης Eutecanii Paraphr. in Orpiani Cyneg. 12,23 (ed. Tüselmann, Abh. Gött. AW, phil.-hist. NF 4/1 [1900]).— Vgl. -μανέω LS, TLG.

ὄπλομανία, ἡ *Leidenschaft für Waffen*: EustOp 199,93.

ὄπλομόσχευτος *von Waffen genährt*: χλόη Philes II 247,167.

ὄπλοποιέω *als Waffe verwenden*: SynaxCpl 699,36. LeoHom 89C (pass.). BoinAkol 4,7; 222,9. -έομαι (med.) *zu den Waffen greifen*: κατ' αὐτῶν AnnaR 418,81.— LS.

ὄπλοποιῖα, ἡ *Waffenschmiede, Waffenfabrik*: LydMag 98,23; 194,24. Bas A 2625,8.— LS, LSSup, PB, ODB 2192, Stam.

ὄπλορηγιστής, ὁ *bewaffneter Tänzer*: HephTheb I 170,16.— LS.

ὄπλοτέχνης, ὁ *Waffenschmied*: PachF II 469,7.— Vgl. -ία KumN.

ὄπλοτοξοπυρφόρος *Bogen und Feuer als Waffe tragend*: Ἔρωσ PoetOtr I 10,40.

ὄπλοτοξότης, ὁ *Pfeilbewaffneter, Bogenschütze*: Ἔρωσ NEug 3,140; id. 6,368.

ὄπλούργημα, τό *Waffenherstellung*: τὰ πολεμιστήρια -ματα TzetzLol 146,9.

ὄπλουργία, ἡ *Waffenherstellung*: TzetzII A 340; T 30. TzetzLol 146,12; 148,24.— LS (Tzetz.).

ὄπλουργός, ὁ *Waffenschmied*: HephTheb I 170,5. TzetzII Σ 215.338.— LS.

ὄπλοφέρμων (< φέρβω) *in (von) Waffen lebend*: κόρη TzetzAlleg 24.— Vgl. ἀσπιδοφέρμων LS.

ὄπλοφορία, ἡ *Waffentragen, Bewaffnung*: PsKais 218,22.— L, Tgl, TLG, Stam.

ὄπλοφόρος *in Waffen, bewaffnet*: MirDem 135,5 v.1.— LS, LSSup, TLG, RBLGSup -ος.

ὄπλογελώνη, ἡ *Schilddach*: TzetzHist XI 602.

ὄποβαλαμών, ὁ *Hain von Balsambäumen*: CPR XVII A 25,4 (s.IV).— Vgl. -βάλσαμον LS, RBLG + Sup, Kr.

ὄποδαπῶς *wie beschaffen, auf welche Weise*: AnnaR 451,29.— LS, TLG -ός; vgl. ποδαπῶς/ποταπῶς LS, TLG, BauAl.

ὄποθενδήποτε *woher auch immer*: AkindLet 30,145.

ὄποῖος (= ποῖος) *welcher?* Nik Mes Ep 31,12; 37,8.— LS, LSSup, Kr + XIV 410.

ὄποιοσδηποτοῦν *welcher Art auch immer*: Cass. Dio 37,13,2. PadiadAnek 17,43.— TLG.

ὄποιοσδήτις *wer (welcher) auch immer*: NChonHi 325,35. GAKrop 78,2. MercVat 299. GMetPG 1340D.— TLG.

ὄποιοῦν *wo(hin) auch immer*: ProclParm 1120,24. NChonHi 193,75. ThMetPresb 480.— TLG.

ὄποιοτοῦν *wo auch immer*: Orig., Contra Celsum I 29,50 (SC 132).

ὄποῖως *auf welche Weise*: Epiphan III 344,9. DeCer I 511,6.— LS, TLG.

ὄποιοσδήποτε *wie auch immer*: Orig., Contra Celsum III 5,17 (SC 136). GennSchol I 404,9.

ὄπομασίχη, ἡ *Mastix-Saft*: Ps-Galen, ZPE 60 (1985) 72,148.

ὄπος, ὁ (lat. opus) *Werk, Arbeit*: ὁ βυσσιῶς FontMin I 90,329 (cf. opus byssicum Dig. XXXIX 4,16,7).

ὄποστοσοῦν *der wievielte auch immer*: Damasc I 187,26. NGregEp 32b,7.— LS, TLG.

ὄποτεοῦν *wann auch immer*: JoChrysPG 48,868,16. ὄποτοῦν EutekNik 77,11. id. MSyncPhrase 1493.— LS, TLG.

ὄπου (ut pron. rel.) *welcher*: MalalT 332,72. LeontSym 142,24. Apophth., PG 65,300D. ὄποῦ EpiphHag 67,17,20. id. CantHist III 99,8. MM V 68 (a.1371). VMax 58,26.— (LS), LSSup, Kr, Somav, Stam, Psaltes 197.

ὄπουδάν *wo auch immer*: JulHiob 186,12. PAphr 1400 (a.710).— LS, TLG, PHI, Car.

ὄπουδήπου *wo auch immer*: PachF I 25,4.

ὄπουποτοῦν *wo auch immer*: Strabo I 1,8 (p.17,1 Aujac). Origenes III 24,14 (Klostermann).

ὄποῦρα, ἡ *Obst*: CodMes 110,6.— ὄπόρα LS.

ὄπουσασώλης, ὁ (< lat. sol, ital. sole) eine Pflanze : (αὐγία) ... φραγγικά λέγεται ὄπ. DelAn I 445,9.

ὄπρόστονος *vorhergehend*: χρόνος SchreinFin 21,1 (a.1427?).— Vgl. (ὀ)μπροσθινός Kr (s.v. ἐμπροσθινός), Somav, Dem.

ὄπτανίτης, ὁ *Brater, Koch*: ταμειῶν -ίτου MiChonGreg 727,6.— Vgl. ὄπτανεύς LS.

ὄπτάνομαι (med.) *sehen*: PselMin II 22,6; 29,15. TheolDisc 2,290 ms.— (LS), Tgl.

ὄπτανις, ἡ *Erscheinung, Erscheinen*: σοματική DemBibl 210 (Nic. Meth.). NikMethPro 40.— S. ὄπτασις.

ὄπτασιαστικόν, τό *Vision*: R. Coquin, Livre de la consécration du sanctuaire de Benjamin (Kairo 1975) 72,4.

ὄπτάσιος *vor der Vision*: φόβος PapVar 2,20.

ὄπτασις, ἡ *Erscheinung*: Theodoret., PG 81, 833A.— S. ὄπτανος, vgl. ὄπτασία LS.

ὄπτέω *braten, rösten*: Hesych ω 528. Alex-Trall II 49,215. Alchim 55,20; 146,19 etc. ScriptOr 83,4. Suda σ 523. ψ 127.— TLG, Tgl; LS, LSSup, RBLG, Stam -άω.

ὄπτηγάριον s. **ὄπτονάριον**

ὄπτίζω *braten, rösten*: AnnaR 299,2.— Vgl. *ὄπτινω AndrArch.

ὄπτικός, ὁ *Optiker, Lehrer der Optik*: Psel-Chron VII c 4,19.— (LS, L, TLG, Kr), Stam.

ὄπτιμάτος (ὄπτιματός), ὁ (lat. optimas, mlat. optimatus) Γόθων οἱ κεφαλαίωται -ίματοι ἐκαλοῦντο PhotBib 57a37. Angehöriger eines Truppenverbands für Transporte: -άτων ... -άτων MaurD I 3,24; -άτων 4,24; id. II 6,29 etc. id. OikList 53,8 etc. -άτοις LeoProb II 30. -άτων KonstPorphMil C 315. -άτος 337. -άτοι 340 etc. ὄπτιματων DeThem V 8. *ὄπτιμας *das Thema Optimaton*: τοῦ -ίματος DeThem V tit., 1. id. GeomFisc 96.— L, TLG, LexPsel, ODB, OikList 339; vgl. ὄπτιμος Soph, PB, TLG.

ὄπτίν s. **ὄπτιν**

ὄπτιοπρίγχεψ, ὁ (lat. optio + princeps) ein militärischer Rang: Excavations at Nessana III (Princeton 1958) 19,6 (a.548); 36,13 (s.VI).

ὄπτιτον, τό (lat. optitum) *Besitzanspruch aus Verpfändung*: TheochVermächt 489,11; 492 (a.1366/7).

ὄπτιών, ὁ (lat. optio) *Adjutant* (der den Soldaten die Löhnung auszahlt): Zacos I 1165 (s.VI/VII). OikList 115,18; 159,26 (Philoth.). ἡ ὄπ. *freie Wahl*: ὄπτιόνος· ἐπιλογῆς FontMin VI 53,8. Zepos IV 516. Bas B 525,28; 910, 8; 2919,14.— LS, TLG, PHI, RBLG + Sup, ZPE 96 (1993) 223, FontMin VIII 437, OikList 314.

ὄπτόμισσον, τό *Bratengericht, Fleischgang*: -ίνσου OikList 177,9 (Philoth.). id. DeCerV II 102,7. τὸ -μισσον ib. 172,6.— S. μίσιος.

ὄπτονάριον, τό *Bräterei, Bratofen*: FontMin II 72,363. ὄπτην. Miller: cod. Par. 2420,3a p. 50; 2424,120r; cf. Tgl.

ὄπτοπλίνθινος *aus Backstein*: καμάρα Heron V 112,27 (Heiberg).

ὄπτόπλινθος, ὁ *Backstein*: Heron V 112,27 (Heiberg). ἡ -ος POxy LV 3811,6.9 (s.III).— LS (-ov), PHI, TLG, WöPap Sup III, RBLG (-ov), KumN, Stam.

ὄπτοροφητός *gekocht zum Schlürfen, weich gekocht*: ῥά DorGaz Dos. 9,6.17,

ὄπτρίζομαι (med.) *wie im Spiegel sehen*: AHG XII 257,62. id. Neoph 160. (pass.) Viteau 27. TzetzEp 144,24.— L, Kum.

ὄπτρικός (= ὄπτικός): *das Sehen betreffend*: ἡ -κῆ (sc. ἐπιστήμη) *Optik*: TzetzHist VIII 337.340.352 etc. codd. (ὄπτ. ed.). TzetzEp 114,14 etc. τὰ -κά LascEp 105,22.— TLG.

ὄπτω *sehen*: Herod I 334,24 etc. LudwAnek 240,1; 137,1.— LS, TLG, Tgl.

ὄπτωρίζω *Früchte bringen*: EustOp 154, 52. (med.) *heranwachsen*: βρεφύλλιον -όμενον GAkrop I 157,3.— (LS).

ὄπτωρικοπώλης, ὁ *Obsthändler*: PRK III 202,47.— Vgl. ὄπτωροπώλης LS, Tgl, Stam.

ὄπτωρικοπώλισσα, ἡ *Obsthändlerin*: Schol-Ark III 4b,116,427a.

ὄπτωρικός *fruchttragend, Obst*:- δένδρα An-Hier V 121,26; 133,24. τὰ -κά *Früchte, Obst*: Hieroph I 134.— LS, LSSup, L, Kr, Stam.

ὄπτωρινόν, τό *Frucht*: (pl.) Hieroph II 147. id. Ideler II 264,2.— (LS), TLG.

ὄπτωρισμός, ὁ *Ernte*: = θερισμός PsHerod 101.— LS, TLG.

ὄπτωροβόρος *Früchte essend*: Philes I 195 adn. 3: cod. Esc. Y II 10,216r (Io. Castam.).— L.

ὄπτωροδοτέω *Früchte geben*: ManasL 295.

ὄπτωρολογέω *Obst lesen*: EustManas 311, 285.— AndrArch.

ὄπτωροπρατέω *Obst verkaufen*: TzetzEp 81, 17.

ὄπτωροπράτης, ὁ *Obstverkäufer*: TzetzEp 83, 10.12.

ὄπτωροπωλέω *Obst verkaufen*: ComKat 55, 381.

ὄπτωρόπωλις, ἡ *Obstverkäuferin*: Prodrom 1335B. -ῶλις TzetzSchluß 12.— LS, TLG, Stam -λης.

ὄπτωροφαγέω *Früchte essen*: ManasL 246. Ideler II 327,1.— Vgl. -φαγία LS.

ὄπτωροφθισία, ἡ *Schwinden der Früchte*: An-Laur 223,46. NEug 9,27.

ὄπτωροφθόρος *die Früchte vernichtend*: μῆνες ManasArist I γ 24.

ὄπτωροφορία, ἡ *Fruchttragen*: Kum: cod. Coisl. 278,184r.219r (Germ. II).— Vgl. -φορέω LS.

ὄπτωροφυής *Früchte hervorbringend*: θέρος NEug 6,639.

ὄπτωρώδης *obstartig*: τὰ -ώδη *Obst*: Erm-Anecd 261 c.14.— KumN.

ὄπωσανοῦν *wie auch immer*: PaulAeg II 147,4. NPaph 193C.

ὄπωσδηποτοῦν *auf irgendeine Weise*: JoCam 53,65.— LS, TLG.

ὄπωσποτοῦν *wie auch immer*: Orig. IV 62,1

(Klostermann GCS). CAG VI 1,45,23 (Syrian.).— LSSup, TLG; vgl. -ποτανοῦν L.

ὄραματίζομαι *schauen*: SymStylJ 33,2.— LS, Tgl, TLG, Kr, Stam, AndrArch.

ὄραματιστήριον, τό *Vision*: LXX Is. 22,1 app.; 33,20 app.

ὄραματιστής, ὁ *Visionär*: PO XXVII 4,1 (Hippol.).— LS, LSSup, TLG, Stam.

ὄρατέον *man muß sehen*: HephTheb I 275,14; 282,10.— LS, TLG.

ὄρατήριον, τό *Sehen, Gesichtssinn*: BlemPhys 1193A.

ὄρατίων, ἡ (lat. oratio) *Rede, Erlaß*: LydMens 86,24. Bas A 76,7; B 30,20; 373,4 etc. GCedr I 296,9. ὄρ. Bas B 377,9; 486,30; 2155,13. ὄρ. *Urkunde, Diplom*: ὑπάτου MirDem 230,6. DeCerV I 121,27. ὄρ. ActaDem 1188A.— LSSup, TLG; Kr -τσιόν, Duc -τζίων.

ὄρατότης, ἡ *Sicht, Sehvermögen*: GennSchol VI 453,5.— Stam.

ὄρβάνος s. οὐρβανός

ὄρβάριον, τό *Erve, Wicke*: SB XVI 12254,9.13 (s.VII/VIII).— DiethLese II 180.

ὄρβαροπώλης, ὁ *Verkäufer von Wicken*: SB XVIII 13917-8 (s.VI-VII). PApollAno 75,5; 79,6 (a.703-15).— WöPap Sup I, RBLG; vgl. ὄρβ(ι)οπώλης LS.

ὄρβᾶς, ὁ *Verkäufer von Wicken*: ClackTexts 27,14 (s.VII/VIII).— LSSup, DiethLese I 174.

ὄρβίθιν, τό (< ἐρέβινθος) *Kichererbse*: SchreinFin 1,154 (ca.1360). -ι CatAlch III B 1.— LexPont s.v. ἐρβίθιν; s. ἐρεβίνθιν.

ὄρβιον, τό (= ὄρβιον) *Wicke* ? Zosim. Papor., Alchim. Gr. IV 1,24,32 (Mertens).— LSSup, WöPap Sup II + III.

ὄργαλέος *zornig*: PsalmKat II 307,19. EtymGud 506,36.

ὄργαλομικτικόν ? ἡ χολή τοῦ ταύρου DelAn II 336,24.

ὄργανάριος, ὁ *Organist*: DeCerV I 10,11.— LS, (LSSup, PHI), RBLG; NovGloss, DucLat organarius.

ὄργανίζω *Flöte spielen*: ἠῶλησα ὄργάνισα Suda η 644.— (PHI: Pap., RBLG, Dem, AndrArch, Hoven 244), NovGloss, Blaise I + II.

ὄργανιστής, ὁ *Interpret*: τῶν Πλατωνικῶν ἰύγγων -αί PselPG 1088C.— LS, RBLG, Stam; Somav -ίστας Somav; organista Blaise II, Hoven 244.

ὄργανόεις *organisch, körperlich*: -όεσσα φωνή GennSchol IV 376,25.

ὄργανοζρότημα, τό *Schlagen (Spielen) von Instrumenten*: πᾶν ὁ. καὶ πᾶσα μελωδία ProdEpithal II v.3 (p.84) = HeisPal 95.

ὄργανον, τό *Orgel*: Theoph I 457,8. OikList 189,23 (Philoth.) etc. DeCer I 571,4 etc.— LS,

LSSup, L, TLG, Tgl, Duc, (Kr), Somav, Stam, ODB.

ὄργανοποιέω *zu einem Organ machen*: ὄργανον ... -ηθέν Corp. Hermet. I 99,2 (Nock-Festugière). -έομαι (med.) *zu einem Musikinstrument machen*: ἄλλους (sc. δόνακας) -ησάμενος Hagiop 95,15.— LS, KumN.

ὄργανοποιϊκή, ἡ *Maschinenbaukunst*: ProclEucl 41,5.

ὄργανοφόρος, ὁ *Träger von Musikinstrumenten*: PselPoem 54,33.

ὄργανόφωνος *mit Musikbegleitung*: ἔπος CicPoeti 76,6; 110,14 (Leo Mag.).

ὄργανόω *gestalten* : σῶμα (Ps-)BasilPG 30,821B id. MiChon I 201,16. Zonar V 111,14. τὴν λογικὴν LascTheol 141,127.— LS (pass.), TLG, Tgl; Kr, Somav, Stam -ώνω.

ὄργάνωσις, ἡ (*zweckmäßige*) *Einrichtung*: ScholHip II 219. EustOp 210,39. τοῦ ἀγωνίσματος HalkHag 187,32. σωματικὴ MiChonDial 1350B. *Vorrichtung*: βασιανιστήριος AnHier IV 226,15. *Organ*: φωνητικὴ Timar 350.— LS, TLG, Dem.

ὄργάομαι *anschwellen*: -ᾶται Νεῖλος Glykas 32,16.— LS -άω.

ὄργάς *lüstern*: ἐπὶ λέχος δεύτερον NChonHi 508,75.— (LS, LSSup, RBLG, PB, AndrArch).

ὄργαστήριον, τό „*Stätte der Orgien*“ (ein Werk des Orpheus): TzetzAr III 800,2; 804,10.— LS, TLG.

ὄργεμπαῖος, ὁ ? ἐν τῷ -αίῳ, ὅστις σιδηρᾶ λεκάνη ἐστίν TzetzAr II 442,2.— (PB -οι).

ὄργητής *zornig*: -ταί ScriptPhys 404,4 v.l. pro ὀδύρται.

ὄργιά, ἡ *Klafter*: GeomFisc 91-94 etc. ὄργιες (ὄργιες) MM VI 239 (a.1295).— Kr; s. οὐργυία.

ὄργιάω *Orgien feiern*: Epiphan III 511,13.29. EusPraep I 50,18 v.l.— LS, TLG.

ὄργιλόφρων *jähzornig gesinnt*: AstSoph 30,25.

ὄργιλώδης *zornig*: ὄψις NChonOr 161,16. βλέμμα NChonHi 628,9.

ὄργιος *üppig*: τὰ -ια καὶ χρηστὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου NeophSyng IV 112,30.— Vgl. ὄργας LS.

ὄργισθαίνω *zürnen, zornig sein*: StephanitP 293 app.

ὄργίσματα, τά (an recte ὄργιάσματα ?) *Ausschweifung(en)* ? LangeTexts 224,37; cf. JÖB 47 (1997) 303.

ὄργιστής, ὁ *der Zorn erregt*: CodAstr XII 178,17; 189,27.— Kr.

ὄργιστικός *zornig*: ProclRP I 231,23.27. EtymMag 813,40.— TLG, Kr, Dem.

ὄργιστικῶς *zornig*: VAthMet 48.— L, KumN.

ὄργμεύω ? Suda ο 518.

ὄργον, τό ein Hohlmaß: PLond V 1741 (post a.642). GonisRegisters p.7,12-13 (s.VII/VIII). KlostLond IV 87,101 (s.VII/VIII). PAphr 1419,1329-43 (a.716/7).— WöPap II + Sup I, PHI, WKopt, (Kr, Somav, ὄργο Pankal).

ὄργυιόμαι *sich erstrecken*: ManasL 6198. ὄργυιόμαι *aufziehen, hissen*: τὸ -ᾶσθαι (an falso pro -οῦσθαι ?) τοὺς ναυτικὸς φώσωνας Eust-Dam 668D. ὄργυόμαι *sich erstrecken*: Manas-Kurtz II 87,288. ManasL 6198 v.l. (pass.) *gehíbt (gesetzt) werden*: τοὺς ὄργυωμένους (sic codd., sc. φώσωνας) PachF II 541,21.— LS, TLG, Tgl.

ὄρδιναῖος *aufeinanderfolgend*: δακτύλων -αν σύνθεσιν ChoerEpim 142,27. δακτ. -νιαῖαν σ. EtymMag 647,25 = EtymGud 448,15.— L.

ὄρδιναῖος *der Reihe nach*: EtymMag 348,10. PsZon 785.

ὄρδιναῖος (lat. ordinarius) *ordentlich*: -ία ἀρχή JustinNov XX 3; ὑπατοὶ LXXXI 1 etc. (subst.) ein Offizier: -ιοι, ταξίαρχοι LydMag 70,10.— LSSup, L, WöPap + Sup I-III, PHI, TLG, Kr, RBLG+Sup, TriantLex, SkubOl 603, KontLeuk.

ὄρδιναρίως *ordnungsgemäß*: Bas A 2841,9 app.; B 3609,8. KonstFried 40,2.

ὄρδινατεύω (lat. ordino) *ordnen, regeln*: Bas B 104,11-14; 2303,12.

ὄρδινατζιος (lat. ordinatio) *Ordination, Weihe*: = χειροτονία FontMin VIII 318,35.— Vgl. ὄρδινατζον GianKypr.

ὄρδινατίων, ἡ (lat. ordinatio) *Ordnung, Gliederung*: MaurD I 5,17; XII B 9,1 etc. LeoProb XII 12. BasB 84,2. FontMin V 6-8.— TLG, RBLGSup.

ὄρδινατός (lat. ordinatus) *eingesetzt*: SB XVI 12663,1 (s.IV).— LSSup, PHI, RBLG.

ὄρδινατώρες, οἱ (lat. ordinator) *Ordner*: MaurD XII B 11,21 et 24 v.l.; 17,54 v.l. -τούρους MaurD XII B 7,13 app. = MaurParaph 351,18.— S. ὄρνιθόβορες.

ὄρδινεῖα, ἡ *Ordnung*: ThStudCatM 94 (p.675). LeoTact I 64,879. -ιά LangeTexts 158,2. -ία *Reihe*: Trinch 321 (a.1194). -ία *Anteil, Besitz*: Cusa 609 (a.1103). *Bestimmung* ? μέχρι ζωῆς σου καὶ -ίας σου Trinch 546.— Kr, Car, MenasGlos, Somav, (Pankal, GianKypr).

ὄρδινεύω (lat. ordino) *anordnen, gliedern*: EphrSyrP VII 326. MaurD I 5,5.12; 6,3 etc. MülFrag 118,15. HalkIned 335,33. LeoProb I 5 etc. LeoTact I 63,869; 81,1058; 84,1084.— L, TLG, GianKypr.

ὄρδινία s. ὄρδινεῖα

ὄρδιναῖος s. ὄρδιναῖος

ὄρδινασμός, ὁ *Anordnung*: Chatzep Kypros 14.15 (a.1320).— Kr; vgl. ὄρδινασμο Kr, Somav.

ὄρδίνιον, τό (mlat. ordinium) *Ackerfurche*: Schol. Theocr. X 2 app. (Dübner p.151); cf. Duc 1053.— LexTsak, KahaneNotes 11f., (Pankal) -vi; (Blaise II).

ὄρδινον, τό (lat. ordo) *Reihe*: κατ' ὄρδινα AIV 29,58 (a.1047). id. Brühl 159,4 (a.1143).— WKopt, Kr, KontLeuk -o(v); ὄρδις Car; s. κατόρδινα / -ov.

ὄρδινόπουλον, τό *Aufstellung, Inhaltsangabe*: Martini-Bassi, Cat. codd. Ambros. II p.617 (s.XIII).

ὄρδινος, ὁ (lat. ordo) *Ordnung, Reihe*: MaurD IV 5,7; XII B 19,6; 22,18. GregMagn 359C. LeoTact I 58,800 etc. Trinch 30 (a.1033) etc. ἐκκλησιαστικός SBN 10 (1963) 344,8. *Stelle, Platz*: LeontJo XXXVIII 36. *Zeile*: Suda φ 306 app. DelAn I 557,9.13. *Ackerfurche*: ScholTheocr 224,2 app.— L, TLG, Kr+XIV 410, Soph, Car, Duc App I 146, Kleis, Binder 127.

ὄρδίνως *der Reihe nach, nacheinander*: VStephSab 601B c.165.— L, Kr + XIV 410.

ὄρέγι(ον), τό (ital. orecchio) *Ohr*: -ια Schol-ArK III 4b,83,287d.

ὄρεγνιάω *verlangen nach, begehren*: LascEp 2,53.

ὄρειαῖος *des Berges, auf den Bergen, gebirgig*: κορυφή NChonOr 110,15. πάροδοι NChonHi 180,73; ὁδοὶ 471,8; τὰ -α 397,90; id. 604,51.

ὄρειαλίητος (ὄρος + ἀλάομαι) *auf den Bergen umherstreifend*: -ον πρόβατον CarmChrist 119,31 (Jo.Dam.). = ὁ ἐν τῷ ὄρει πλανώμενος LudwAnek 110,23.

ὄρειαλώσις, ἡ *Umherirren auf den Bergen*: NeophSyng II 343,69.

ὄρειαλώτος (ὄρος + ἀλίσκομαι) *auf den Bergen verloren (umherirrend)*: Jo. Dam., Barlaam and Joasaph 314,12 (Woodward). CramOx III 274,12. πρόβατον MR III 383 etc. = CarmChrist 119,31 app. id. Philag I 15,12; II 373A. μαθηταὶ VPachom 40 c.12. ποιμὴν Zigab I 48B.— LS (Thom. Mag.), TLG, Detor III, RSBN 33 (1996) 174-6.

ὄρειαῖριος s. ὄρειαῖριος

ὄρειατικόν, τό (lat. horreaticus) *Abgabe für die Scheune*: ὑπὲρ ἐννομίου καὶ ὄρειατικοῦ ALavra 109,970.985 (a.1321).

ὄρειαυλος *die Berge bewohnend*: Herod II 410,8. LudwAnek 665,14.— LS, RBLG.

ὄρειαβάτις *Berge durchwandernde*: Ἄρτεμις ProdKat 207. θεά StudAnecd 277 VIII.— Stam; vgl. -ης LS, RBLG.

ὄρειγένης *auf den Bergen geboren*: LudwAnek 665,13.— TLG; LS -νῆς.

ὄρειγονος *auf den Bergen geboren*: Μολοσοί VJoBat 209,18.

ὄρεική s. **ὄριζή**

ὄρεικοίτος *auf den Bergen schlafend*: ὄρειλεχές· ὄρεικοίτον Hesych ο 1205.— Vgl. ὄρειοίκοτος LS, ὄρεικοίτης LSSup.

ὄρειλεχίς *auf den Bergen liegend*: -χέα τέκνα λεόντων TzetzIamb 144,306.— LS.

ὄρειναῖος *auf den Bergen lebend, Gebirgs-*: ScholNicTher 806,6.

ὄρεινός *bewaldet*: AIv 85,11 (a.1341). τὸ -όν eine Pflanze (= ὄρειον ?) EutekNik 37,9. ὄρινός *bergig, gebirgig*: τόπος CavNot IX 227,15. id. GregMagn 295B.— LS, LSSup, L, TLG, WöPap II + Sup I, RBLG, (PB), Kr, AndrArch.

ὄρειον, τό *Tannenwedel, Hippuris*: EutekNik 8,13. TzetzAr I 223,20.— LS.

ὄρειοφοίτης *die Berge durchstreifend*: VBartSim 209 c.9,9.— ὄρειφ. LS.

ὄρειπλανος *die Berge durchziehend*: νάπα KonstRhodLegr 45,297.— ὄρ(ε)ίτ. LS, TLG.

ὄρειτής, ὄ ein Stein: Lapid 156,16,1. MelitS 1173. ein Falke: LudwAnek 127,20; 175,21. *Bergbewohner*: ὄρ., ὄ ὄρεινός PsHerod 182.— LS, TLG, Tgl, (PB, AndrArch, ChatzKypr).

ὄρειτροφέομαι *auf den Bergen aufwachsen*: ὄριτο. NBasProg 27,79 cf. app.; 43,15. ὄρειτο. MiChon I 83,13.— Vgl. ὄρ(ε)ίτροφος LS, TLG.

ὄρειφανής *auf dem Berg sichtbar*: MonsClaud II 410,1 (2.Jh.).— S. ὄρεοφ.

ὄρειφοιτάω *die Berge durchstreifen*: NBasProg 28,69.— LS -έω (Eust.).

ὄρειφοίτης *die Berge durchstreifend, bergbewohnend*: LudwAnek 665,14. AHG XII 246,83. AASS Nov IV 232E (Sym. Met.). MillRec II 762D, v.45 (Mang. Prod.). -φοίτης EustOd I 244,30.— LS, TLG, Tgl.

ὄρεκτιάω *Appetit haben, verlangen, begehren*: Ideler II 194,26 (anon.). NChonHi 556,88. NikMesEp 30,31. γυναικῶν ManasL 1874.— LS, L, TLG.

ὄρεκτώω *mit Verlangen*: PsZon 444.— LS, TLG, Tgl -ός.

ὄρεξη, ἡ *Freude, Lust*: HistImp 900.— Kr, Stam; LS, L -ξις.

ὄρεξία, ἡ *Verlangen*: Herod II 453,28 = CramOx II 105,18 (Theogn. can. 630).— orexia DucLat.

ὄρεοβάμων *auf den Bergen wandelnd*: ναξιραῖοι PhotThes 15.

ὄρεόμενες, οἱ (an recte ὄρεοβάμονες ?) *Berge bewohnende*: ἄγιοι ἄνδρες TheodChor 10.— L.

ὄρεοπολέω *sich in den Bergen aufhalten*: LudwAnek 190,19.— LS, TLG.

ὄρεοφανής *wie ein Berg erscheinend*: τμήματα GCedr II 12,6.— Kum, TLG; s. ὄρειφ.

ὄρεσιβάτης *auf den Bergen wandelnd*: λέων ManasL 5648 v.l.— LS, TLG, Tgl -σ(σ)ιβάτης.

ὄρεσιβίος *auf den Bergen lebend*: ἀνήρ EustMin 119,83.— LS, TLG.

ὄρεσίκτυπος *auf den Bergend donnernd*: Ζεύς EustPind 13,17.— Vgl. ὄρσίκτ. LS.

ὄρεσίνημα, τό ? (Ps.-)Galen XIV 484.

ὄρεσινόμος *auf den Bergen lebend*: ManasL 173. ManasArist I ε 12.— ὄρεσσ. LS, TLG, Tgl.

ὄρεσζώεις *auf den Bergen lebend*: Herod II 644,21. LudwAnek 89,6. PsHerod 210.— LS, LSSup, TLG, Tgl, AndrArch -ζώος.

ὄρεσσίβοτος *auf den Bergen während*: -οιον ... νομήσι Apollin. Laod., Metaphr. Ps. 10,2 (Ludwich).

ὄρεσσιπόρος *auf den Bergen wandernd*: ποσῖον -ροισι NonnDion 32,248.

ὄρεστεία, ἡ eine Pflanze: Oribas XII ο 9. -ία DelAn II 329,19.— (PB), vgl. ὄρέστ(ε)ιον LS.

ὄρέστης, ὄ *auf den Bergen lebend*: LudwAnek 103,24. Suda ο 537.— LS (Phot.), TLG, (LSSup, PB, PLP).

ὄρεωπολέω *Maultiere hüten*: LudwAnek 190,20.— LS.

ὄρθάδιον eine Pflanze: = μελίλωτον Dioscur II 53,15.

ὄρθανάφορος s. **ὄρθοανάφορος**

ὄρθιάζω (intr.) *sich aufrichten*: ProdCom 6,25; 15,33. MarkAnek A 785. *eine Erektion haben*: EustII IV 546,11. *aufsteigen*: κόνιν ... -ζουσαν Kinnam 242,13. *aufgerichtet sein*: BlemLog 785B. (med.) *erheben, aufrichten*: κέρας ἐκλάτερον ὡς δόρυ -όμενον ManasEkphrL 174.— ὄρθιά(ζ)ω LS, LSSup, TLG, RBLG, Stam.

ὄρθίζω *aufgerichtet (erigiert) sein*: αἰδοῖον -ίαν ScholGrCl 45, 168b.

ὄρθίζιος, ὄ eine chemische Substanz: τὸν -ιον ὃ λέγεται θενακάω Alchim 265,21.

ὄρθίως *gerade*: Pisd II 2,281. DeCer I 573,20. *laut*: ScholII A 11.— TLG, Stam; LS -ος.

ὄρθοανάφορος *gerade aufgehend*: ζῳδία CodAstr V 1,26, f.72v = V 3,61, f.225. ζῳδῖον CodAstr XI 1,189,14 (v.l. ὄρθαν.); 267,9.

ὄρθοβαδής *aufrechtgehend*: AASS Nov II 1,383A.

ὄρθοβάμων *den geraden Weg gehend*: διατητής GMet 196.

ὄρθοβίως *ein rechtes Leben führend*: ThStudEp 355,28.

ὄρθοβλεπτέω *richtig sehen*: ThStudPG 777C.

ὄρθοβόας *laut schreiend*: ἀλεκτρούων ManasEkphrL 184.— ὄρθο. LS; ὄρθοβόη LS (s.v. ὄρθορογή), TLG.

ὄρθοβολέω *ausschlagen*: μουῖλα -οῦσα VThSyk 99,1. (de equo) DelStyl 47,4.22; 98,19.

ἵππος -ῶν SynaxCpl 903,27. id. Menol-Basil 585D. ἔλαφος -οῦσα RystMat 106,13.— (LS).

ὀρθοβύθιος *geradeaus ins tiefe Meer*: ὁ κάραβος -ιος ἀπῆλθε PaschMet 102, μθ 39.— ὀρθόβυθος L.

ὀρθογνωμονέω *richtig denken*: LChoerChil 1145.— LS.

ὀρθογνώμων *recht denkend, von rechter Gesinnung*: δόξα Suda ι 436. κ 1189.— LS, L Add, Tgl, TLG, RBLG.

ὀρθογόνῃ, ἡ *die laut klagt*: ἡ χελιδὼν Ludw-Anek 103,26.— TLG; ὀρθογ. LS.

ὀρθόγραμμος *geradlinig*: Beccus 869A. GMetPG 1352D. ConcFlor 140,10.— L, Blaise I.

ὀρθογραφέω *rechtschreiben, korrekt schreiben*: PselOr 16,18. Zonar V 649,15. MarkAnek A 1238. *im Aufriß zeichnen*: SullSieve 57,1.— LS, LSSup, TLG, KumN.

ὀρθογραφικός *des Rechtschreibens*: -ῆ τέχνη EustDion 361,3.— LSSup, TLG, Stam.

ὀρθογράφος, ὁ *der richtig schreibt, Orthograph*: Herod II 452,35. TheodGramm 48,10.— LS, LSSup, TLG, Somav, Stam; orthographus TLL.

ὀρθογωνιαῖος *rechtwinklig*: ProclEucl 84,3.

ὀρθόγωνος *rechtwinklig*: Asclep., Comm. in Nicom. arithm. (ed. Tarán, Philadelphia 1969) 2,51,55.— TLG, WöPap Sup III; LS, Stam -ιος; orthogon(i)us TLL.

ὀρθόδογμα, τό *wahrer Glaubenssatz*: Sym I 1409D.

ὀρθοδοξάζω *die richtige Ansicht haben*: ProclRP I 192,1; 198,6.

ὀρθοδοξαστῶς Philes I 450 n.2: Nic. Chon., cod. Par. 1234,389v.

ὀρθοδοξεύω *orthodox werden*: -εῦν καὶ εὐσεβεῖν GermII 356,37.— Vgl. -ξέω LS, L.

ὀρθοδοξοποιός *die Orthodoxie wiederbringend*: ἡμέρα JoGen 60,77.

ὀρθοδρομέω *direkt hinlaufen*: VStephSab 588D c.136. TzetzAr III 972,3.— LS.

ὀρθόδρομος, ὁ *gerade Bahn*: RegelFont 269,6 (Georg. Torn.).— Vgl. -δρομικός Stam, orthodrome OED.

ὀρθοεπής *richtig sprechend*: CyrAlPG 68,900A. -πέστερον (adv.) NBasOr 72,14.— LSSup, RBLG, Stam.

ὀρθοθύρη, ἡ (*hohe*) *Tür*: EtymMag 634,9. MichProim 53.— Vgl. ὀρθ. LS, TLG, Tgl, Orl-Traul.

ὀρθοθάγγελον, τό (*hohes*) *Gitter*: MM III 55-57 (a.1201; cf. DöReg 1661a).

ὀρθοθάρηγος *mit aufgerichtetem Haupt*: JoGaz I 185.— LS.

ὀρθόκεντρος *mit geraden Stacheln*: ἡ τριβόλος KamArs 8. ὀρθόκεντρον Miller: cod. Laur. IX 24,293v (NChonThes).— Stam.

ὀρθοκίνητος Miller: cod. Par. 2506,60r (cf. CodAstr VIII 1,88).

ὀρθόκυλλος „*gerade verkrümmt*“, *steif und krumm*: TestMed 13,14. „Orthocyllorum, hoc est Recticlaudorum dogma, sic orthodoxos per transmutationem vocans“ NChonThes 1391A (cf. Duc).— LS, TLG, RBLG, TLL.

Ὄρθολέκτης, ὁ *der richtig spricht* (ein Buchtitel): NBasOr 9,14.— Vgl. -λεκτήω LS.

ὀρθολεκτικός *zur richtigen Rede gehörig*: φράσις EustOp 241,35. ἀκριβεία MiChonEp 143,11.

ὀρθόλεκτος *richtig gesagt*: δόγματα AHG III 397,121. δικαιώματα AnBoll 105 (1987) 314. μαρτυρία FickPhund 70,17.

ὀρθολέκτρια *richtig sprechende*: γλώττα MarkAnek A 83.

ὀρθολεξία, ἡ *richtiger Sprachgebrauch*: Prodrom 1243B. EustOp 62,22. MiChon I 214,6. Miller: cod. Coisl. 278,205v (Germ. II)

ὀρθολογία, ἡ *richtige Rede*: Herod II 513,6. Hesych ε 6878. PhotLexTh ε 2201.— LS, TLG, Stam.

ὀρθομάραρον, τό *Marmorverkleidung*: HagSoph 453,18.— Kr.

ὀρθομαρμάρωσις, ἡ *Marmorverkleidung, Marmortäfelung*: ScriptOr 91,17; 93,1 etc. GCedr II 31,19. LGram 202,14. EngPatm 50,112 (a.1073). Peira XLVI 5. MM III 55 (a.1201).— Kr, TLG, Stam.

ὀρθομίλιον, τό *Krug, Becher, Schale*: KonstPorphMil C 275. Suda ο 576. TypPant 51,354. NikSeidSyn 71,11 app. ScholArK III 1b,172, 985b. -λα[v] MunCopt 173,12.— LS (Suda), AndrArch, KukKeim 57, KukBios V 1,161f., BZ 2 (1893) 506, (Kr -λι); vgl. μιλάριον LS.

ὀρθόνους *aufrechten Sinnes*: ὄρ. πρὸς λόγον ὀξύτης Clem. Al. paed. III 11,74,3 (SC 158).

ὀρθοπαγής *gerade aufgerichtet, richtig gefügt*: δάκτυλα ταρσῶν JoGaz I 104. σουδάριον Timar 920. κανών ProdPoesies 45,18; id. 53,27.— LS, Stam; vgl. Ὄρθόπαγον PB.

ὀρθοπαράδοτος *richtig überliefert*: φρόνημα PhotEp 1,58 v.l.

ὀρθοπαράλυτος *gerade herabhängend*: στιχάριον VMartin 259,8.

ὀρθοπατέω *aufrecht gehen*: ἐπὶ τῶν ὑδάτων DobMaria 201,21.— KumN, Stam.

ὀρθόπεδος *gerade und flach, eben* ? ConstPsalt 163,2: εὐθύγραμμον τὴν ὠλένην, ὀρθόπεδον, μεταρσίαν.

ὀρθοπερίπατος *aufrecht gehend*: AnSinDux II 5,137 v.l. SynodPatr 46,2.— Vgl. -πατητικός LS, TGL, Tgl.

Ὅρθοπευκῖται, οἱ Häretiker: FickPhund 42,17.

ὄρθοπλάκινος mit geraden Streifen (Plättchen) ? τυλοτάπης SijpMich 20,3 (s.V); cf. DiethDok 75. σαυρίον POxy XVI 1925,38 (s.VII).— RBLG.

ὄρθοπλήξ ausschlagend: CorpGloss II 386, 32.— LS.

ὄρθόπλουμος mit geraden Stickereien: γονάχια PApollAno 49,5 (a.703-15).— LS, DiethDok 76.

ὄρθόπλωρος (ὄρθός + πῶρα) mit dem Bug voran: -α (sc. μονόξυλα) DeAdmImp 9,48.— Vgl. πλώρα, πλώρη Duc, Dem, LKN; ἀνάπλωρος HL; ἀναπλωρίζω Kr.

ὄρθοποδηγέω direkt hinführen: ποίησις ... -οῦσα πρὸς τὸ βέλτιον BoissAn I 445 adn.

ὄρθοπόδησις, ἡ rechter Wandel: ThStudCatP 130 (p.454).— L, KumN.

ὄρθοποδίζω vorwärtsschreiten, vorrücken: CodAstr XI 1,228.11.13 (Theophil.). GCedr I 80,18. PoemAstr II 1007. (pass.= act.) CodAstr XI 2,188,19. — Vgl. -έω LS, LSSup, L.

ὄρθοποδισμός, ὁ gerader Gang, Vorwärtsschreiten: PoemAstr II 1120.

ὄρθοποδυτέω ? geradegehen: οὐκ ὀλισθαίνων, ἀλλ' -ποδυτῶν NoctPetrov 237,20 cod. (-πιδυτῶν ed.; an recte -ποδῶν ?).

ὄρθοποδότης, ὁ der die Füße geraderichtet: τῶν χολῶν AkakSab ρπβ'.

ὄρθοποιέω richtig handeln: VCyrPhil 39,7. geraderichten, lenken: ScholOpp Hal. 3,12.— Kr, (KumN).

ὄρθοπορέω geradeaus gehen, den geraden Weg nehmen: ScholHip II 366.

ὄρθοπόρος geraden Weges (gehend): JoApokBees 67,111.— LS, TLG.

ὄρθόπους aufrecht (auf den Füßen): GregNazVita 573. MillRec II 757C, v.541 (Mang. Prod.). mit gestreckten Füßen: = ταναύπους Hesych τ 129.— LS.

ὄρθοπραξία, ἡ rechtes Handeln: Philodemus, On Choices and Avoidances (ed. Indelli-Tsouana, Napoli 1995) Ind. XII 4.— Vgl. -γία LS.

ὄρθοπρόσωπος mit aufrechtem Gesicht: εἰκόν PsKais 150,2.

ὄρθόρις mit gerader Nase: acc. -ινα JÖB 23 (1974) 73,35 (s.VII).

ὄρθορρημονέω richtig sprechen: ManasL 6583.— Vgl. -μοσύνη LS.

ὄρθορρημων korrekt redend: Ἑλλάς γλωττα Dmit I 771.

ὄρθοσέβεια, ἡ Rechtgläubigkeit: NChryProg 276. NChonThes 280A.

ὄρθοσεβέω rechtgläubig sein: PachF III 47, 10.

ὄρθοσεβής rechtgläubig: PachF III 33,34; 145,14.

ὄρθόστατος aufrecht stehend: Mansi XII 193E (s.VIII). VPancr 92 adn.3.— LS.

ὄρθοστιχία, ἡ gerade Reihe: Menas 2,19.

ὄρθόστρωτον, τό aufrechte Marmorwand: ScholGrNaz I 117. -ος (adj.) gepflastert ? κραταιπέδον: λίαν -ον ἔδαφος EtymGud 343,47 (= κρ. λιθόστρωτον ἔδ. EtymMag 535,1!).— LSSup; orthistrotum TLL.

ὄρθόστυκος mit richtigen (= eßbaren) Feigen: Trinch 191 (a.1147), cf. Car.

ὄρθότης, ἡ Gebrauch des Nominativs: σχῆμα τὸ κατ' -τητα πτώσεως τεταγμένον PselPoem 7,386.403.— LS, LSSup, (L, Stam).

ὄρθοτίθιος mit geraden Brüsten: Suda o 580. NChonHi 276,18; 558,55.— LS.

ὄρθότιθος mit geraden Brüsten: Procop III 1,66,7. NChonHi 276,18; 558,55 v.l.

ὄρθοτόμησις, ἡ Richtigkeit: ἐπὶ δόγμασιν MethEuth 974.— Vgl. -τομέω/-ία LS, L.

ὄρθοτόμως vorschriftsmäßig, richtig, rechtgläubig: ConcLat 172,19; 190,4. NByzIsl 34,538. NByzAr 612C.613C. HergenMon 135 (N. Byz.). NDavGreg 801. AnBrux 31,5.— L, TLG, Lex-Psel -ος.

ὄρθοτονέω richtig (unverändert) akzentuieren: Herod I 475,19 etc. Hesych ε 1 etc.— LS, TLG, Tgl, Soph, RBLG, Stam.

ὄρθοτονητέον man muß richtig (unverändert) akzentuieren: EpimHom II 698,91.— LS, TLG, Tgl.

ὄρθότονος mit unverändertem Akzent: PselPoem 6,35. angestrengt: ἀντεπῆδε τραχὺ καὶ -νον TheophylEp 5,28. gerade gespannt: ἐρείσματα GregAntLet II 223.— LS, Stam.

ὄρθοτραχῆλος mit steifem Hals: ProdGed LXI 14. LascPed 103.

ὄρθοτροπία, ἡ gerade Richtung, Aufrichtigkeit: ManasArist I ζ 40.— Stam.

ὄρθούνι(ο)ν, τό (< ῥώθων) Nasenloch: DelAn I 463,13.15.— ῥωθώνια, ῥωθούνια, ῥουθούνια Duc; ῥουθούνι Somav (auch οὐρθούνι), Stam, LKN.

ὄρθοφρονέω rechtgläubig sein: ThStudEp 97,14; 466,37; 549,91 (corrigere -ούντων). OdorSanz 44. MethEuth 209. AHG III 371,304 v.l. VLuca 337. GSkylEp 28.— L, TLG, Tgl, Stam.

ὄρθοφρόνως mit rechter Gesinnung, rechtgläubig: Zepos I 40 (a.776-780). ThStudEp 490,14. Symmeikta I (1966) 129. NByzAr 617C. SchminckStud 10,84. AHG III 541,63 etc. HomMarial 511,12 (Euthym.).— TLG; Tgl, LS, L, Stam -φρων.

ὄρθοφυής geradegewachsen: Dioscur I 93,1.

κρίνον ThStudEp 436,41.— LS, TLG, Tgl, Stam.

ὄρθριάζω *frühmorgens aufstehen*: LXX Sap. 6,14 (15) v.l. pro ὄρθρίζω. EustOp 250,59. -ζειν μαντεύεσθαι PhotLex II 27. *frühmorgens ertönen (lassen)*: σάλπιγγος -ζούσης GregAntKam 737. κώδων ἐγεργήριον -ζων GregAntLet II 166.— Vgl. -ίζω LS, LSSup, L, Kr, Stam.

ὄρθρινῶς *früh am Morgen*: ἐγεργθεῖς ... -ότερον SophrThaum XVIII 6, p.278.— LS, L, TLG, RBLG, Somav, Stam -ός.

ὄρθρισις, ἡ *Aufbrechen am frühen Morgen*: ἐπὶ τὸν τάφον LeoLog 18 = LeoHom 109D.— Vgl. ὄρθρίζω LS, L.

ὄρθρισμα, τό *Aufstehen am frühen Morgen*: PregOpisth 10,9. JacBarb 45.— Vgl. ὄρθρισμός LS.

ὄρθροβόας *am Morgen rufend*: ἀλεπτουόν ManasEkphrL 184.— LS.

ὄρθρογόεις, οἱ (αἱ ?) *Fische*: NeophSyng IV 73,36; Vögel 43.— LS -γόνη.

ὄρθρόθεν *vom frühen Morgen an*: NEug 7,12.

ὄρθρωμα, τό *Gerüst*: σκηνακὸν ὄ. καὶ πανηγυρικὸν EustOd I 213,3. *Gleichung*: Greg. Chion. I 120,13; 174,1; 262,14 (Pingree).— (Kr, Somav), AndrArch.

ὄρθρώνω *hinaufführen*: ὁ περιορισμός ... -νει τὴν στρατὰν AIV 42,27 (a.1080).— Kr; (Somav, Stam; ὄρθρόω LS, L).

ὄρθρωσις, ἡ *Aufrichten*: τῶν ὀπίων Hippiatr II 54,15. δοράτων καὶ ξιφῶν EustII I 384, 6. τοιχῶν EustOd II 211,33. *Wiederherstellung der Besteuerung*: DöBeitr 114,24; 118,27 etc. AIV 30,27 etc. (s.XI); 48,12 (ca.1100). KarFrag 322-4 etc.— LS, TLG, (LSSup, Kr), ODB, Stam.

ὄρθρωτής, ὁ *Aufrichter*: τοῦ νοῦ Epiphani I 95,23. *Ersatzrichter* (= recuperator): FontMin VI 57,3. *Beamter für die Wiederherstellung der Besteuerung*: EngPatm 1,45 (a.1073); 2, 23 (a.1079). MichAttDiat 1394.1471. ALavra 38,63 (a.1079); 43,51 (a.1081). AIV 41,87.104 (a.1079). ABatop 10,51 (a.1080); 11,54 (a.1082). KarFrag 322.330. *Korrektor*: ScholThuc 90,26 (Tzet.).— Kr, OikFisc 282; vgl. -τήρ LS.

ὄρθρωτικός *aufrichtend*: ῥάβδους εὐθύτητος στρεβλοτήτων κακίας -άς JoEuch 167. δηλοῖ ... τὸ φρίσσειν πύκνωσίν τινα -κὴν EustII II 399,24.— KumN, Stam.

ὄρία, ἡ *Grenzstein*: EngPatm 50,179.187 (a.1073). *Diözese* (= ἐνορία): MM II 531 (a.1401).— LS, LSSup, (LexPont).

ὄριάζω *bewegen* ? ὀλάδα -ζομένην πνευματικαῖς αὔραις AHG VII 242,26.

ὄριαῖος *zur Grenze gehörig, Grenz-*: λίθος Bas A 2935,11. id. FontMin VIII 110 (7,55,8).— LS.

ὄριάριος, ὁ (lat. horrearius) *Lagerverwalter*: ThStudCatM 16 (p.110). 36 (p.269) = MerColl II 189. SealsDo II 41,5 (s.X/XI); IV 12,1 (s.X) etc. Zacos II 228 (s.X) etc. ὄριάρις ib. 206 (s.X). ὄρειάριος Hellenika 5 (1932) 410 nr. 394 (s.XI/XII).— LS, L; ὄρη. RBLG, Kr; s. ὄρειάριος.

ὄριβρεμέτης *auf dem Berge donnernd*: LudwAnek 107,13; 110,27.— ὄρη(ε)ῖβρ. LS, TLG.

ὄριγάνη, ἡ *Origanum*: AelProm 72,24. Paul-Nik 16,15. DaremNot 143. ὄριγανη DelAn II 334,1; ὄριγανι 369,6.— Vgl. ὄριγανίς, ὄριγανίς, ὄριγανος, ὄριγανον LS.

ὄριγάνιν, τό *Origanum*: PMich VIII 481,19 (s.II). ὄριγανιν Hippiatr II 34,12 v.l. pro ὄριγανον.— Kr.

ὄριγανίς, ἡ *Origanum*: CorpGloss III 317, 31.— LS, TLG.

ὄριγινάλιος (lat. originalis) *der Herkunft*: ἐπαρχία Bas B 3919,4. ὄριγινάλια: προγονικά, ἀρχαῖα FontMin VIII 278,17; ὄριγινάλια ib. 318,22.— (Blaise II -lius).

ὄριγινάω *begehren*: LudwAnek 103,27. BoissAn IV 396,591.— LS -άομαι.

ὄριγίγω *begehren*: ScholHes p. 629,1.2 (Th. Pedias.). ὄριγινόμενοι ThMetBard 53.— TLG.

ὄριγινῶμος ? LudwAnek 665,13.

ὄριδαλλον, τό *Tordylium officinale, Drehkraut*: EutekNik 46,16.— ὄρηδελον, τόρηδελον LS.

ὄρίζιν s. ὄρύζιον

ὄριζομένως *durch Definition*: Simpl., CAG XI 92,9.

ὄρικὴ, ἡ *Abgabe für die Waldnutzung*: AIV 54,2.4.6.25 (s.XII). AProd 8,17 (a.1318). MM V 83 (a.1319). Achiland 42,182; 43,41; 44,44 (a.1319). AProdB 187,59; 190,58 (a.1321). AZog 23,43 (a.1325). ὄρικὴ AEsph 22,32 (a.1346). id. AIV 90,50 (a.1346).— AIV III S.62, Kr, ODB.

ὄρικός *bergig, gebirgig*: -ὰ ἐδάφη ThStudEp 202,16.

ὄρινός s. ὄρεινός

ὄριοκρατορέω *den Teil eines Tierkreiszeichens beherrschen*: -οῦντες ἀστέρες PoemAstr II 96.— Vgl. -κράτωρ LS, TLG.

ὄριοκρατορικός *den Teil eines Tierkreiszeichens beherrschend*: ἐπιστασία τοῦ Ἄρεως Steph-Alex 27,14.

ὄριον, τό *Regel, Vorschrift*: ὄρια πατέρων AASS Nov III 552B.— LS, (LSSup, Kr, Stam).

ὄριον, τό (lat. horreum) *Getreidespeicher, Lagerhalle*: PLond V 1823,14 (s.IV). ὄρηρον GregMagn 198BC. Trinch 115.629 (a.1121).—

LS, L, TLG, PHI, RBLG+Sup, Soph, Kr, Psaltes 121.130; ὄρρεϊον AndrArch; s. ὄρρεϊον.

ὄριοσέλινον, τό *Petersilie*: Kyran V 15,2. TextPlant 6,112; 10,249 mss.— ὄρρεος. LS, TLG; s. ὄρρεος.

ὄρισις, ἡ *Entscheidung*: CodMess 8,2.— LS, L, TLG, AndrArch.

ὄριστέος *bestimmbar*: GennSchol I 439,20; 457,17.— LS, TLG -έον.

ὄριτζι, τό *kleiner Berg*: GuillCorp IV 530 (ca.1050).

ὄριτροφέω, ὄριτροφέομαι s. **ὄρειτροφέομαι ὄριχαλκώδης** *aus Messing*: PLond V 1737,14 (a.613).— Vgl. ὄρ(ε)ιχαλκίνος / ὄρ(ε)ιχαλκός LS, TLG, BerichtPap IX 220.

ὄριώτης, ὁ ? *Grenznachbar*: Trinch 340 (a.1200).— Car.

ὄρκαπάτη, ἡ *falscher Eid*: NicephAnt 340C.— Vgl. ὄρκαπάτης LS.

ὄρκας, ὁ ein Edelstein: MelitS 1173.— S. ὄρκας.

ὄρκή, ἡ ἡ ὄψις LudwAnek 103,29.— ὄρκη LS, (Stam).

ὄρκίνος, ὁ (lat. *orcinus* [sc. *libertus*]) „*zum Orkus gehörend*“, *nach dem Tode seines Herrn freigelassener Sklave*: Bas A 2281,11; B 2853,18. ὄρκίνοι ἀπελεύθεροι τεθνεώτος FontMin VI 53,13. ὄρκινος Bas A 2211,15 app.; ὄρκίνοι 2281,11 app.; ὄρκινος B 2871,22.— AvotinsCod, TriantLex, FontMin VIII 437.

ὄρκιόλιον, τό (lat. *urceolus*) *kleiner Krug*: ScriptOr 99,10 (cf. CorpGloss III 380,14 ubi scribas 'in urceolum eius ὄρκεόλιν'). -ώλιον = θεομάριον Goar 498.— Kr, Clugnet; vgl. ὄρκιόλος LSSup; s. ἄρκιόλιον.

ὄρκισις, ἡ ? ὄρκίσεως κινδύνους CodAstr VIII 1,168,9.— (Stam).

ὄρκισκόπειον, τό *eidesstattliche Erklärung*: Bas B 1458,27.— S. ὄρκοσκοπιζόν.

ὄρκιστικόν, τό *Schwur*: ScholArK III 4b 124,458c.

ὄρκολύτης, ὁ *Eidbrüchiger*: MarkKod 179, 14.

ὄρκοποιέομαι *schwören*: ThStudPG 1745B. *beschwören*: τὴν σὴν ψυχὴν PselMin II 280, 28.

ὄρκοσκοπιζόν, τό *eidesstattliche Erklärung*: DeCer I 416,7.— S. ὄρκοσκοπιζόν.

ὄρκοσφάλτης, ὁ *Eidbrüchiger*: TzetzHom 69.

ὄρκυνέος *für den Thunfischfang*: δίπτυα ὄρκυνέα APantel 7,35 (a.1142).— Vgl. ὄρκυνεῖον, ὄρκυνος LS.

ὄρκυνοστασίδιον, τό *Thunfischfangplatz*: ὄρκυον. ABatop p.197 (s.XIV ?).— Vgl. ὄρκυνάριον Achil 136,32.53 (Fälschung).

ὄρκομώσιος *mit einem Eidschwur, beeidet*: λόγοι GMon 736,26.— LS, TLG, Tgl, Kr, RBLG -α/-ον.

ὄρκομοτήριον, τό *eidliche Zusicherung*: -α NGreg I 301,22; II 611,3; 682,15.

ὄρκομότης, ὁ *der einen Eid schwört*: VBasVil 56,9 = VBasVes II 31.— (LS, Tgl).

ὄρκομοτικός *mit einem Eid verbunden, beeidet*: περίνοια EustOp 165,32. ἔγγραφοι MM III 44 (a.1193) etc. πρόσταγμα Zepos I 580-1 (a.1329). γράμμα AEsph 19,22 (a.1334). τὸ -όν *eidliche Zusicherung, schriftlicher Eid*: AnHier IV 110,29 (a.1171). MM IV 293-4 (a.1216; cf. DöReg 1693). DemChom 90,56. TypSymb 652,9.— LS, TLG, Kr, Stam, Kleis, DöKar 193.

ὄρκοσις, ἡ *Schwören eines Eids*: EEBS 37 (1969/70) 463 (C. Acrop.). PachF IV 547,6 v.l.— LSSup, (L).

ὄρμάζομαι (med.) *heiraten*: AASS Mart. II 730E.— LS (-ω), L, TLG, Duc+App I/II, Kr (s.v. ἄρμάζω).

ὄρμαθικῶς *der Reihe nach*: CodAstr III 30,3. Miller: cod. Par. 2661,272v.

ὄρμαθος, ὁ *Reihe*: ScholII A 486b. EtymMag 43,30.— ὄρμαθός LS, LSSup, TLG, Tgl, RBLG, AndrArch.

ὄρμαία, ἡ *Fangnetz*: τὴν -αν διάσπασον Ps-ChrysPG 64,50,57. πλέκων τὴν -αν ThStudEp 208,14.— Vgl. ὄρμαία LS.

ὄρμασιά, ἡ *Tonleiter* ? ἡ κοινὴ ὁ. ἡ ἀπὸ τῆς μουσικῆς μεταβληθεῖσα H. Stevenson, Codd. mss. Palatini Gr. (Romae 1885) 281, f.173 (p.158).— (Kr -ία s.v. ἄρμασία; ἄρμασία HL).

ὄρμαστήρ, ὁ *Verlobter*: VEuprax 729B (cf. ὄρμαστός 730F).— Vgl. ὄρμαστός L, ἄρμωστήρ/-ῆς LS.

ὄρμενον, τό *Sproß eines Gemüses*: EutekNik 46,14. PhotLex II 28. ὄρμενά ScholNicTher 840,10.— Tgl, TLG; LS, LSSup -ος.

ὄρμηδόν *mit Ungestüm*: CorpGloss.— LS.

ὄρμησία s. ὄρμωσία

ὄρμησις, ἡ *Drang, Schwung*: ἀπτόητος NChonHi 202,51.— LS, TLG, PB, Somav.

ὄρμητιαῖος *reißend*: ποταμός MakSym I 164,21.— L.

ὄρμίγγιον, τό (< ἔλμυς) *Eingeweidewurm*: -ια πλατὰ TextPlant 10,227.— Kr XII 367 s.v. ἔλμυγγιον (ἐρμ. VI 2); vgl. ὄρμυγγας AndrArch s.v. ἔλμυς.

ὄρμίδιον, τό (< ὄρμια) *Angelschnur*: = ὄρμια ScholOpp Hal. 2,123.— Kr, KumN, Stam -ι(ον).

ὄρμίδιος *überraschend, heftig* ? -ιαν βαρβάρων ἐπιδρομὴν MirDem 126,5 v.l. pro αἰφνιδίαν.

ὄρμωσία, ἡ (< ὄρμωσις) *Ankerplatz, Anlege-stelle*: VPancrA 56,11; 68,11. EustII I 199,32.

ὄρμησία CosVestChrys 75. id. Naumach I 30.31 = LeoTact III 1000B. AIV 18,8 (a.1013). APantel 4,6 (a.1048).— Kr.

ὄρμις, ἡ (< ὀρμίζω) *Ankerplatz*: MirDem 176,15.— LS, Stam.

ὄρμισκιον, τό ein Edelstein: MelitS 1174.— LS.

ὄρμολόγιον, τό *Heirmologion*: SophDiath 288,8. KatBibl 395.— S. εἰρηολ. (Kr auch ἐρηολ.).

ὄρμόπονος, ὁ *Gelenkschmerzen*: CodAstr VIII 3,38.— S. ἄρμ.; vgl. ὄρμος/ὄρμός Kr, HL s.v. ἄρμός.

ὄρμωτός (< ὄρμος) *mit einer Halskette (geschmückt)*: JoGeoScheid 283 = JoGeo 341,1.

ὄρνα, ἡ (lat. ora, mlat. urna) *Saum*: KonstPorphMil C 751. DeCer I 522,9; 528,19. διδασκαλίου ὄρνας GCedr I 688,23.— urna Nierm, DucLat.

ὄρνα, ἡ (lat. urna) *Urne*: DeCerTM 21,42-48; 23,55 etc.— TLG; orna NovGloss, DucLat, Binder 142.

ὄρναμέντον, τό (lat. ornamentum) *Schmuck*: Larsen – Bülow, Pap. Gr. Haun. III (1985) 52,35 (s.VI/VII).

ὄρνατόριον, τό (lat. ornare, ornatura) *Zeughaus*: DeCerTM 21,35; -ούρια 77,86. -ούριον ChronPasch 352,14.— TLG, L, Soph (-ῶριον; vgl. auch ὀρνᾶτος).

ὄρνεαργευτής, ὁ *Vogeljäger*: ScholArK I 3,1,154,17,733a γ.— Vgl. ὀρνθαργ. LS.

ὄρνεακός *Vogel*:- ταῖς -καῖς ἴσιον ScholLyc 205,3.— AndrArch.

ὄρνεόβρωτος *von Vögeln gefressen*: PsChrysPG 59,651,31.— LS (Suda), L.

ὄρνεοκόμος, ὁ *Falkner*: Pantech 48.— Vgl. ὀρνιθοκ. LS, Dem.

ὄρνεοκράτης, ὁ *Herrscher der Vögel*: ὄρνις ManasL 2757.

ὄρνεοκράτωρ, ὁ *Herrscher der Vögel*: ἀετός ManasL 160.

ὄρνεομαντεία, ἡ *Wahrsagen aus dem Vogelzug*: NikSeidSyn 68,6.

ὄρνεόμορφος *in Gestalt eines Vogels*: φόβητρα M. Spyridonidou-Skarsouli, Der erste Teil der fünften Athos-Sammlung griech. Sprichwörter (Berlin 1995) 131.135.— LS.

ὄρνεον, τό *Huhn*: AASS Sept III 218E c.1 (Acta Adriani).— (LS, Stam).

ὄρνεοπάτακτος *von Vögeln zerrissen*: JoChrysPG 59,561,67. LucChrys II 14.— L, Kr.

ὄρνεοπώλης, ὁ *Vogelhändler*: aviarius CorpGloss.— LS.

ὄρνεοσκοπεῖον, τό *Beobachtungsstätte für Vögel*: VStephJun 127,3.— Vgl. -σκοπία L.

ὄρνεοσκοπητικόν, τό *Wahrsagen aus dem Vogelzug*: PsNonnComm 2 et 4 v.l. pro -σκοπικόν.— Tgl; vgl. -σκοπικός LS, TLG.

ὄρνεοσοφικός *der Vogelkunde*: βιβλίον *Vogelbuch*: HungMed 36,1r.

ὄρνεοσόφιον, τό *Vogelbuch*: DaremNot 152.— Tgl, Hunger II 269.

ὄρνεοσοφιστικόν, τό *Vogelbuch*: Pasini, Codd. Taurin. I 270B.

ὄρνεοτροφέω *Vogel füttern*: TzetzAr II 408,12.

ὄρνεοτρόφος *Vogel ernährend*: κέγχρος PsChrysPG 61,774,17.— LS.

ὄρνεοφονία, ἡ *Töten von Vögeln*: ManasKurtz II 82,128.

ὄρνεύομαι (lat. ornare) *geschmückt werden*: NByzIsl 108,23. ὀρνεμένος *bestickt, verbrämt*: ἱματίων ἐρραμένων ἀπὸ τριβλαπτίων -μένων DeCerV II 60,10.— L -εῦω.

ὄρνεώδης *von Vögeln*: σάοξ NDavGreg 692.— LS.

ὄρνη, ἡ (= ὄρνις) *Huhn*: περὶ τῆς ὄρνις AASS Nov IV 61C.

ὄρνίβορες s. ὀρνιθόβορες

ὄρνιθα, ἡ (< ὄρνις) *Huhn*: SchreinFin 7,14. DelAn I 447,16; 462,2 etc. CodAstr VIII 3,41.— Kr, Somav, Stam.

ὄρνιθάριον, τό *Lampe in Vogelgestalt*: MontByz 441,10.— (LS, RBLG, Somav).

ὄρνιθέα, ἡ *Vogelkot*: Hippiatr II 16,8.9. Alchim 273,2 (? cf. vol. III p.262).— S. -θία.

ὄρνιθεία, ἡ *Wahrsagen aus dem Vogelzug*: LudwAnek 214,8. Suda ο 611.— LS.

ὄρνιθία, ἡ *Vogelkot*: Hippiatr II 212,22; 220,1.— LS; s. -θία.

ὄρνιθιακός *von Vögeln*: νόημα EustII III 558,2.— LS, L, TLG, PB.

ὄρνιθινος *Hühner*:- στέαρ χήνειον ἢ -νον PaulNik 33,34.

ὄρνιθιον, τό *Huhn*: APantel 3,31 (a.1044?). τὰ ὀρνιθία AMes 18,12 (a.1195). -ιν Mnemosyne 30 (1977) 69 (s.V). id. CorpGloss II 516,18; III 501,42. id. SchreinFin 55,1.— LS, LSSup, WöPap Sup I (-ίτια), RBLGSup, Kr, LexPont, Stam.

ὄρνιθόβορες, οἱ *Adlerträger*: MaurD XII B 7,13. conii. pro ὀρνίβορες: 11,21,24; 17,54.— S. ὀρνιθάτορες.

ὄρνιθογονία, ἡ *Entstehung des Vogels aus dem Ei*: Alchim 219,12; 404,3; 434,11.— LS, TLG.

ὄρνιθόγονος *von einem Vogel abstammend*: Σειρήνες ScholLyc 218,15.— LS, TLG -γονος.

ὄρνιθόγουνος (< γόνυ) *mit Vogelbeinen*: ParaphLyc 653. ScholLyc 217,32.

ὄρνιθοθήρα, ἡ *Vogeljagd*: GazSen 56.

ὄρνιθοθηρία, ἡ *Vogeljagd*: Eutecni Paraphr. Opp. Cyneg. ed. Tüselmann, Abh. Ges. Wiss. Gött. NF, phil.-hist. 4 (1900) 9,18.— Vgl. -ρεώ/-ράω LS, TLG.

ὄρνιθομαθής *vogelkundig*: PlanEpist 177, 13.

ὄρνιθόμορφος *von Vogelgestalt*: κόραι Tzetz-Hist I 339.

ὄρνιθοποιός *von einem Vogel geschaffen*: Σειρήν ParaphLyc 731.— Vgl. ὄρνιθόπαις LS.

ὄρνιθοπούλιν, τό *Küken*: Falk 81,13,21.— Kr -λ(λ)ιον.

ὄρνιθόπουλον, τό *junges Huhn*: Hieroph I 269 = II 264 = III 267. Seth 80,4,17 (v.l. -ωλα). TextPlant 10,109 mss. MunCopt 114,3. Hippiatr II 170,22 (-πωλον app.). Ideler II 323,20. Falk 81,26.— DiethLese II, Kr, Duc, Somav; Dem -ουλ(λ)ο).

ὄρνιθοπώλης, ὁ *Geflügelhändler*: Hesych π 2312. Timar 1159.— LS, TLG, Casarico, Stam.

ὄρνιθοσκοπική, ἡ (sc. τέχνη) *Wahrsagen durch das Beobachten von Vögeln*: Walz VII 964,17. NGregSynes 8,17.

ὄρνιθοτροφέω *Geflügel züchten*: CramOx IV 68,22 (Tzetz.).— LS.

ὄρνιθοτρόφιον, τό *Geflügelhaus*: POxy XXIV 2424,15 (s.II/III).— WöPap Sup I + III; LS, LSSup, TLG -φεῖον.

ὄρνιθοτυφλία, ἡ *Nachtblindheit*: CodAstr VIII 2,164,27.— Kr, KumN, Stam.

ὄρνιθοτυφλότης, ἡ *Nachtblindheit*: Theod-Gramm 124,28.

ὄρνιθοφάγος *Vögel fressend*: TzetzAr I 161, 10.— LS, TLG.

ὄρνιθοφόντης, ὁ *der Vögel tötet*: ἰέραξ Horna-Anal 9,131.

ὄρνιθόφρων *mit dem Verstand eines Vogels (Huhns)*: καλόγηρος JoApokBees 106,29.

ὄρνιθοφυής *von einem Vogel abstammend*: ScholLyc 235,28. ParaphLyc 731 app. EustII I 135,31.— (LS), TLG.

ὄρνιθοφυλάκιον, τό *Hühnerstall*: JoApokEp 5,9.

ὄρνιθοχινονητ(τ)οπερδικοπράτης, ὁ *Hühner-, Gänse-, Enten-, Rebhuhnverkäufer*: Konst-RhodMatr 624,6.

ὄρνιθόω *in einen Vogel verwandeln*: ScholII Ξ 291a. ScholOd II 531,21. EustOd II 5,15.— LS, Tgl, RBLGSup -όωμα.

ὄρνυφάριον, τό *Vögelchen, Küken*: PsChrys I 38,131.— Vgl. ὄρνυφιον LS.

ὄροβάδιον, τό = ὄροβάξ, γλυκυσίδη CodAstr XI 2,165,11; ὄροβάξ 12.— LS, TLG.

ὄροβάκχον, τό *Nessel-Seide, Cuscuta europaea*: DelAn II 316,15; 425,11.— Vgl. -βάγγχι/-βάκχη LS, DurlDict.

ὄροβάλευρον, τό *Wickenmehl*: DelLex 76,18. ὄροβοάλ. ZPE 60 (1985) 72,144 (Ps.-Galen).

ὄροβάξ s. ὄροβάδιον

ὄροβιον, τό *Wicke(nmehl)*: Galen XII 992. -iv Hippiatr II 285,1.— LS, LSSup, TLG, Kr; Stam -βι.

Ὄροβίτισσα, ἡ *die von Oroboi* (bei Magnesia am Mäander): μήτηρ θεοῦ LaurCorp V 1275 (s.XI).

ὄροβοάλευρον s. ὄροβάλευρον

ὄροβοειδής *wie Wickensamen*: AëtOl II 23,24 etc. TheophId I 280,3,9. ScholHip II 433.— LS, TLG, Tgl; s. -βώδης.

ὄροβόμελι, τό *Wicken(mehl) mit Honig*: Hippiatr II 242,9.

ὄροβοπώλης, ὁ *Wickenverkäufer*: Casarico 34 (s.VII).— WöPap Sup III; vgl. ὄροβ(υ)οπώλης LS, RBLG.

ὄροβώδης *wie Wickensamen*: Alex. Trall., Nachträge 152 (Puschmann). PselPoem 9, 508.— TLG, Tgl; s. -βοειδής.

ὄρογλυφέω *Grenzzeichen versetzen, Grenzen verändern*: EustDam 552B. EustMin 154,62. *entwenden*: τὰ τῶν ἁγίων EustEsp 156,12. (pass.) *beraubt werden*: EustOp 83,20.— LS (Eust.), L, Tgl.

ὄρογλύφος, ὁ *der die Grenzsteine versetzt*: EustOp 83,94.

ὄρογραφέω *als Bestimmung aufschreiben, schriftlich fixieren*: MangEdict 327,124 (pass.).

ὄρογραφία, ἡ *Grenzlinie*: BasilMinSch 65a,3. PsZon 1830.

ὄροδοτέω *eine Bestimmung geben, festsetzen*: τὰ -τηθέντα Zepos I 408 (a.1166).

ὄροθέσιον, τό *Grenze*: David, CAG XVIII 2,13,18. *Grenzzeichen*: λίθινον AIV 86,349 (a.1341).— LS, L, TLG, Tgl, Kr, Car, Stam, AndrArch.

ὄροθεσμία, ἡ *festgesetzter Termin*: DocIcon 360. PsOec II 640D. Theophyl IV 28B. Guill-Corp V 10,18 (a.1127) etc. AufDrach 62,33.— Kr, Car, MenasGlos.

ὄροθέτημα, τό *festgesetzte Grenze, Festsetzung, Bestimmung*: MiAnchLog 80. Balsam II 816D. NChonOr 149,15.— Vgl. -θετέω LS.

ὄροθέτησις, ἡ *Festsetzung, Bestimmung*: Zepos I 409 (a.1166).— KumN.

ὄροθύσις, ἡ *Bewegung, Erregung*: Flach, Glossen u. Schol. zur hesiod. Theog. (1876) p.188.391.394.— Vgl. -θύσις LS.

ὄροκοπέω *die Grenze setzen* ? ὄροκοπήσει ὄρον κόψει FontMin II 121,38.

ὄροκόπιον, τό *Waldeinschlag*: AXen 4, 12; 5,16.45 (a.1300); 12,53 (1318) etc.; cf. p.91.280.

ὄροκτύπος *am Berg tosend*: (ῥδοκ) Schol-

Aesch II 2,56,1; 57,31-35 etc.— TLG; vgl. ὄροτύπος LS, TLG.

ὄροκύκλιος *mit einer Grenze umschlossen, eigens abgegrenzt*: τὸ περίορον MM IV 177 (a.1281). *die Grenzziehung betreffend* χρυσόβουλλα -κλια τῆς Πενταερχοντίας AlexSem 280.

ὄροκυκλώω *mit einer Grenze umschließen, eigens abgrenzen*: τοποθέσιον κτήμα -κλούμενον ABatop 36,9 (a.1304).

Ὀρόντειος *des Orontes*: νᾶμα NChonOr 58,8.— (LS, TLG -ιον/-ιος).

ὄρος, τό *bewaldeter Berg, Wald*: NomGeorg 118,57. Achmet 98,18.21. GuillCorp IV 101 etc. (ca.1050); V 50,10 (a.1245).— (LS, L, LSSup), Kr, Car, (Somav, Stam), Kuk 295, AndrArch.

ὄροσέλινον, τό *Petersilie*: ὄρ. ἦτοι πετροσέλινον ἢ ἄγχουσα (sic) DelAn II 391,4.— ὄρεοσ. LS; s. ὄριοσ.

ὄροσπινοσ, ὁ ? ein Vogel: DelAn II 484,13.— LS -ζοσ.

ὄροστάσιον, τό *Grenzzeichen, Grenzmarkierung*: AXen 3,43 (a.1300); 12,80 (a.1318) etc. ALavra 90,31 (a.1300); 108,43 (a.1321) etc. AXer 20,4 (a.1320/1). ADion 25,24 (a.1430). AIV 99,13 (a.1430-48).— AndrArch.

ὄροστατέω *die Grenze festsetzen, abgrenzen, mit Grenzzeichen versehen*: ABatop 36,32 (a.1304). Alexander 179,46 (a.1307). AXen 19,5 (a.1322/3). Achil 130,27 (a.1339). AIV 85,11 (a.1341). ADion 21,12 (ante 1425); 25,89 (a.1430). APantel 20,17 (a.1430).

ὄροστατισμός, ὁ *Festsetzung der Grenze*: ἔγγραφοσ APant 21,6 (a.1396).

ὄροσταφίς, ἡ *Spirapfel, Frucht des Speierlings (Sorbus domestica)*: DelAn II 316,14; 425,9.

ὄρουστικός *eindringend*: ScholPind III 32, 19.20.

ὄροφανής *bergartig, groß wie ein Berg*: τμήματα GMon 759,1 = LGram 187,5.— L.

ὄροφάσουλον, τό „Bergbohne“: ὄσπριον τὸ λεγόμενον ὄρ. VAndR 932.— S. φάσουλοσ LS, TLG.

ὄροφιφόροσ *ein Dach tragend*: σῆμα AP XVI 387b2. id. TzetzStich 196.— LS, TLG.

ὄροφιαῖοσ *des Daches*: -αῖα θυρίς Timar 1183.— LS, Stam.

ὄροφίας, ὁ *Hausschlange*: ScholNicTher 490,22.— LS, Tgl, TLG.

ὄρόφιον, τό *Baldachin*: AASS Nov IV 226B.227B (Nic. Paphl., V. Theoctistae). TheodAnd 441D. NikMesAp XXXVIII 6.— L, Stam; (LS -ιοσ).

ὄροφοιτάω *Berge durchschweifen*: LudwAnek 104,5.— LS, TLG, Tgl.

ὄροφον, τό *Dach*: τὰ -φα ScriptOr 93,8. id. MercMat 62.— ὁ -οσ LS, LSSup, L, Kr, Orl-Traul, Stam.

ὄροφόσκεποσ *mit einem Dach (gedeckt)*: AIV 52,230.557.559.563 (a.1104).

ὄροφουργόσ *der das Dach macht* (von Gott): -ὲ κύριε EustrHeirm 362,7. οὐρανίας ἀφίδοσ -γέ EustrHeirm 315,7 = JosHymFant 141,47 = NeophChatz 140,34. ὁ ὄρ. οὐρ. ἀφίδοσ LascTheol 105,205.— Follieri, Initia III 222f.

ὄροφωτίσ, ὁ *der das Dach macht* (von Gott): ὁ πάνσοφοσ ὁ. τῆσ παγκοσμίου στέγησ ManasL 175.— Vgl. -τόσ LS (Eust.).

ὄρογάλκοσ, ὁ *Messing*: CatAlch VIII 170.— Kr s.v. ὄρείχ.

ὄροπήκιον, τό *Sprößling*: τρυφερόν NeophOm 220,191.

ὄρρεον s. ὄριον

ὄρορίπιον, τό ? ein Tier: -ίου τοῦ ἡμέρου τὸ δίχρονον ὄστοῦν Metrod 55.

ὄρορόγαλα, τό *Molke*: TheophNonn 189 (II p.108).— ὄρογ. AndrArch.

ὄροροδότισ *Milch gebende*: θηλή NoctPetrop 200,2.

ὄρορῶδισισ, ἡ (< ὄρορῶδέω) *Schauer, Furcht*: Philag II 480B.

ὄροροθῶραξ, ὁ *mit vorspringendem Brustkorb* ? EpimHom II 684,51.— LS, Tgl.

ὄροτάριον, τό *Filzschuh*: ThStudCatM 12 (p.80); 35 (p.259); 96 (p.85 MCL). VBasVil 312,39; 313,1.7. ScholLyc 277,11.20 etc. v.l. EtymMag 672,5. TypKosm 49,18.28. Walz III 529,17; 582,16.— LexPsel, Duc, AndrArch; s. ἄοτ.

ὄροτελαία, ἡ ? AnonMetal 224,7.

ὄροτυγία, ἡ ein Spiel mit Wachteln: AnnaR 162,55.— (LS, PB, TLL); vgl. ὄροτυγοκopia LS.

ὄροτύγιον, τό *Ohringe in Form von Wachteln* ? δύο ζυγάσ -ια AVaz 86,10 (a.1287); cf. DöDipl 358.— (LS, TLG, WKopt 590; s. -κιον).

ὄροτυγομαχία, ἡ *Wachtelkampf*: TzetzAr I 211,25.— KumN.

ὄροτυγοτροφέιον, τό *Wachtelhaus*: AlexK 254,8.— LS, TLG, Kr.

ὄροτυγοτρόφοσ, ὁ *Halter von Wachteln*: Pol-lux VII 136. Suda τ 496.— LS, TLG, RBLG.

ὄροτύκιον, τό *Wachtel*: LangeTexts 15,222. CodAstr VIII 3,15. ὄροτίκιν DelAn II 350,2 app. id. DeLex 76,5.— Kr, Somav, Stam, LexPont -ι(ον); s. -γιον.

ὄρουβοσ, ὁ *Wicke*: H. Bell et alii, The Abin-neus Archive (Oxford 1962) 80,6 (s.IV).— PHI; ὄροβοσ LS, LSSup, TLG, Kr.

ὄρορυγία, ἡ *Spaten*: τὰ πρὸσ γεωργίαν ἐργαλεῖα ... -αῖ, σκαλίδεσ Bas A 2022,23. *Spatenstich*:

δέδωκεν εἰς τὴν γῆν -ιάς δεκαπέντε HagNik I 308,14.

δούγιον, τό *Spaten*: EphrSyrP VII 59. MaurParaph 349,14. VasAnecd 288.— LS, L, TLG, Tgl, AndrArch, Tzitzilis 375; KukBios V 1,269.

δουγμαδός, ὁ *Lärm, Getöse*: GregNazPG 37,1363A. LudwAnek 104,8. PselPhil I 48,11. TzetzAr I 130,14. NChryProg 234. BoissAn III 289.— L, TLG; δουμαγδός LS, RE XVIII 2,1529; δουγμαδες LS.

δουγμαδόδης *tosend*: PsChrysPG 60,772,62.

δούγω *graben*: HephTheb II 93,6. Philog 146b. VThSyk A I 19. Theoph I 455,13. BZ 46 (1953) 196. PassFlor 147.— TLG, Kr; LS, AndrArch s.v. δούσσω.

δούζιον, τό *Oryza sativa, Reis*: A. Russ, Beitr. zur byz. Wirtschaftsgesch. Ägyptens anhand neuer Papyri (Diplomarbeit Wien 1994) 6 II 8 (s.VI). Stephanit 239,18. Syntip 30,4-7 etc. -iv CorpGloss II 523,44. id. KonstPorphMil C 144. δούζιν TaktNik 40,23. id. ErmAnecd 259. id. Ideler II 260,10 etc.— LS, TLG, RBLG, Kr; δούζι Duc, Somav; ούζι LKN; KahAbend 399,116.

δουζον, τό *Reis*: Achmet 164,8. JoApokBees 26,1.— LS, RBLG.

δουζοτρέφομαι *Reis essen*: -τραφείς NicOnir I 52. id. DrexlNik 235.— Vgl. -τροφέω LS, RBLG.

δουκτήρ, ὁ *Grabschaufel, Spaten*: ActaJo 162,13,14. NestleKreuz 329,29 = OlivCruc 418,15. CyrScyth 122,25; 190,18. HagNik I 308,4.13 (male δούκτορα). AASS Nov IV 54A (V. Theodori). ThStudEp 178,12; 382,16.— LS, LSSup, TLG, Tgl.

δουκτήριον, τό *Grabwerkzeug*: NeophElass 375,502.— L.

δουκτικός *Grab-*: ἐργαλεῖα Paraphr. Dion. Per. v.1115 (ed. Ludwig, Aristarchs homer. Textkr. II 568).

δουκτίς, ἡ *Werkzeug zum Minengraben*: AnarR 389,62. ProdGed VIII 62; XXV 66. KurtzUned 114,98. RegelFont 221,3 (Greg. Ant.). Stilbes M 239. δουκτής PsChrysPG 60,690,27.— TLG.

δουκτρίς *grabende, zum Graben*: χελώναι SchneidPol 199,12; 214,9; 259,15. id. TzetzHist XI 602.— LS.

Ὀρφαϊκός *orphisch*: λόγος PapMag VII 451 (s.III). κρούματα PselLettres 142,5. κιάρα BernMang VIII 17. κινύρα PoemApost 133. φθόγγοι AnHier IV 201,10.— TLG, lat. Orphai-cus; vgl. Ὀρφικός PB.

ὀρφανισμός, ὁ *Verwaistheit*: VNicPat 339,16. AnHier V 174,23. LeoMeg 184. MiChonEp 130,3.— Stam.

ὀρφανός, ὁ *Waise* (eine kaiserliche Perle): ὁ πολυθρόλλητος μάργαρος NicBry 185,19 = ὄρφ. SchreinChron I 144,74.— (LS, Kr, Saalfeld, Stam).

ὀρφανοτροφέω *Waisen aufziehen*: ThStudEp 200,15; 211,35. TzetzEp 120,15.— LS.

ὀρφανοτροφία, ἡ *Waisenpflege*: CyrScyth 247,8. ThStudEp 211,28.

ὀρφανοτροφικός *des Waisenpflegers*: Prod-Papadim 290.

Ὀρφικῶς *auf die Art des Orpheus*: ProclTim I 174,12. DamascPhil 251. PselPhil I 46,129.— TLG; LS, PB, Stam -κός.

Ὀρφιτιάνειος (lat. Orfitianus) *des Orfitus*: δόγμα (senatus consultum Orfitianum) ThAntec III 4 tit. app. ib. FontMin VIII 33,31. Bas A 2084,19; 2086,1.2; 2089,14. PselPoem 8,298.658.— Vgl. Ὀρφιτιανός PB, PHI (Inscr.).

ὀρφναῖος, ὁ *Nachtwächter*: NikMesJo 32,32; 47,27; 48,10.— (LS, RBLG).

ὀρφνοφόρος *Finsternis bringend*: Αἰδης AnLaur 230,31. μέλαθρα Welz 16,21.

ὀρφός, ὁ *Zackenbarsch*: Oribas III 16,9; 18,9. Kyran I 15,1.19. Hieroph II 142. ὄρφος Oribas II 52,4. Kyran IV 9,7.— LS s.v. ὄρφός, TLG, Tgl, RBLG + Sup, Stam; F. Fajen, Orpianus Halieutica (Stuttgart 1999) 360.

ὀρχάς, ἡ eine Olivenart: εἶδος ἐλαίας Hesych o 1366. LudwAnek 104,12 ? — LS.

ὀρχεῖδιον s. **ὀρχίδιον**

ὀρχηματικός *zum Tanz gehörend*: ScholArProl XXI C 177 (Tzetz).— LS (Eust.).

ὀρχισμα, τό *Tanz*: PsChrys I 10,309. 417. IoanOtv 115,21. EuthymDial 126,279. EugPan 8,19. PselPoem 22,3 v.l. NEug 7,319 v.l. ὄρχισμα VBasVes I 22. id. Achmet 207,14 v.l. id. ScholArK I 3,2,555e.— LS, Kr, AndrArch -χημα.

ὀρχηστάδες, οἱ (< ὀρχηστής) *Tänzer*: ChronMur 1221A.

ὀρχηστήριον, τό *Orchestra, Tanzplatz*: ὀνοκενταύρων MiChonEp 132,60.— KumN.

ὀρχηστικῶς *tanzend*: Pollux IV 98. GrNyssOp VIII 1,132,2. EustII IV 400,6.— LS, AndrArch, Stam -ός.

ὀρχηστρικόν, τό *Tanz*: Chronique d'Egypte 77 (2002) 214, nr.3 (s.II?).— LS -ός.

ὀρχηστοφιλοπαιγμων *Tanz und Spiel liebend*: ManasL 628.

ὀρχήστρια, ἡ *Tänzerin*: Herod I 248,11. JoChrysPG 51,188,26. σκηνή-για (sic pro -ρα ?) FontMin II 122,51.— LS, L, TLG, Tgl, RBLG, Kr.

ὀρχηστρίδιον, τό *kleine Tänzerin*: PsChrysPG 59,762,63 (= Salome).

ὄρχηστριον, τό *Tanzplatz*: VPelag 78,24 v.l. *kleine Tänzerin*: τὸ πονηρὸν -ον (= Salome) HesychHom XXXVI 23,1.— LS.

ὄρχηστροδιδάσκαλος, ἡ *Tanzlehrerin*: τῆς κακῆς διδασκαλίας PsChrysPG 59,763,44 (= Herodias).— ὄρχηστοδ. LS, TLG, Tgl.

ὄρχητάω *tanzen*: Achmet 207,16 v.l.

ὄρχιδιον, τό *Hoden*: PsGalen XIV 488. PaulNik 116,4. ὄρχιδιον DaremNot 141 ρξ. id. LudwAnek 665,2. τὸ ὄρχιδει DaremNot 139.— LS, TLG, Kr (-iv), Somav, Stam; orchidia Nov-Gloss, Blaise II.

ὄρχιοτομέω *die Hoden abschneiden, kastrieren*: Hippiatr I 16,19 app.— ὄρχοτ. LS, TLG.

ὄρχιπαπας, ὁ „*Hodenpriester*“ (als Schimpfwort): TzetzHist XI 215.— S. ἀρχιπάπας.

ὄρχις, ἡ (= ὄρχις, ὁ) *Hoden*: τὴν -iv Ideler II 255,21 (Mercur.). τὰς -εις Hippiatr II 171, 10sq.— (LS).

ὄρχισμα s. ὄρχημα

ὄρωδία, ἡ *Furcht*: Hesych o 1383. TzetzAr I 38,16.20.— ὄρο. LS.

ὄρωμενοζωδιοστροφεύς, ὁ *der den sichtbaren Tierkreis dreht*: LascTheol 105,179.

ὄρωμένως *sichtbar*: ThStudEp 294,11. NDavGreg 709.

ὄσαπλῶς *so viele Male*: ὄσ. καὶ ποσαπλῶς LudwAnek 88,18.— Vgl. ποσ. LS, TLG.

ὄσανταχῶς *auf so viele Arten*: PselMB V 353.— Vgl. τοσ. LS, TLG.

ὄσαχόθι *an wievielen Stellen*: GabrEp 290,15.— Vgl. ὄσαχοῦ, ὄσαχοῖ LS.

ὄσδε *dieser*: DidymEcel 194,25; 195,3 etc. DidymPsalm 9,10 etc. PG 65,168B (Apopht.). ThStudEp 49,132.— LS, LSSup, TLG.

ὄσέδιον, τό (lat. obsidium) *Belagerung*: Trinch 119 (a.1121).

ὄσιακός *der Heiligen*: πανηγύρεις ThStud-CatM 47 (p.131 MCL). *heilig*: ἀξιώματα ThStud-CatP 112 (p.386). ἱεράτευμα HagNik I 328,10. ἀναγνώσματα Dmit III 34. εὐαγγέλιον 35.— Duc, KumN (-ov).

ὄσιακῶς *wie die Heiligen*: ἐπιθυμεῖν Neoph-Syng II 371,80.

ὄσιογεωργῖται, οἱ *Mönche des Georgsklosters* (auf Lesbos): PRK I 81,30.51 etc.— TLG.

ὄσιοευσεβής *heilig und fromm*: γυναικας TextChypr 117,78.

ὄσιομάκαρ *heilig und selig*: AHG V 169,4 v.l.— L.

ὄσιομάργυς, ὁ (ἡ) *heiliger Märtyrer*: PitAn I 585 α' etc. FontMin VI 152,183. ὄσιόμ. Psel-Poem 23,182. ἡ ὄσιομάργυς *heilige Märtyrerin*: MenolBasil 332D. VEudociae 885 c.54.56. Pass-Helic 743A c.9. ἡ ὄσιόμ. AASS Sept. VI 159B (V.

Susannae c.15).— L, Tgl, TLG, Kr, LexPsel, Car, Stam.

ὄσιομυροβλύτις *heiliges und duftendes Öl ausströmende*: μήτηρ AChiland 22,7.35 (a.1304).

ὄσιοπαρθενομάργυς, ἡ *heilige jungfräuliche Märtyrerin*: ἄγια MR II 624.— Kr.

ὄσιοπάτωρ, ὁ *heiliger Vater*: DelStyl 90,6 v.l.

ὄσιοπολίτευτος *heiligmäßig lebend*: ThStud-CatM 113 (p.839).

ὄσιοπρέπεια, ἡ *heiligmäßiges Verhalten*: BlemAut I 33,22.— S. ἀγιοπρ.

ὄσιοπρεπής *heiligmäßig*: ξενοδόχος Halk-Chrys 270.

ὄσιοπρεπῶς *heiligmäßig*: VThStud 305A. PhotEp 1,208. PhotBib 474a11. BlemAut II 44,5. HolobOr II 85,24.

ὄσιόφρων *von heiliger (frommer) Gesinnung*: VThStud 240D. AHG VIII 41 app.; XI 425,70. MR VI 48.

ὄσιόω *weihen, widmen*: Philo IV 204,11 (Cohn). AXen 1,31 (a.1089). EustOd I 438,16; II 18,38.— (LS), Tgl, TLG, RBLG + Sup.

Ὅσειακός *des Osiris*: ταφή Athenag. leg. 22,8 (Schoedel). Ὅσειακός (?) Theodoret. graec. aff. 3,56 (SC 57, p.185,15).— LS, TLG.

ὄσιώμα, τό *heilige Handlung*: ScholII B 340a.— (L).

ὄσιώσις, ἡ *Weihung*: ThStudEp 265,2. EustOp 197,9.— LS, TLG.

ὄσμησις, ἡ *Geruch*: odoratus CorpGloss.— LS.

ὄσμητικός *riechend*: ScholArK III 1b,893b.

ὄσότηπερ *eben daß*: CavNot IV 112,16.

ὄσουάριον, τό (lat. ossuarium) *Urne für Gebeine, Ossuarium*: Bas B 3587,19.

ὄσπητ. s. auch ὄσπιτ.

ὄσπητανάκιον, τό *Häuschen*: MM V 278 (a.1364).— Vgl. (ὄ)σπιτάκι Kr, Somav, Stam.

ὄσπητικός *zum Haus gehörend*: MM IV 53 (a.1237). PapManus 130. AProdB 149,16 (a.1340). ALaur 154,23 (a.1395). MM II 475 (a.1401). ἰσπ. Mohler III 538,31 cod. (cf. εἰσπήτιν s.v. ὄσπίτιν).— ὄσπιτ. Kr, Duc 1061; σπιτικός Duc, Somav, Stam.

ὄσπητοθέσιον, τό *Hausgrundstück*: AIv 84,4 (a.1326).

ὄσπητοπούλιον, τό *Häuschen*: MM II 349 (a.1397).

ὄσπητόπουλον, τό *Häuschen*: MM II 350sq. (a.1397). ScholArK I 3,2,220,92c.— (ὄ)σπιτ. Kr.

ὄσπις, ὁ (lat. hospes) *Gastfreund, Gast*: -τες Bas B 2754,29.— LSSup, Daris.

ὄσπιτάλιον, τό (lat. hospitale) *Hospital*: Cusa 361 (a.1155; ὄσπητ.). Mansi XXII 1049C

(a.1215). τῶν μαϊστόρων τοῦ τέμπλου καὶ -ίου 1061D. μαϊστορ τοῦ ἱεροῦ οἴκου τοῦ -ίου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου MM III 283 (a.1440).— Car, Kr (-iv), ChatzKypr.

ὄσπιτζιον, τό (lat. hospitium) *Haus*: Trinch 401 (a.1233).— Car.

ὄσπιτιάτικον, τό *Häusersteuer*: ὄσπιτιακοῦ (sic) ArkadAn 452 (a.1404); cf. DöReg 3301.

ὄσπιτι(ν), τό (lat. hospitium) *Haus*: -iv NByzIsl 110,34. ὄσπιτι EuthymDial 131,399. ὄσπιτι PselPoem 8, schol. II 20.151.218.224. εἰσπήτην EuthymDial 131,400-7 v.l. (cf. ἰσπιτικός s.v. ὄσπιτικός).— LSSup, L, TLG, PHI, Kr (auch ἰσπ.) LexPsel, Car, RBLG, Privaturk 67f., Stam, LexPont -i(ov); s. σπιτι(ov).

ὄσπιτοέδρι(ν), τό *Hausgrundstück*: -ι AVaz 108,40 (s.XIII); -ην 143,8 (a.1433).

ὄσπιτοτόπιον, τό *Hausgrundstück*: MM III 253 (a.1428). GerlPatr 22,3 (a.1438). ὄσπιτ. MM III 52 (a.1201; cf. DöReg 1661a). id. PapDyrr 569sq. (a.1246). id. AProdB 73,4 (a.1303). AXen 7,6 (a.1306).

ὄσπιτότοπον, τό *Hausgrundstück*: RobCart I 5,38 (a.1007). BollGrott 54 (2000) 236 (ca.1170). Trinch 297sq. (a.1188). ὄσπιτ. MM VI 175 (a.1216). id. PapDyrr 570sq. (a.1246).— Car; Kr -ος.

ὄσπρεον, τό (= ὄσπριον) *Hülsenfrucht*: Herod I 42,26; 524,19 etc. AntonStyl 27,2. CyrScyth 131,13 etc. PsNonnComm 39,3.11.— LS, Tgl, TLG.

ὄσπρεόπωλις s. **ὄσπριόπωλις**

ὄσπρεοφάγος *Hülsenfrüchte essend*: CramOx IV 401,29.— Kr; ὄσπριοφ. L, Kr, KumN, Stam.

ὄσπριδιον, τό (*Gericht von*) *Hülsenfrüchten*: AntonStyl 27,9. Bars 161,556.— L, WöPap Sup III.

ὄσπριοπράτις, ἡ *Verkäuferin von Hülsenfrüchten*: TzetzAr I 108,5.

ὄσπριόπωλις, ἡ *Verkäuferin von Hülsenfrüchten*: Suda λ 236. TzetzAr I 108,5. ὄσπρεόπ. ScholArK III 4a,84,427a v.l.— LS, TLG.

ὄσπριοπόλισσα, ἡ *Verkäuferin von Hülsenfrüchten*: ScholArK III 4b,116,427a.

ὄσπριοφαγέω *Hülsenfrüchte essen*: ErmAneed 97.— LS, TLG.

ὄσπριοφαγία, ἡ *Essen von Hülsenfrüchten*: StephAthHipp 80,3.— KumN, Stam.

ὄσπρωλέων, ὄ eine Pflanze: BasB 1180,22.— LS.

Ὄσσηνιοι, οἱ eine jüdische Sekte: JoDam IV 25,18 v.l. pro Ὄσσηνοί.— Ὄσσηνοί, Ὄσσηνοί L.

ὄσσιφραγος, ὄ (lat. ossifragus) *Seedler*: Dioscur I 137,16 = III 297,15.

ὄσσίχος *wie klein*: LudwAnek 119,9. MiChonEp 3,3.— LS.

ὄσσοσ, ὄ *Auge*: ScholEurS I 293,28.— TLG; Tgl s.v. ὄσσομαι; ὄσσε LS, LSSup.

ὄσσεγγύτης, ὄ ein chirurgisches Instrument: BliqSurg 196.201 (= Hermes 38 [1903] 282).

ὄσσεοδόχος *Knochen enthaltend*: EustOd II 186,23.— KumN.

ὄσσεολάτρης, ὄ *Verehrer der Knochen* (= der Reliquien): EuphChalc 86.

ὄστοῦν, τό *Knöchelchen, Spielstein*: κύβοι λέγονται τὰ ἐστιγμένα ὄστᾶ ThomMag 212,10.— Tgl, (LS, Kr, AndrArch, RBLG).

ὄσσεοφαγέω *Knochen essen*: GennSchol VIII 474,28.— ὄστοφ. LS.

ὄσσεοφάγος *Knochen verzehrend*: σκόληξ MelGal 354,31.— Stam.

ὄσσεοφόρος *Knochen tragend (enthaltend)*: ὄπῳραι Achmet 108,13. φιάλη EustII IV 720,13.— KumN.

ὄσσεόω *bis auf die Knochen verzehren, skelettieren*: LangeTexts 279,141. (pass.) *zu Knochen (knöchernig, knochenhart) werden*: AstSoph 224,27. ὄστοθεΐσας (sic) EusPraep II 331,18.— Stam.

ὄσσεώδης *knochenartig, knöchernig*: ArethMin II 25,24 schol. τραχύτης EustII IV 624,13.— LS, (PB), Stam.

ὄστέωσις, ἡ *Knochengerüst*: EustOp 144, 52.— L, Stam; s. ὄστωσις.

ὄστία, ἡ (lat. ostium) *Tür*: Suda ο 712. ω 246. FontMin VIII 336 (O 1).— Duc, (PB).

ὄστιαράτον, τό *Amt des Pförtners*: DeCer I 694,11.

ὄστιαρίκιος (< lat. ostiarius) *des Pförtners*: ἄβδία DeCer I 640,6; cf. OikList 126 adn.79. τὸ -ιον *Pförtneramt*: οἱ διατάριοι τοῦ ὄστιαρικίου DeCer I 800,12; 802,22; 805,8.— Vgl. ὄστιάριος LSSup, L, TLG, Kr, Stam, PLP, RBLG, ODB.

ὄστιαροπριμικήριος, ὄ *Vorsteher der Pförtner*: DeCerV I 65,8.

ὄστισοῦν *welcher auch immer*: ThMagReg 121.279.300.— TLG.

ὄστισποτοῦν *wer auch immer*: Orig. in Matth. I 408,29 (Klostermann GCS). ProdRhod 7,399. ἡτωσπ. ib. 2,410. ὄστιπ. Orig. in Io. 364,20 etc. (Preuschen GCS). id. MiChonKat 20,18.— L, TLG.

ὄστογενής *knöchig, knöchern*: LudwBatr 305,29.— LSSup, RBLG; ὄστεογ. LS.

ὄστοδερμία, ἡ *Haut und Knochen*: TzetzHist X 710.

ὄστοδέτης, ὄ *Knocheinrichter*: Chronique d'Egypte 74 (1999) 152f. (s.IV-VI).— LS, RBLGSup.

ὄστοκοπέω *bis auf die Knochen zermürben*: κρούουσ ... -οῦντος τὸ σῶμα HagEugR 190,364 (Xiphil.).

ὄστοκοπόπος, ὁ *in die Knochen gehende Zermürbung*: AnBoll 81 (1963) 12 (pl.).— LS, TLG; ostocopus TLL.

ὄστοκοπόδης *die Knochen zermürbend*: περίψυξις SynesFeb 252. ψῦχος 258. συναισθήσεις PselAG I 238.— LS, TLG.

ὄστολογία, ἡ *Sammeln von Knochen*: ScholII Ψ 239. *Knochenlehre*: Galen II 220,6. ScholArat 9,18.— ὄστ(ε)ολ. LS.

ὄστοτραγέω *Knochen kauen*: PachF III 257,18.

ὄστοφαγία, ἡ *Essen von Knochen*: ZurIt 167.

ὄστοφάγος *Knochen essend*: στόματα ManasL 6364. LudwBatr 296 app.— (LSSup); ὄστεοφ. Stam.

ὄστόω s. ὄστεώω

ὄστορακεοῦς *aus Ton*: -οῦν ἀγγεῖον ScholLuc 190,25.— Vgl. ὄστράκε(ι)ος LS.

ὄστορακίας, ὁ ein Edelstein: MelitS 1175.— LS.

ὄστορακίνδιον *wie beim Scherbenspiel (Scherbengericht)*: NChonOr 59,7.— Vgl. ὄστορακίνδα LS, RBLG.

ὄστορακιστέον *man muß verurteilen*: ThMet-Eth 156,11.— Vgl. -ίζω LS, TLG, Tgl.

ὄστορακόδεσμα, τό *Schalentier*: -ατος Phys 137,3. -άτων 5. -ατα 10. id. 13. id. PsAthnPG 28,789D.— Tgl, Kr (-ατα), NovGloss; vgl. LS, RBLG -ος.

ὄστορακοθρύπτης, ὁ *Zerbrecher von Ziegeln*: KonstRhodMatr 625,11.

ὄστορακοκρότητος *mit Aneinanderschlagen von Muschelschalen*: μέλος TzetzAr III 773,1; Μοῦσα 1069,9.

ὄστορακολέπιον, τό *Trompetenschnecke*: κήρυκες τὰ -ια DelAn II 364,12.

ὄστορακος, ὁ *gebrannter Ton*: NikMesGram 109,107. ἡ -ος ScriptOr 83,5 v.l. ὁ -ος *Muschel*: PapMag VII 302 (s.III).— LS, Kr, RBLG, Stam, ODB -ον; ostracus Blaise II, DucLat.

ὄστορακοσίδηρος *mit hartem Eisen geschützt*: πόδες ProdGed XVII 336.

ὄστρέα, ἡ *Ostrya carpinifolia, Hopfenbuche*: ALavra 17,27 (a.1012). ABatop 9,11.12.18 (a.1071). APantel 9,22 (a.1271). AChil 116,57 (a.1328).— LexPont, AndrArch s.v. ὄστρέα (dies LS, Kr); s. ὄστρύς.

ὄστρείδαρέα, ἡ *Austernbank*: Zepos I 663 (a.1267-71); cf. DöReg 1941a.

ὄστρείδιον, τό *Muschel, Auster*: ScholArK I 3,2,254,267e. -ίδιον Ideler II 263,10; -ύδιον 266,5; 280,10.20. -οῦδιον ErmAnecd 259.267.— Kr; ὄστρίδι(ν) Somav, LexPont; στρέιδι Stam.

ὄστρέϊνος *zur Muschel gehörig, muschelartig*: ProclRP I 119,14 etc. OlympPhaed 77,15 etc.— LS, TLG, Tgl, Stam.

ὄστρεοκονία s. στρεοκονία

ὄστρια, ἡ (altit. ostra, it. ostro < lat. auster) *Südwind, Süden*: ἀπὸ τὴν φάτξαν τῆς ὄστριας MM VI 239 (a.1295).— Kr, Somav, LKN.

ὄστριον, τό *Schalentier, Muschel*: Hieroph II 138.— ὄστρε(ι)ον LS, Stam.

ὄστρίτης, ὁ ein Stein: Lapid 156,14. Theoph-Cont 327,16. DeCer I 644,5. MelitS 1174.— LS; LSSup -ίτης.

ὄστρουδίδιον s. ὄστρείδιον

ὄστρύγγιον, τό (an recte ὄστλίγγιον?) *Kamm (Stiel) der Weintraube*: ἡ ἐπιφυλλίς racemus CorpGloss.— Vgl. ὄστλιγξ LS.

ὄστρύδιον s. ὄστρείδιον

ὄστρύς, ὁ *Hopfenbuche*: παλαιός PraktAth 30,2.— (TLG); ὄστρυς LS, AndrArch; s. ὄστρέα.

ὄστωσις, ἡ *Knochengerüst, Knochenstruktur*: μελῶν Kinnam 161,1. *Knochenberg*: Manas-ElkphrL 144.152.164.— L; s. ὄστέωσις.

ὄσφή, ἡ *Hüfte*: ἡ -ῆ τοῦ Λέοντος KamAst 798.— ὄσφύς LS, Kr, Stam.

ὄσφρα, ἡ *Geruch*: EustOp 78,40. GregAnt-Rede 396,10. GeorgBardEp 116,399.— LS.

ὄσφράδιον, τό *Duftstoff, Gefäß mit Wohlgerüchen, duftender Strauß*: CarmChrist 247,11 (Jos. Hym.). PapachVie 59,14. DeCerV I 103,13.18. EustrTheotok 54. MR II 576.III 394 etc. Bart-Jun 37. Seth 1,16 v.l. Achmet 159,1. HalkIned 51,32. TzetzII Prol. 967.— LS (Eust.), TLG, Tgl, Kr, Stam.

ὄσφραϊνότης, ἡ *Geruchssinn*: Phys 171,1.

ὄσφραίνω *zu riechen geben, riechen lassen*: Galen X 930; XIII 175. PaulNik 10,26. *mit Geruch erfüllen*: ἡ φωνὴ τῆς ζωῆς τὸν νεκρὸν ὄσφράνασα εἰς εὐοσμίαν PsChrysPG 61,793,7; ἡ τῆς ζωῆς -ασα τὸν νεκρὸν εὐοσμία 62,777,54. μινθοῦν, τὸ -ειν ἀσχημόνως PhotLexTh μ 460. *riechen* (trans.): τυός PselPhil I 55,294.— LS (s.v. -νομα), TLG; Kr, Stam -ομα.

ὄσφρα(ν)σις, ἡ *Geruch*: LXX Os. 14,7 v.l. pro ὄσφρασία.— LS, TLG.

ὄσφραντέον *man muß riechen*: OribasEust 6,32,1. PaulAeg I 113,20.— LS.

ὄσφραντήριον, τό *Geruchssinn*: τὸ ὄσφραντὸν πρὸς τὸ -ιον διαβιβάζεται BlemPhys 1193A.— LS -ιος.

ὄσφρασία, ἡ *Geruch*: ActaPetrFab 2,2.— LS.

ὄσφρημα, τό *Geruch*: TzetzAr I 192,19.

ὄσφρητήριοις *riechend, zum Riechen geeignet*: τῶν ῥινῶν ὄργανα LatysTeksty 113,9.

ὄσφύς, ἡ *Hüfte*: GassisiPoesie 53,16.— ὄσφύς/-ύς LS, RBLG, TLG, Kr, Stam.

ὄσχεον, τό (= ὄσχεος) *Hodensack*: Oribas VIII 24,7. AëtOI II 106,22. LeoMed 58,2.— LS, TLG, Tgl, Stam; oscheum NovGloss, DucLat.

ὄσῳραι *jede Stunde, stündlich, dauernd*: MakSym I 205,25. AASS Nov III 590A (V. Laz. Gales.). Prodrom 1290B. ProdPapadim 306,21.35. EustOp 339,62.— TLG, Tgl 2293B s.v. ὄσος; vgl. ὄσαι ὄραι LS s.v. ὄσημέραι.

ὄτεδήποτε *wann auch immer*: HephTheb I 74,5. BasilEp 91,1,23. LydMag 176,12 cod.— TLG; ὄτε δὴ ποτε AndrArch.

ὄτεῦτος *der da, dieser*: MiChonEp 28,22.

ὄτιποτοῦν s. **ὄτσιποτοῦν**

ὄτραλῶς *hurtig, flink*: LeonCat 38,44.— LS -λέως.

ὄτρημων *schnell, flink*: ἀρωγοί Theosoph 23,291 (cf. app.).— Vgl. ὄτρηρός LS.

ὄτριγεύω (afr. otrierer, mlat. otriare < mlat. auctorizare) *bewilligen, verleihen*: Trinch 99 (a.1114). 105 (a.1116).— DucLat, Nierm, REW 775.

ὄτροκος, ὄ (slav. otrok) *Diener, Beamter*: Solov XXXVI 149 (a.1352).— PLP 22236; s. ὄτροωτζίνα.

ὄτρυναίω (= ὄτρύνω) *antreiben*: TheophylOp 269,8.

ὄτρυντικός *antreibend, aufstachelnd*: EustII II 209,9; III 197,24 etc.— LS (Eust.), TLG.

ὄτροωτζίνα, ἡ (slav. otročina) eine Steuer für Paröken: TheophylEp 12,22.— Mor II 222; s. ὄτροκος.

ὄττώ (ital. otto) *acht*: Hippiatr II 302,14.— Karan.

οὐακάνδιος (lat. vacans) *leerstehend, herrenlos*: -α ἀδέσποτα FontMin VIII 318 (O 19).— S. βαζάντιος.

Οὐαλεντινιακός *des Valentinianus*: ἀγωγός TheodAnag 64,21. id. Theoph I 57,2.

Οὐαλεντινιανοί, οἱ *Valentinianer, Anhänger des Gnostikers Valentinus*: HalkChrys 231. JoDam IV 29,31. NChonThes 52D. -τίνοι PhotBib 218a21.— L Add, TLG, (PB).

Οὐαλεντινοφρόνως *wie (der Gnostiker) Valentinus gesinnt*: ThStudPar 38,13 (IV).

Οὐαλερόκτιστος *von Valerius gegründet*: ἀπὸ -της πόλεως AASS Sept. VIII 378D.

Οὐαλήσιοι, οἱ *Anhänger des Valens* (eine Sekte): Epiphan I 158,24 etc. JoDam IV 36,58. NChonPan 52,3.— TLG.

Οὐανδαλικός *vandalisch*: ACO III 119,29. JustinNov XLIII tit. etc. KapTib 5.— Soph, TLG, PB.

οὐαρίζης, ὄ ein persischer Rangtitel: Procop I 12,10.

οὐβον, τό *Frucht des Speierlings (Sorbus domestica)*: -α AëtOI I 117,11.— οὐβον LS (s.v. ὄα), TLG, Tgl, DiethMat 61, DurlDict.

οὐγγιάξω *nach Unzen teilen* ? Alchim 195,13.— S. οὐγκιασμός (οὐγγ.).

Οὐγγρικός *ungarisch*: Zepos I 410 (a.1166). ProdGed XXX 199. Glykas 602,8. PsHerod 214.— Kr, Stam.

Οὐγγρῖσσα, ἡ *Ungarin*: NChonHi 151, 68.— Kr, PLP.

οὐγκιασμός, ὄ *Zwölftelung*: ThAntec II 14,6. FontMin IV 185,1532. Zepos II 169.326. οὐγγ. *Messung nach Unzen*: Bars 166,6.— LS, LSSup, TLG, LexPsel.

οὐγκινᾶτος (lat. uncinatus) *mit Häkchen*: σινδόνια POxy XVI 2054,6. σάβανα 7.8 (s.VII). ὀθόνιν πλουμαρικόν -τον DiethLex 82,5 (s.VII).— DucLat.

οὐγκινος, ὄ (lat. uncinus) *Haken*: μετὰ σιδηρῶν -ίων SaintsThrace 193,18.

οὐγκλα, ἡ (lat. ungula) *Huf*: καβαλίνα Duc 1064: Nic. Myreps., sect. de Antidotis c. 119.

οὐδαμίνεια, ἡ *Wertlosigkeit*: τῆς πράσεως LascEp 107,29.

οὐδαμινότης, ἡ *Nichtswürdigkeit, Nichtigkeit*: TheophylEp 16,5. ScholArK I 3,2,7, 1203.— LS (Eust.).

οὐδεισισοῦν *auch nicht ein einziger*: Kokk-Hag I 389,143.

οὐδέν *nicht*: ActaHeracl 145. DeCer I 573,5. MM II 244 (a.1395) etc. Sphr 18,2.— Kr, Somav, Karan, LexPont.

οὐδενότης, ἡ *Nichtigkeit*: τὴν ἡμετέραν -τητα ConcCP II,I 124,19; 880,12. τῆς κοσμικῆς -τητος TheophylEp 16,15.— Vgl. οὐθ. L.

οὐδενόω *zunichte machen*: ChoerEpim 124. EtymGudSte 489. EustII I 181,27.— LS, TLG.

οὐδέποθεν *nirgendwoher*: EustOd I 8,23.— Vgl. -θές Somav.

οὐδέποιος *keinerlei*: PsKais 218,232.

οὐδεποσῶς *in keiner Weise*: CodMes 6,32.— Kr, Somav.

οὐδετεροκτητικά, τά *Verba mit vorangehendem Nominativ und folgendem Genitiv*: Bachmann, Anecd. Gr. II 302 (C. Lasc.).

οὐδετερομεταβατικά, τά *Verba mit vorangehendem Akkusativ und folgender Präposition mit Akk.*: Bachmann, Anecd. Gr. II 302 (C. Lasc.).

οὐδετεροπαθητικά, τά *reflexive Verba mit vorangehendem Nominativ und folgendem variabellem Kasus*: Bachmann, Anecd. Gr. II 302 (C. Lasc.).— (KumN).

οὐδετεροπεριποιητικά, τά *Verba mit vorangehendem Nominativ und folgendem Dativ*: Bachmann, Anecd. Gr. II 302 (C. Lasc.).

οὐδετέρωθι *auf keiner von beiden Seiten*: Damasc I 190,15.— LS, TLG.

οὐδή, ἡ (= οὐδός) *Schwelle*: PlanOvM 8,160 v.l.

οὐδίξω *zu Boden werfen*: PhotBib 532b3. EtymMag 93,17.— TLG.

οὐδοπηοῦν *auf keinerlei Weise*: KokkHag I 153,30.

οὐδοπότερος *keiner von beiden*: MaxQuaest 18,16.— LS, Soph, TLG.

οὐδός, ἡ (= ὀδός) *Weg*: ThStudIamb 5,9.— LS.

οὐξιλλατίων s. **οὐξιλλατίων**

οὐρεδάριος, ὁ (lat. veredarius) *Eilbote, Kurier*: POxy LIV 3758,20 (a.325).— βεγ. LS; βεγιδ./οὔεγιδ. LSSup, L, LexLat.

οὐερνάκλος, ὁ (lat. vernaculus) *gemeiner Sklave*: M. Aurel. I 16,4 (Farquharson).— Binder 160; s. βέρνακλος (auch TLG).

Οὐερσονουφίται, οἱ eine Sekte: ConcCP 484,11.

οὐεστιγάτωρ, ὁ (lat. vestigator) *Aufspürer, Treiber* ? SB VI 9272,5 (s.I/II).— Vgl. -γάτιων Daris.

οὐεττήνος, ὁ ein Stein: Oribas XIII λ 15.

οὐζήρ s. **οὐζήρ**

Οὐζικός *der Uzen*: μοῖρα JoScylCo 147,1. ἔθνος Glykas 605,4.

οὐζος, ὁ ἡ παυονία DelLex 24,27.— Duc.

οὐή, ἡ *Sorbus domestica, Speierling*: JoMaurR 439.— ὄα, οὔα LS; s. οὐβον.

οὐηλάριον, τό (lat. velarium) *Vorhang*: POxy XIV 1684,6.11 (s.IV). PPrag II 178,8 (s.V).— LSSup, PHI, Daris; s. βηλάριον.

οὐηλάριος, ὁ (lat. velarius) *Türsteher*: Schurbart, Pap. Erlangen (1942) 54,11 (s.IV).

οὐηλόθυρον, τό (velum + θύρα) *Türvorhang*: PPrag II 178,1,10 (s.V/VI). DiethRara 14 (s.VII).— WöPap II + Sup III, Daris; s. βηλόθ.; vgl. οὐήλον LSSup (s.v. βήλον), WKopt.

οὐηξιλλάριος, ὁ (lat. vexillarius) *Fähnrich*: SB XIV 11358,1.4 (s.V/VI).— Daris (auch οὐηξιλλιφερ), PHI; s. βηξ.

οὐηξιλλατίων, ἡ (lat. vexillatio) eine Truppendeinheit: POxy LX 4084,8 (a.399). οὐεξ. PLond II 171b12 (s.III).— WöPap II + Sup I+III, Daris, PHI; οὐεξ LSSup; s. βηξ. (auch LexLat).

οὐήρον, τό (lat. birrum) *Mantel*: SB XX 14211,10 (s.V).— βίρρον LexLat.

οὐθάτερος *keiner von beiden*: PsElias 34,2.— οὐθέτ. LS; s. μηθάτερος.

οὐθένεια, ἡ *Nichtswürdigkeit, Bedeutungslosigkeit*: Herod II 562,13. GrNyssOp I 255,26; 262,12. JoChrysPG 52,393,18 etc. Hesych o 1610. -νία ThStudEp 494,3.— LSSup, L, Tgl, TLG, Car, PhilWoch 54 (1934) 939.

οὐθενής *nichtig, unwürdig*: ThStudEp 34,20; 557,22.— L.

οὐθενία s. **οὐθένεια**

οὐιν(κ)λίδιον, τό (lat. vinculum) *Bund*: ταυρίων τό οὐινκλίδι DiethLese I 174.— RBLGSup.

οὐζήρ, ὁ (arab. wazīr) *Wesir*: ArethMin I 234,2. οὐζήρ TheophCont 373,7; 711,7. id. JoScyl 187,86.88. LGram 282,7.— TLG, LMA; s. βεζιρής.

οὐίκος, ὁ (lat. vicus) *Dorf*: κόμας, ἄς οὐίκους καλοῦσι Plut. Lucull. 37,6 (Ziegler I 1,412,27).— RBLGSup, (PB); s. βίκος.

οὐινδικατίων, ἡ (lat. vindicatio) *Eigentumsklage, Klage auf Herausgabe*: Zepos V 60 (οὐινδικτίων adn. a) = Bas A 2424,7; ἰουνδ. B 1494,12.14.— FontMin VIII 456; vgl. ὀουνδίκιος Daris, BerichtPap IX 176; ἄουνδίκιος LSSup.— Daris (-ος).

οὐινδίκτα, ἡ (lat. vindicta) *Freilassung*: -αν λαμβάνων BGU V 1210,64 (s.II). οὐινδίκτα FontMin VIII 318,14.— LSSup, TLG, PHI (Pap.), Daris, Soph, FontMin VIII 456; s. βινδ.

οὐινδικτίων s. **οὐινδικατίων**

οὐινδικτος, ὁ (lat. vindicatus) *freigelassener Sklave*: οὐινδικτος: ὁ κατὰ -τον (an -ταν ?) ἐλευθερούμενος Suda o 836.— οὐινδικτός Daris.

Οὐιταλιανοί, οἱ Häretiker: EphrSyrP VII 422.— TLG (auch Βιτ.), (PB, PHI: Pap.).

οὐίτης λίθος AëtOl II 354,6. id. PaulAeg II 365,11.

οὐίτουλις, ὁ (lat. vitulus) *Kalb*: ManasL 1490.— LS -λος.

οὐκανθέξ, τό *Schierling, Conium maculatum*: Dioscur II 239,13.— RBLG.

οὐλάκαρις, ὁ ein Pflanzenschädling: Dmit II 119 n.1.

οὐλάκης, ὁ (türk. ulak) *Bote*: -κιδες Chalk II 254,23.— Kr, Mor II 229f.

οὐλαπισμός, ὁ *Gaumen*: = οὐρανίσκος Sang 19.— LS (Ps.-Zon.).

οὐλή, ἡ *Gerste*: ScholII T 26a. EustII IV 279,5. BoissAn II 403.— LS, LSSup οὐλαί.

οὐλιγομήκης *von geringer Länge, kurz*: ThMetPoems XVIII 126.260.

οὐλίζω *wollig machen*: τριχας TzetzOd VI 143.

οὐλιξ *Gaumen*: ὁ οὐρανίσκος Sang 19.— LSSup.

οὐλοβίνα, ἡ (slav. olovina) *Gerstenwein, Bier*: EustDam 680D.— KukLao I 214f.

οὐλοδέτης, ὁ *Garbenband*: ScholII Σ 553a. EustII IV 252,10.— Vgl. οὐλόδετον LS, LSSup.

οὐλοέθειρος *kraushaarig, mit lockigem Haar*: TzetzPost 662.

οὐλοκάρηνος *krausköpfig*: NonnDion 17,385; 25,328. ChristMityl 10,9. MarkAnek E 23,3.— LS, LSSup, TLG, Tgl.

οὐλοκομήτης ? *kraushaarig, lockig*: FourDioscHell 3, A r, col. I 9.— Vgl. -κόμης LS.

οὐλομελής *mit ganzen Gliedern*: Hesych o 1755. βρεφύλλιον PselOr 20,51 v.l.— LS, TLG.

οὐλόξανθος *blondgelockt*: CodAstr VII 91, 12.— L.

οὐλοόφρων *Verderbliches sinnend*: TzetzBa 783,20.

οὐλοποιά, τά *Mittel zum Kräuseln der Haare*: PhotBib 178b4.— LS.

οὐλοποιέω *vernarben lassen*: πᾶν ἔλκος Kyran p.256 schol. ad IV 17,4.

οὐλός *lockig*: DrexlNik 237. CodAstr XII 173,9.— οὐλος LS, LSSup.

οὐλος, τό *Zahnfleisch, Gaumen*: τὰ οὐλη DaremNot 141 ρξζ'.— Kr; γούλος HL; οὐλον LS.

οὐλότριχος *mit lockigem Haar*: Herod I 319,6. PapArm A 25 (s.V-VII). DobChrist 247,2.— LS, TLG; οὐλότριξ LS, L.

οὐλόφθαλμος *mit narbigem Auge*: ἑτερόφθαλμος καὶ οὐλ. LascPed 103.

οὐλοχύτης, ὁ *ausgestreutes Gerstenkorn*: EtymMag 641,38. -ται EustII I 203,6.27 etc.— LS (-ται, αἶ), TLG, Tgl, RBLG.

Οὐλπιάνειος *des Ulpianus*: σοφισταί Athen 3.54.2. δίγεστον Bas B 2542,8.

οὐλτιμος (lat. ultimus) *letzter* (dem Rang nach): MaurD I 8,22. Zepos II 76.— KontLeuk, Stam (-o).

οὐλώσις, ἡ *Vernarbung, Abheilen*: τῶν ἐλκῶν Oribas 47,15,9. τραυμάτων TzetzII Ψ 42. σαρκική EustII IV 380,3.— LS, DurlDict.

οὐλωτικός *Narben verursachend*: κατάδεσμοι (οὐλωτικοί falso) Balsam II 788D.

οὐμβροίτος s. **ὀμβροτός**.

οὐμβρος, ὁ (< ὄμβρος) *Tümpel*: GuillCorp V 1,25,29,30 (a.1054). Trinch 146 (a.1131). 210 (a.1159). Cusa 18 (a.1141).— Car.

οὐμυρμηγής, ὁ *Herrscher der Gläubigen*: PaulMon 70,35,38 etc.— S. ἀμερμουμηγής.

οὐνάπιον, τό ? *Ziziphus, Judendorn*: -πια ἥτοι ξύντζιφα (sic pro ζ.) PsGalen XIV 563.

οὐνέδων, ἡ (lat. unedo) *Erdbeerbaum, Arbutus unedo*: PaulAeg II 210,27.— LSSup, RBLG.

οὐνίον, ὁ (lat. unio) *Perle*: Ps. Callisth. 3,22,3; 23,10 (Kroll).

Οὐννάρχης, ὁ *ungarischer König*: NChonHi 101,74.

Οὐνναρχία, ἡ *ungarische Herrschaft*: NChonHi 170,15.

οὐράγημα, τό *Nachhut*: EustOp 176,96.

οὐραγωγός, ὁ *Anführer der Nachhut*: MichItal 144,2.— Vgl. οὐραγός LS, Stam.

οὐράδιον, τό *Schwanz*: EpimHom II 63,77; 138,27. BoissAn IV 385,368.— LS, TLG, Kr, AndrArch, (Stam).

οὐραῖος, ὁ *Schwanz*: τὸν -ον ScriptOr 304,14.— LS, TLG, Tgl, DurlDict, RBLGSup τὸ -ον.

οὐραλοιφίος, ὁ *mit Urin gesalbt* (Spottname für Konstantin V.): ThStudEp 421,16 (-λυφίω codd. et ed.).

οὐρανία, ἡ *Himmel, Baldachin*: ConcFlor 7,7. eine magische Zeichnung: DelAn I 414,1.3; 415 (fig.); 477,11.— (LS, LSSup, PB), AndrArch.

οὐρανοικός *himmlisch, dem Himmel zugewandt*: CyrAIPG 69,484D.889C. VStephJun 166,15 v.l. pro -νιακός. οὐρακότερον φρονῶν AkakSab κς II 110.— Kr, KumN, Stam; uranicus Nierm.

οὐρανομιμήτος s. **οὐρανομιμήτος**

οὐρανόομαι *dem Himmel zugewandt sein*: ThStudCatM 64 (p.452).

οὐράνιος *blau* (von der Zirkuspartei): τῆ -ίω ἐξωσμένος ἐσθήτη AlexΓ 19,16 = VAlex 17,5. (subst.) symbolischer Name für die blaue Partei: DeCerTM 19,13 etc.— LS, (LSSup, PB, Kr, Somav, Stam).

οὐράνισμα, τό ein Tonzeichen: ChristHarm 269sq. KukuzIs 13. PsJoDam 359.444app.790. GabHier 294.342.344.— Tgl, Kr, Duc, Stam, IndNeum 290.

οὐρανόβαμος *im Himmel wandelnd*: ἡ τῆς -ου Κλίμακος σύνθεσις VAthMet 41.— Vgl. -βαμος BuckPet 185 u. ἀεροβάμους Ducas 155,9.

οὐρανοβάμων *im Himmel wandelnd*: CarmChrist 180,8 (Cosm.). AttalP 17,20; 195,12; 228,11. TzetzHist XI 523. MarkAnek A 1091. NChonOr 121,3.— LS, L, TLG, Tgl, RBLG, Stam.

οὐρανοβασίλειος *des Himmelskönigs*: κράτος BalsamEpigr XXIX 13; χάρις XXXVIII 8.— Vgl. -βασιλεύς KumN.

οὐρανοβάτης, ὁ *Wanderer am Himmel*: BalsamEpigr XLV 4.— L, Stam.

οὐρανοβαφής *von der Farbe des Himmels, himmelblau*: χρῶμα NPaph 421A (de s. Hyacintho). MR VI 25,27 (id.). Miller: cod. Esc. Y II 10,531r.

οὐρανοβλέπτῃς *der den Himmel schaut*: ChrysipJo 31,17 (v.l. -όβλεπτος).

οὐρανόβλυτος *vom Himmel ausgegossen*: συμπαθείας δρόσος Stilbes M 488.

οὐρανόβροντος *wie himmlischer Donner dröhnend*: χεῖλη (de Greg. Naz.) Men. Jan., ed. Venet. (1861) 185.— Kr, KumN.

οὐρανόβροντος *aus dem Himmel hervorbrechend*: πρηστήριοι -τοι φλόγες SternbSpicProd 342 β'1. *vom Himmel strömend*: νίφεις διδασκαλίας -ύτους KanAth V 28.

οὐρανογενής ? *von himmlischer Herkunft*: τῶ οὐρογενῆ (sic) ἱερομονάχῳ Ἰωσήφ EuangSem I 514 (s.XII).— KumN.

οὐρανογέννητος *vom Himmel geboren*: ThStudCatM 80 (p.20 MCL).

οὐρανογνώμων *himmlischer Dinge kundig*: PselTheol I 78,80; 102,20. RegelFont 282,8 (Serg. Col.). Malak I 52,15. BoissAn III 92 (Th. Hyrt.).— LS, Hoven 384, RBLG; vgl. -γνωσία KumN.

οὐρανόγραφος *im Himmel geschrieben*: νῆκος TR 338 (= -γραπτον A.M.Quirini, Officium quadragesimale, Venedig 1729, I 264). *himmlisch geschrieben*: ἐπιστολαί GregAntKam 304. πτυκταί RegelFont 208,14 (Greg. Ant.).— KumN -απτος/-άφος; vgl. -αφία LS. vg.

οὐρανόδικος *im Himmel entschieden*: κρίσις EphrSyrP VII 302.

οὐρανόδοξος *im Himmel berühmt*: φωνή BinonMerc 32,22.

οὐρανοδρομέω *zum Himmel fahren*: ChronPasch 275,1 (= VProph 52,12 -δραμεῖν). ThStudIamb 115,7. JacobMon 696A. SternbLaur 66,15. *den Himmel durchlaufen*: NBasProg 10,10. *himmlisch dahinlaufen*: VDemetr 388.— L, Car, Stam.

οὐρανοδρόμησις, ἡ *Himmelslauf*: LascEp 11,4.

οὐρανοδρόμω *im himmlischen Lauf*: AHG III 537,165.— LS, L, TLG, Kr -ος.

οὐρανόδροσος *vom Himmel betaut*: Philes I 155,274; 174,703.

οὐρανόδυναμος *im Himmel mächtig*: Ἰησοῦς JoDam V 341,18.— L.

οὐρανόδωρητος *vom Himmel geschenkt*: μάννα ThStudCatM 67 (p.188 MCL).

οὐρανοειδής *himmelblau*: Agathange 114,4. λίθος PselPoem 2,1082. *wie der Himmel*: PoemApost 72. ὄροφος NikMesJo 45,2.— LS, LSSup, L, TLG, Stam.

οὐρανοεικής *himmelsgleich*: ElogNect 179.

οὐρανόεραστος *vom Himmel geliebt*: τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος NikonMet 92,22; 204,17. NikonMetS 156,45,6.

οὐρανόθρονος *im Himmel thronend*: στερέωμα AHG III 257,105.— KumN.

οὐρανοκίνησις, ἡ *Bewegung des Himmels*: Melit 1638.

οὐρανόκλητος *vom Himmel gerufen*: JÖB 36 (1986) 335 (s.XII). *zum Himmel rufend?* ὑπακοή ThStudCatM 84 (p.599; fort. falso pro -κτητος quod vide).— KumN.

οὐρανοκλιμαξ, ἡ *Himmelsleiter*: Euseb., Eclogae prophet. 19,5 (Gaisford). PsChrysPG 61,681,7.— LS.

οὐρανοκόσμητος *vom Himmel geschmückt*: κεφαλή ArocSedr XI 1. id.18.

οὐρανοκράτωρ, ὁ *Himmelsherrscher*: ManasHod IV 140. NEug 5,108 (v.l. αἰθερο-). ἄναξ EustrHag 107 (de S. Danacte).274. XanthPap 45,6.— KumN.

οὐρανοκρότητος *vom Himmel angestimmt*: σάπλιξ MiAnchLog 37. *vom Himmel gefügt*: αὐτολυχνία BalsamEpigr XXIX 37.

οὐρανόκητος *den Himmel erwerbend*: κλέος ThStudIamb 115,5.— S. -κλητος.

οὐρανοκυκλοδρόμος *wie der Himmelskreis verlaufend*: στέγη Melit 976.

οὐρανόληπτος *vom Himmel erfaßt*: γνώμη GabrEp 322,118.

οὐρανόμηκος *himmellang, himmelhoch*: κεφαλή ArocSedr XI 19 ms.— LS -μήκης.

οὐρανομιμήτως *dem Himmel gleich*: Palam I 221,16 (v.l. οὐρανομ.).— LS, L, Tgl -ος.

οὐρανόμιμος *den Himmel nachahmend*: οὐρανομίμου (v.l. pro -μιμήτου) στέγης GregAntKam 845 app.

οὐρανομύητος *in die Geheimnisse des Himmels eingeweiht*: Διονύσιος (Areopagites) ChristMytCal Can. Oct. 7.

οὐρανομύστης, ὁ *in himmlische Dinge Eingeweihter*: EkkIAl 22 (1902) 69 (Ign. Diac.). GMon 135,13. ActaMarc 358. TomadRom III 9νε'. AHG III 403,78; IX 261,82 etc. MR III 445 etc.— TLG, Athena 54 (1950) 215.

οὐρανόξεστος *im Himmel geglättet (bearbeitet)*: δόγου GregAntEpit 189,6.— KumN -α.

οὐρανοπεμπής *vom Himmel gesandt*: JoDam V 334,45. DelAn I 326,25.— L.

οὐρανόπεμπτος *vom Himmel gesandt*: Philes I 155 adn.9: cod. Coisl. 278,203r (Germ. II.).— KumN, Stam.

οὐρανόπλοκος *im Himmel geflochten*: δίκτυα ProkopMark 1193D. στέφανοι AHG I 368,52; στέφος III 206,122. παστάς EustrTheot 79,232. σαγήνη LeoLog 67.— Detor IV, LexPsel.

οὐρανοπλουτοφόρος *den Reichtum des Himmels enthaltend*: TheognThes XX 705.

οὐρανοποιέω *zum Himmel machen*: BalsamEpigr XXXVI 2. PhilesMa 71,2. PRK 1,22 (a.1315).— (KumN -ποιήθη); vgl. -ποιία LS, -ποίησις L.

οὐρανοπολέω *im Himmel wandeln*: JoChrysPG 55,345,25. ChronPasch 275,4 = VProph 52,15. ThStudCatM (p.203 MCL). AHG III 494,105. EustMin 15,28.— L.

οὐρανοπολίτευτος *nach dem Himmel ausgerichtet*: βίος πολυθαύμαστος καὶ οὐ. ThStudCatM 77 (p.216 MCL).

οὐρανοπολίτις, ἡ *Himmelsbürgerin*: Oecum., Comm. in Aroc. 136,5 (Hoskier). PsChrysPG 60,744,5. VDemetr 288sq. EuthymMar 43 c.11. AnBoll 15 (1896) 410,5.— LS, L -ης.

οὐρανοπορέω *im Himmel wandeln*: Byz 44 (1974) 128,1 (Cyr. Alex.). CosmGr 66,13. VProph 52,15 v.l.— L.

οὐρανοπόρος *zum Himmel dringend, himmelwärts strebend*: Apollin. Laodic., NPB VII 2,82b16. PsKais 212,16. Jo. Mosch., PG 87/3,2848. Mansi XIII 479A (a.787). NPaph 252A. NPaphChrys 57.— L, TLG.

οὐρανοπρεπής *dem himmlischen Leben entsprechend*: ThStudCatM 49 (p.136 MCL). τάξις BoissAnNov 244 (Man. Pal.).— L, KumN.

οὐρανός, ὁ *Himmel* (des Bettes): ADoch 49,33 (a.1384); cf. p.262. *Traghimmel, Thronhimmel, Baldachin*: Syrop 226,26; 240,29sq.; 244,6; 252,9.— LS, (LSSup, L), Kr, Stam, Bergotes.

οὐρανόσε *himmelwärts*: MSyncPhrase 1523. Walz I 612,21. PsHerod 261.

οὐρανοσκόπος *der Himmelsbetrachtung*: ἐπιστήμη *Astrologie*: NChonHi 388,51. Philes I 126,9.— (LS, RBLG, Stam), Hoven 384.

οὐρανοστάλακτος *vom Himmel geträufelt*: γλυκύτης EustMin 158,25.— KumN.

οὐρανοστεγός ? *von einem Gewölbe überdacht*: SophrAn XX 13 (coni. pro -στερόν).— Vgl. LS, LSSup -γής.

οὐρανοστήρικτος *vom Himmel gestützt*: τοῦ λόγου κλίμαξ MarkKod 185 nr.366,12.

οὐρανοστόλος *vom Himmel herabgesandt*: πτέρυγες Philes I 154,247; ἀστήρ 167,547.— Vgl. -στόλιστος KumN.

οὐρανότευκτος *vom Himmel gestaltet*: ὄροφος JoMaurHier 87.

οὐρανοτέχνης, ὁ *Erschaffer des Himmels*: BZ 30 (1929/30) 57,19 (Metroph. Smyrn.).

οὐρανότμητος *vom Himmel behauen (geformt)*: ἀναξ CheirMet IV 14, p.324.— S. θεότμ.

οὐρανοτρόφος *im Himmel gewachsen*: ἐδωδή PoemApost 55.— Vgl. -τροφής KumN, -θρέμμων Detor II.

οὐρανοτρόχος *den Himmel durchfahrend*: BartJun 132 (de Elia).

οὐρανότυπος *dem Himmel nachgebildet*: VThStud 244B. EustrHeirm 261,54; 322,20. NeophSyng III 159,10; IV 534,17.

οὐρανοῦφαντος *vom Himmel gewebt*: χιτῶν σοφίας AHG VII 64,74.— KumN.

οὐρανοῦψής *himmelhoch*: TzetzAr II 495,3.— KumN.

οὐρανοφανής *am Himmel erschienen*: σημείων MunLet 21,9; 145,26.— L.

οὐρανοφάντης, ὁ *Offenbarer des Himmels*: BalsamEpigr XLV 30.

οὐρανοφάντις, ἡ *die den Himmel offenbart*: βασιλείη: Βυζάντιον (Homage A. Stratos), Athen 1986,576,4 (Bardas Mon. s.X).

οὐρανόφαντος *vom Himmel gezeigt*: σκηνώματα AHG V 87,74.

οὐρανοφάντωρ, ὁ *Offenbarer des Himmels*:

Rom 86 proem. 4 etc. VThStud 245B. VStephJun 122,10. AHG V 6,5. NPatMisc 206,79. NikChartEp 174,56. BartInni 223 etc. AProt 8,107 (a.1045). MercColl II 83.— LS (Suda), L, TLG, Tgl, Car.

οὐρανοφεγγής *am Himmel leuchtend*: ἥλιος AndCret 1044A.— Vgl. -γγα KumN.

οὐρανοφερής *himmelwärts führend*: KarantEp 116,13.

οὐρανοφλεγής *vom Himmel entflammt*: τῆ -γεῖ ... ἀνθρακιᾶ GregAntKam 582.

οὐρανοφοιτέω *im Himmel wandeln*: -εῖ NikMesEthop 23.— LS -άω.

οὐρανοφοίτητος *vom Himmel kommend*: Detor I 238: φωνή Nea Sion 28 (1933) 496 (Cosm. Mel.).

οὐρανόφοιτος *zum Himmel aufsteigend*: χάρις MirDem 84,10. ἐντεῦξεις VStephSab 572E c.99.— LS, TLG, Tgl.

οὐρανοφοίτως *im Himmel wandelnd*: MR VI 34.

οὐρανοφύτευτος *im Himmel gepflanzt*: κλήμα MR IV 257.

οὐρανόφυτος *im Himmel entstanden*: ἀντίδοσις MirDem 51,4. σκηνώματα AHG V 87,74 v.l.

οὐρανόφωτος *am Himmel leuchtend*: ἄστρον MR II 58 = TomadRom II νγ'. *von himmlischem Licht erhellt*: πύλη RystMat 179,1; 212,12.— KumN.

οὐρανοχάλαστος *vom Himmel heruntergelassen*: δορυφόροι LeontChris 76,80.

οὐρανοχάλκευτος *im Himmel geschmiedet*: AHG II 145,144; X 104,89. MR III 443; V 78. JoMaurMil 116,249. BF I (1966) 23 (Jo. Maur.). GregAntEpit 189,7. NikMesJo 22,32. TheognThes XV 2,775.— Kum, Kr.

οὐρανοχάρακτος *vom Himmel geprägt*: δορυφόροι LeontChris 76,80 v.l.

οὐρανοχάσμις, ὁ *der nach dem Himmel strebt*: MarkAnek A 683.

οὐρανόχρσιος *himmelblau*: NikMesAp XX 5.

οὐρανόχρους *von der Farbe des Himmels, himmelblau*: κάλλος HeliocCarm II 228. βαφή MangProdJJ 104 n.8. id. CodAstr XI 2,121,8. τὰ -οα Agathange 121,17.— Stam; L -χρος.

οὐρανόχυτος *vom Himmel gegossen*: PoetItal I 53.— KumN.

οὐρανοψέκαστος *vom Himmel gesprüht*: πῦρ GregAntKam 195.

οὐρανόω *himmlisch machen, zum Himmel erheben*: FollDav 21. AHG VIII 113,156 etc. NPatMisc 205,2.— LS (Eust.), L, TLG, Tgl.

οὔραξ, ἡ ein Vogel: γλωσσιν οὔραγος DelAn I 502,21.— LS, RBLG.

οὐράριον, τό (lat. orarium) *Stola*: VLeoCat 96,3.8.9. Dmit II 141. NeophSyng III 323,160.

-iv AnHier II 146,15. id. PrisOtryvki.— Kr, Duc, SkubOl 603, BZ 9 (1900) 432; ὠράριον (ὄρ.) L.

οὐρβα, ἡ (lat. urbs) *Stadt*: Bas B 9,15 (de urbe Roma).

οὐρβα, ἡ ein Längenmaß: Duc 1066: βόθρος ἐν τῇ γαίᾳ πρὸς βάθος οὐρβας μᾶς Petrus Theotonicus, lib. de Archemia (cod. Par. gr. 2419, cf. DelLex, CodAstr VIII 1,62; CatAleh I 65; vide ἀοριπιμέντον et κέρωμαν).— BZ 3 (1894) 183.

οὐρβανός (lat. urbanus) *städtisch*: πραιτώρ LydMag 60,4 etc. id. LydMens 12,5. PselPG 1028B. Ὁ μητρόπολιν οὐρβάνον λέγων Bas B 9,13; πραιθέδιον 2147,4.9.10 (οὐράανον cod., cf. app.). ὀρβάνω: πολικκῶ FontMin VIII 317 (O 13).— LS, LSSup, TLG, Soph, RBLG + Sup, TriantLex, (PB, PLP).

οὐργυία, ἡ *Klafter*: DöBeitr 114,9.10. Ps-Kod 241,1. οὐργυία EngPatm 50.180.181 (a.1073) etc. οὐργία NikonMet 152,25; 237,22. id. MirPhan 698D c.11. ALavra 90,14 (a.1300) etc.— TLG, Duc, Tgl, Kr (s.v. ὀργυία); ὀργυια / ὀργυία LS, Kr, Car, ODB, SchilMetrol 280f., GeomFisc 290 ; s. ὀργυία.

οὐρξιον, τό *Urinal, Harnflasche*: ἀφοδευτήριον καὶ οὐ. JoApokEp 14,10.— KumN.

οὐρσειμήκης *groß wie Berge*: JÖB 38 (1988) 295-6 (cf. ProdGed III 64 app.).— Vgl. ὀρεομήκης LS.

οὐρσειτροφος *in den Bergen aufgewachsen*: σῶς ProdGed XXX 197. σῶς ἄγριος MillRec II 191C. Mazaris 78,18.— ὀρεσ. LS.

οὐρσειφοίτης *die Berge durchstreifend*: GregNazPG 37,544A.784A.1571A.— LS, TLG, Tgl.

οὐρξέω *bewahren, beschützen*: CommArat 36, 14. EtymMag 460,21.— LS.

οὐρημα, τό *Urin, Harn*: Hesych ο 734. EustOd I 216,30. BlemMed 63,15.— LS, TLG, Stam.

οὐρητήρ, ὁ *Harnleiter*: Pollux II 224. Steph-Bus 427.557. TheophProt 85,2.3. TheophId I 263,21; 279,31. Hippiatr I 166,22.— LS, TLG, RBLG, Stam.

οὐρίδιον, τό *Harn*: MPER XVIII 260,8 (s.X/XI).

οὐρικόρρυμβος *hoch wie ein Berg*: λάας ProdGed LXXVIII 30.

οὐρινάλιον, τό (mlat. urinale) *Urinal, Harnflasche*: AnonMetal 40,25; 42,7 etc.

οὐριοδρομέω ? *mit günstigem Wind fahren*: EustOd II 7,12.— TLG; LS -ομέω; s. οὐρανοδρομέω (-δρομέω).

οὐριοδρόμος *günstig wehend*: Πνεῦμα τὸ ἅγιον JoChrysPG 60,716,17. ἄνεμος MirDem

232,27. πνοαί ManasL 4059. *mit günstigem Wind fahrend*: νῆες MusAlex I 253. ναῦς Timar 369.

οὐριοδρόμος *mit günstigem Wind*: ἐναυστολοῦμεν -οπάτως NEug 3,407.

οὐριόπνοος *günstig wehend*: αἴραι TzetzOd V 173. πνοαί ManasL 4059 v.l.

οὐριος *windig, nichtig*: οὐρια καὶ ἀνεμιαία LeibIned 125 XXIX.— LS, Tgl, Kr, KukGram 118, Stam.

οὐρίτζα, ἡ *Schwänzchen*: KamAst 122.794. 800.— Kr, LKN (s.v. οὐρά).

οὐρίως *mit günstigem Wind*: ScholPind III 220,20. VAlex 14,1,6. ManasL 5607.— LS, TLG.

οὐρκιόλαρ (lat. urceolaris herba) *Parietaria judaica, Glaskraut, Rebhühnerkraut*: Hippiatr I 12,8.

οὐρνα, ἡ (lat. urna) ein Hohlmaß: Script-Metr I 240,17; 241,10.23. TzetzAr 110,17; 169,33.— TLG.

οὐροκοπέω *den Schwanz abschneiden*: τινά NomGeorg 115,48sq. Achmet 185,6 (pass.).

οὐροκρατέω *beim Schwanz fassen*: LeoSyn 1,14.

οὐροπότης, ὁ *Harntrinker*: PolizEp XXXVI 1.

οὐρος, τό *Urin*: PassJul II 25. Alchim 325,21. BlemMed 65,19.— Kr; vgl. οὐρον LS.

Οὐρσυνουφίται, οἱ *Häretiker*: Doctrina Patrum 272,13 (Diekamp).

οὐσία, ἡ *Einheit, (Schiffs)besatzung*: De-AdmImp 51,41.91. DeCer I 579,1 etc.— TLG, AhrwMer, (LS, LSSup, L, Kr, Somav, Stam).

οὐσιακός *für eine Einheit (Schiffsbesatzung)*: χελάνδια DeCerTM 219,8.13 etc.— TLG, AhrwMer, (LS, LSSup, L, RBLG, Kr XIV 412, Saalfeld).

οὐσιαρχία, ἡ *Ursprung des Seins*: NPaphLaud 1237D. NPaphProc 189.— L, TLG.

οὐσιαστικός *wesentlich*: εἶδη Alchim 270,25; 271,4.— LSSup, RBLG, Somav, KumN, Stam.

οὐσιακός ? -αί (sc. ἀγωγαί) Bas B 3622,18 (fort. falso pro οὐσιακαί, cf. Bas A 2486,5-6).

οὐσίον, τό ein Prunkgewand: Achmet 170, 14-24.

οὐσιοποιέω *verwirklichen, (er)schaffen*: ProclTim I 389,5. Sym III 500C. CodAstr IX 1,123,7. PselPhil I 3,132. PselDoct 49,6. Dem-Bibl 139. KamArs 32.— L, TLG.

οὐσιοποίησις, ἡ *das Schaffen des Seins*: τῶν ὄλων NicMarDial I 272.

οὐσιωδότης, ἡ *Wesenheit*: GennSchol VIII 332,16.— Vgl. οὐσιώδης LS, L, Kr, Stam.

οὐσίωμα, τό *Schöpfungsakt*: Zonar I 11 app.

οὐσιωνυμέω *als Wesen bezeichnen*: Palam II 242,25.

οὐσιωνυμία, ἡ *Bezeichnung des Wesens*: Palam I 303,12 etc. KalothSyng 4,722 etc.— L, TLG.

οὔσος, ὁ (lat. usus) *Nutzung, Gebrauch*: FontMin VIII 18 (2,3,3) etc. PselPoem 8,177. PselWei 287,119. Bas B 570,5.9; 591,4.6.— TriantLex, Soph, FontMin VIII 455.

οὐσούαριος, ὁ (lat. usuarius) *Nutznießer*: Bas B 570,21; 937,22.— Soph, TriantLex.

οὐσουκαπητία, ἡ *Erwerbung durch Nutznießung, Ersitzung*: RhalPot I 94 (Bals.).

οὐσουκαπιτεῶ (lat. usucapio) *durch Nutznießung erwerben, ersitzen*: ColTrip 105,8. Peira XL 8. Bas A 2408,19 app.; B 25,29; 26,3. Zepos IV 334,373 adn.11. FontMin VIII 82,13 etc.; IX 235,840. RhalPot I 91 (Bals.). EclBas 471,31.— TriantLex, FontMin VIII 455, Duc, LexPsel.

οὐσουκαπίων, ἡ (lat. usucapio/-ptio) *Erwerbung durch Nutznießung, Ersitzung*: FontMin VIII 20,4 etc. EclBas 23,34; 24,1 etc. Bas A 2063,34 app.; 2348,7 app. etc.; οὐσοκαπίων B 561,5. -πίων CAG XXI 2,287,12.— TriantLex, LexPsel, FontMin VIII 455.

οὐσουφρουκτάριος s. **οὐσουφρουκτουάριος**
οὐσουφρουκτεῦ *Nutznießer sein*: Bas B 899 app.

οὐσούφρουκτος, ὁ (lat. usufructus) *Nießbrauch, Nutznießung*: ColTrip 140,17. Zepos II 183 app.; III 349,353; IV 281,312 etc.; VII 365.— LSSup, TLG, Daris, Soph, TriantLex, FontMin VIII 455, LexPsel; L -σφρουκτος.

οὐσουφρουκτουάριος, ὁ (lat. usufructuarius) *Nießbraucher, Nutznießer*: Zepos IV 313 α'. Bas B 291,29; 563,20 etc. -κτουάριος ib. 300,11.13 etc. *zum Nießbrauch gehörig*: -κτουάριος δοῦλος Bas A 1961,10. -κτάριος οἰκέτης PselPoem 8,234. ἡ -κτουαρία *Nutznießerin*: B 2075,30.32 etc.— TLG, Soph, FontMin VIII 455.

οὔτασμα, τό *Verwundung*: τοῦ Ὀδυσσεῶς EustOd II 212,7.

οὔτάτιον, τό (kopt.) *Auge*: PapMag V 75.92 (s.IV).

οὔτένδος (lat. utendus) *zu nutzen*: οὔδεμία διαφορὰ -δου καὶ κομμοδάτι Bas B 601,4.— TLG.

οὔτημα, τό *Verwundung*: NChonHi 166,14.

οὔτησις, ἡ *Verwundung*: ScholIII P 86b.— LS.

οὔτιδανοποιός ? *keinen Nutzen bringend*: ScholAesch II 2,172,18.

οὔτιδανότης, ἡ *Wertlosigkeit*: EustOd I 355,27.— Somav, KumN, Stam.

οὔτίλιος (lat. utilis) (für eine Rechtshandlung) *brauchbar*: ἡμέρα Bas A 444,18. ἐναυτός 510,11 etc. id. Rhopai 144,7. οὔτήλιος ... χρόνος

Zepos IV 560 α'. μῆνες Zepos III 366. *auf Billigkeit (Analogie) beruhend*: ἀγωγή Bas A 435,19; 1676,9. τὸν -ιον Ἀκουῖλιον (sc. νόμον) Bas A 804,28. id. Zepos III 364.— L, TLG, Duc, TriantLex, LexPsel, FontMin VIII 455.

οὔτιλιος (lat. utiliter) *nützlicher Weise, billiger Weise*: Anat 70,160. FontMin VIII 97 (7,29,5). Bas A 336,27; 411,10 etc. Zepos V 421 schol.— TriantLex, TLG.

οὔτις, ὁ ein Trugschluß: ProclParm 889,8. Elias, CAG XVIII 1,178,2. Suda o 973. PselChron III 15,24.— LS, (LSSup), TLG.

οὔτοσδι *dieser da*: ThStudCatM (p.184 MCL).

οὔτωτρόπος *auf diese Weise*: ScholHip II 98.5. Mazaris 34,1. οὔτώτροπος AkakSab ρε'.

ὄφαλος, ὁ (= ὀμφαλός) *Nabel*: DielsZuck 42,12.— Kr s.v. ὀμφαλός, HL s.v. ἀφαλός.

ὄφέα, ἡ *Fledermaus*: πτηνὸν ἐστὶν ἡ λεγομένη νυκτερίς Kyran III 33,1.2.

ὄφειλέσιον, τό *Schuld*: CarmChrist 190,55 = AnHier II 72,5. ETornDisc 81,12. NektDial 46. BoissAn III 338. CydCor 122,17.— LS (Eust.), Kr.

ὄφειλετικῶς *wie geschuldet, pflichtschuldig*: EustOp 86,8. EustDam 569A.697D.— Stam -ός.

ὄφειλέτις, ἡ *Schuldnerin*: EphrSyrP I 275. EustMin 87,46. MM IV 22 (a.1251).—LS; LS, Kr, Stam -της.

ὄφείλησις, ἡ *Schuld*: JoChrysPG 53,250,5.— LS.

ὄφειλόντως *wie geschuldet, geziemend*: ThStudCatM 20 (p.141). 74 (p.510).— LS.

ὄφειλτέον, τό *Schuld*: RegelFont 292,6 (Serg. Col.).

ὄφειος *von Schlangen, Schlangen-*: CramOx II 206,28 (Choerob.). δέγμα ScholLyc 793,3. δήγματα NChonOr 206,15. σάρκες PalamHes 57,9.— AndrArch.

ὄφελλα, ἡ *Besen*: ScholLyc 338,28.

ὄφέλλιον, τό (lat. ofella) *Brocken, Stückchen*: PBodl I 153,3.6.10 (byz.).— LS, RBLG, Karan; φελί Somav, LKN.

ὄφελμα, τό *Besen*: = σάρον ScholOd II 690,6. ScholLyc 338,28 v.l. *Kehricht*: = σάρωμα Hesych o 1954.— LS, RBLG.

ὄφελμος, ὁ *Besen*: ScholLyc 338,28.— (LS -ός).

ὄφελτρον, τό *Besen*: ScholLyc 338,28 v.l.— LS.

ὄφεόδηκτος *von einer Schlange gebissen*: DamascPhil 200,2. Metrod 58 (f.l. ὄχ.). PapSyl 167,15. Albumas 196,24. ὄφεόδ. Albumas 272,34. id. CodAstr V 4,151,15. ProdTetrast

73tit. 73b3. TzetzHist VIII inscr. hist. 170.— LS (Eust.), TLG; ὄφροδ. LS.

ὄφρομιμητος *schlangenähnlich*: ἀσθή CodAstr VII 75, f.13; id. IX 1,56, f.37.

ὄφρομορφος *in Schlangengestalt*: Miller: Nic. Chon. Thes., cod. Laur. IX 24,51v.— ὄφρομ. L.

ὄφροπρόσωπος *schlangengesichtig*: θεός PapMag XII 159 (s.IV).— ὄφροπρ. LS.

ὄφρος, ὁ *Schlange*: nom. pl. ὄφροι AASS Nov IV 48AB (Mirac. Theod.).

ὄφροσχημος *in Schlangengestalt*: πνεύματα VBasVes I 27.— S. ὄφροσχ.

ὄφροδηκτος s. **ὄφροδηκτος**

ὄφροδηξία, ἡ *Schlangenbiß*: ProdCom 6,29; 8,2.

ὄφροδης *schlangenartig*: Damasc. Phaed. 539,4 v.l. (Westerink). ProdCom 99,24. TzetzAr I 190,20. NChryLog 56,19; 57,36. ὄφροειδεις (acc. pl.) EustII II 192,11.— LS, TLG, RBLG.

ὄφροδῶς *schlangenartig*: EustOp 82,51.— LS (Eust.).

ὄφρομάχος *Schlangen bekämpfend*: LudwAnek 10,21.— ὄφρομ. LS.

ὄφρώνυμος *nach den Schlangen genannt, sich schlängelnd* (vom Haarausfall): τύποι PselPoem 9,697.— VolkPsel 80.

ὄφροτρόπος *schlangenartig*: ManasKurtz II 90,80.

ὄφροφάγος *Schlangen fressend*: LudwAnek 10,21.— ὄφροφ. LS.

ὄφροαμίζω *augenkrank sein*: CosDam 72,13. *ins Auge schauen*: τινί HagAchill A 237.— LS (-ομαι), LSSup, (L), AndrArch.

ὄφροαμικόν, τό *Bleioxid*: ἄνθος ἀργύρου ὄπερ οἱ χρυσοχόοι καλοῦσιν ὄφ. DelAn II 280,14.— (LS, TLG, Kr, Stam).

ὄφροαμβολέω *ein Auge werfen, den Blick richten*: πρὸς τι MiChonGreg 690,19 = MiChonArs 114. τινί ἔμπικρον MiChonEp 49,19. *betrachten*: NikonMet 20,28 (= NikonMetS 4,17); 165,6.— LS, TLG.

ὄφροαμβόλος *Blicke werfend*: ScholLyc 68,29,34.— LS, TLG.

ὄφροαμόδουλος, ὁ *Augendiener, der nur zum Schein dient*: MiChonGreg 718,8.— L.

ὄφροαμοζόπος *an den Augen verstümmelt*: GregLob 28,25.

ὄφροαμοπλανέω *das Auge täuschen*: GCedr I 629,10.

ὄφροαμοπονία, ἡ *Augenschmerzen*: PsGalen XIV 496. CodAstr IX 2,172,12; 186,4. BlemMed 68,12,13. Ideler II 287,23 (Avicenna).

ὄφροαμόπονος, ὁ *Augenschmerz(en)*: CodAstr III 27,30; VIII 3,40. VasAnecd 326. -νου νόσοι CodAstr III 25,19; X 141,27.— (LS -πόνος), Kr, KumN.

ὄφροαμορύνκτης, ὁ *Augenausstecher*: ManasL 4389.

ὄφροαμός, ὁ ein Stein: MelitS 1137. Wasereinlaß einer Mühle: ABatop 49,72 (a.1317).— (LS, LSSup, L, Kr, Stam, AndrArch).

ὄφροαμοστάτης, ὁ ein chirurgisches Gerät: Severus p.47 (Dietz).— BliqSurg 196,201, Stam; LS -στατήρ.

ὄφροαμοφάνεια, ἡ *Augenschein*: EustOp 157,79.— L, Tgl.

ὄφροαμοφρόνιμος *mit klugen Augen*: Δίδυμος CodAstr XI 2,117,8.

ὄφροανός *der Schlangenbeter*: ἡ -νή αἰρεσις DidymGen 81,10.— L -voī.

ὄφροασις, ἡ *schlangenförmiger (kreisrunder) Haarausfall, Alopecia areata*: ScholHip II 504,5,17. TheophNonn 8. Kyran II 46,4. BlemMed 65,35,36 (-ίωσις per errorem).— LS, TLG, DurlDict, NovGloss (ophiasis).

ὄφροιδιν, τό *kleine Schlange*: AZog 5,107 (a.1142).— LS, Kr, Stam, LexPont -ι(ov).

ὄφροιβότανον, τό *Dracunculus vulgaris, Schlangenwurz*: = ἡ δρακοντέα BoissAn II 402. DelAn II 292,9.

ὄφροιδήκτης *wie eine Schlange beißend ?* ἰοβόλος καὶ ὄφ. ἰχθῦς PsAthansPG 28,793B.

ὄφροιδήκτος *von der Schlange gebissen*: LascPed 282.— LS -ος.

ὄφροιδρακοντώδης *schlangen- und drachenähnlich*: Melit 441.

ὄφροικέφαλος *schlangenköpfig*: GMon 60, 6.— L, Kr, KumN, Stam.

ὄφροικαχέω *wie eine Schlange kämpfen*: PlanEpist 187,17.— Vgl. -μάχος LS, L.

ὄφροιον, τό Duc 1068: ὄφ. καὶ σηπίας ὄστρακόν ἐστι, ἄσβεστος ὤων Gloss. Chym. mss.

ὄφροινῖται, οἱ Häretiker: Doctrina Patrum 272,6 (Diekamp).

ὄφροίομαι *in eine Schlange verwandelt werden*: τῆς ὄφροθείσης ῥάβδου Ps.-Clem. Hom. 2,33,3 (GCS 42).

ὄφροίπληκτος *von der Schlange verwundet (gebissen)*: Rom 51 ιθ 9.

ὄφροίπους *schlangenfüßig, mit Schlangen als Beine*: ScholOd I 326,6. ἄνθρωποι VAlex 48,13.— LS, TLG, Kr.

ὄφροισταφυλῖς, ἡ *Kapernstrauch, Capparis spinosa*: DelAn II 316,17; 425,13.— LS -στάφυλον.

ὄφροιστάφυλος, ἡ *Zaunrübe, Bryonia*: DelAn II 386,2.— LS -στάφυλον.

ὄφροιστάφυς, ἡ *Kapernpflanze*: TestMed 554,72; 555,105.

ὄφροίστομος *schlangenzüchtig, wie die Schlange sprechend* (von Eva): PsChrysPG 55,615,34. Miller: cod. Par. 924,37r (loci communes theologici).

ὀφίοσχημος in *Schlangengestalt*: πνεύματα VBasVil 22,5.— KumN; s. ὀφεόσχ.

ὀφιοτρόπος von *schlangenartiger Gesinnung*: ManasL 4144.5244.

ὀφιοφάγος *Schlangen essend*: ὄρνειον Phot-LexTh ι 11 = Suda ι 76.— LS, TLG, Kr.

ὄφισ, ὄ eine Pflanze: φουικός SylTact 111. ἡ ὄφισ *Schlange*: Palam III 132,24.— LS, LSSup, (Stam, AndrArch).

ὀφίτις *schlangenartig*: ἡ -ις λίθος *Serpentinmarmor*: ScholPindAb 441,8.— TLG; LS, Kr, RBLG, RE XVIII 1,658f. -της.

ὀφιοδῶς *schlangenartig, wie eine Schlange*: JoXiphHom 348. GermIIPG 756B.— LS, TLG -ῶδης.

ὄφλησις, ἡ *Schuld*: Cyr. Alex. Jo. ev. III 560,6 (Pusey). ArethMin I 355,1. LascDel 21,11.— LS.

ὄφλητέον *man muß schulden*: χάριτας EustMin 301,25. χάριν G. Dennis, Byzantium and the Franks (London 1982) XII 14 (Th. Potam., ep. 9,31).

ὄφλίσκω *schulden*: Herod I 436,14. pass.: ThStudCatM 42 (p.302).— LS (Suda), TLG.

ὄφλω *schulden*: PhotBib 22a31.— LS, TLG.

ὄφρυσάομαι *hügelig sein*: EustII I 461,11.— LS -άω.

ὄφρῦδιον, τό *Rand, Spitze, Grat*: τοῦ ὄυακος EngPatm 50,284 (a.1073). ὄαχωνίου AIV 42,24 (a.1080); βουνοῦ 86,110 (a.1341). -iv AZog 5,54.58 (a.1142). id. AVaz 104,54.58 (s.XIII). -ι AChiland 6,15 (a.1229?).— LS, Kr, Karan, LexPont.

ὄφρυσόδεσμος mit *zusammengewachsenen Augenbrauen*: CodAstr VIII 3,79. SchreinChron 403,37 app.

ὄφρυσόεις *hochmütig*: EustMin 209,53.— LS.

ὄφρυσότης, ἡ *Hochmut*: HagEugR 130,264 (Lucites).

ὄφρῦσμα, τό *Hochmut*: AndCret 1165D. 1292A.— (LSSup, TLG).

ὄφρῦσις, ἡ *Hochmut*: AstSoph 7,11. AHG VI 409,227. PsZon 1832.— (LS), L, KumN.

ὄφρυσώτω *hochmütig sein*: PsZon 1490.

ὄφτιον, τό (<ὄπιον) *Ohr*: DelAn I 597,17.— Kr -iv s.v. ἄφτιον.

ὄφτός (= ὀπτός) *gebraten*: κρέας LangeTexts 62,7.— Kr s.v. ὀπτός, Pankal, ChatzKypr.

ὀφφικιαλαία, ἡ *Gattin eines ὀφφικιάλιος*: DeCer I 618,13. -λέα 596,2.

ὀφφικιάλιος, ὁ *Hofbeamter*: DeCerV I 16,4. PsKod 133,2 (v.l.). MM III 249 (a.1387).— Kr, KontLeuk; vgl. ὀφ(φ)ικιάλιος LSSup, L, TLG, Daris, RBLG + Sup, PLP, Kr.

ὀφφικίζω *wie die Opici (Osker) sprechen*: LydMens 7,19.— ὀπικ. LS.

ὀφφιτζιάλιος, ὁ *Beamter*: MM III 254 (a.1428; ὀφφιτζιάλλους). -τζιάλιος 283 (a.1440; ὀφφιτζιάλιος).— Kr; ὀφφιτζιάλης Somav.

ὀφφίτζιον, τό (< ital. officio, lat. officium) *Amt*: MM III 254 (a.1428, ὀφφίτζι).— Kr, Somav (ὀφφίτζιο); ὀφ(φ)ίζιον LSSup, L, FontMin VIII 437.

ὀχάνικα, τά *Handgriffe* (am Schild): ScholArK I 2,205,9.

ὄχανος, ὁ (< ἔχω) *Handgriff*: Orion 125,3. Suda o 1029. π 2090. PsZon 1491.— ὄχανον LS, *ὄχάνιον AndrArch.

ὄχάς, ἡ *äußere Hämorrhoid*: TestMed 555,105.

ὄχεια, ἡ *Lenken* (der Pferde): PselOr 14, 27. *Reiten*: GAKrop 112,12.— (LS, LSSup, Stam).

ὄχεταγωγέω *in einen Kanal leiten*: SymbGard 21,16.— LS.

ὄχεταγωγία, ἡ *Durchleiten* (des Wassers) *durch einen Kanal*: Procop II 550,12; III 2,43,5 etc.— LS, TLG, OrlTraul.

ὄχέτευμα, τό *Nasengang*: Pollux II 79. Exore 56,5.— LS.

ὄχετηγία, ἡ *Kanalisation*: τοῦ αἵματος PselTheol I 95,92. τῶν λέξεων PselPaneg 18,42. PselOr 28,49.— LS, L, TLG.

ὄχετηδόν *wie ein Schwall*: δάκρυα ἐκχέειν IsSyr 96. ὁ. ἐκχεομένοις αὐτοῦ δακρυοῖς VMacarPel 147,15.

ὄχετηλογία, ἡ *Redefluß, Wortschwall*: MethAg 78 c.3 v.l.

ὄχέτιον, τό *Rinne, Kanal, Leitung*: τῆς τέχνης ManasRede 45. χαρᾶς ManasArist I θ 49. αἱ δὲ βλεφαρίδες ὄχ. ManasKurtz I 636,21. μυροῦ-ρειθρον JoStaur 372,38.— LS, Kr.

ὄχευτός *bespringend*: -τὰ καὶ ζωογόνα τὰ ζῶα TzetzLol 84,30. -τοὺς (an recte -τάς ?) ὄνους Hippiatr II 302,2.— TLG, Tgl.

ὄχηματίζω *reiten*: ἐν πόλῳ TR 539. JoGen 9,72. *fahren*: ThStudThe 18. GregAntRede 394,16. -ομαι *dahinfahren*: AmphIcon VIII 166. JacBulg 70,22; 85,8.

ὄχημάτιον, τό *Wagen*: AnHier I 64,12sq.— LS.

ὄχθημα, τό *Zornesausbruch* ? ἀσχέτοις τοῖς -μασι ῥέοντες VConon 10 c.6.— Vgl. ὄχθησις LS.

ὄχθίζω *leiden, bedrückt sein*: ThMetPoems XVI 206.— LS.

ὄχθισμα, τό *Ärgernis*: ThMetPoems XVIII 165 (pl.).

ὄχιον, τό *Koriander*: Dioscur II 74,14.

ὄχλαγωγία, ἡ *Volksaufruhr, Tumult, Zusammenrottung*: ACO II 1,478,35. AnBoll 30 (1911) 273,29. Mansi XIII 412B (a.787). VStephJun 169,10. Bas A 2866,3; B 3482,12. VAndR 2561.

NPaphGr 74. NicPhoc VIII 36 etc.— LS, TLG, Kr, AndrArch, Stam.

ὄχλαγώγιον, τό *Volksaufruhr*: Bas A 1525,4; 2897,14; 2899,16 etc.; B 3477,7. Balsam II 304C. NChonHi 407,71.— LS, L.

ὄχλαγωγός *auführerisch*: ἄθροισμα Niceph-Ref 6,62; σύστημα 71,33.— LS, TLG, Stam (subst.).

ὄχλάζω *stören, lästig sein*: EusPG 23,540D. 993B. ὄχλ. GuillCorp V 54 (1098).— LSSup, TLG, Car, (L).

ὄχλαρχία, ἡ *Herrschaft des Pöbels*: populare imperium malorum et vilium CorpGloss III 275,2 (ὄλαρχία cod., cf. ind.).

ὄχλαρχικός, ὁ *Anführer der Massen*: NChon-Hi 562,55.

ὄχλειώ *belästigen*: AVaz 107,37 (s.XIII); ὄχλειώω 109,13 (a.1415).— Vgl. ἄχλιω AndrArch (s.v. ὄχλω), ὄχλέω LS.

ὄχλεύω *belästigen*: Hesych α 688. (*sich*) *drängen*: τοῖς πολλοῖς τοῖς ἔξω -ουσιν DidymEccI 7,24.— (LS), AndrArch, LexPont.

ὄχλή, ἡ *Belästigung*: Trinch 158 (a.1138). SchneidUrk 269 (a.1140).— Car.

ὄχλημα, τό *Belästigung*: ScholII M 162a2. ProdGed LVI a 7. KamAst 1433. Mansi XXII 1033A (a.1215). *Hindernis*: PselFor 1,2035 (coni. pro σχήματα).— LS, TLG, RBLG.

ὄχληρωτικός *störend*: FatStud 119.

ὄχλησία, ἡ *Unruhe, Aufruhr*: CodAstr II 9, f.222.— Vgl. ὄχλησις LS, Stam.

ὄχλητά, τά *Streitigkeiten* ? εἶχαν -ά AVaz 178,3 (s.XV).— Vgl. ὄχλητα u. Ὀχλητοί Kr.

ὄχλικῶς *volkstümlich*: Plut. Mor. III 235,24 (Pohlenz). *wie das gemeine Volk, elend*: ἀπόλλυται CodAstr I 125,28.— LSSup; LS, TLG -ός.

ὄχλοδουλία, ἡ *Abhängigkeit von der Masse*: ArethMin I 291,22.

ὄχλοδουλος *der Masse dienend*: ArethMin I 291,27.

ὄχλοειδής *wie der Mob*: PapSyl 130,6.

ὄχλοθορυβέομαι *randalieren*: VBasVes I 15; II 81.

ὄχλοκοπέω *dem Volk schmeicheln, (die Menge) umwerben*: EustOp 74,69. *belästigen*: Manas-Kurtz I 638,85. EustEsp 50,4. ὄτα NoctPetrop 163,30 (Euth. Torn.). ἀκοάς PadiadAnek 24, 249.— LS, TLG.

ὄχλοκοπητικός *auführerisch*: MillRec II 269C: τὸ -κόν τε καὶ φιλοτάραχον cod. Coisl. 278,215v (Germ.II).

ὄχλοκοπία, ἡ *Belästigung*: AASS Nov III 597E. Germ II 232,8. GKypEp 127 (ep.136). PlanEpist 109,8.

ὄχλοκρασία, ἡ *Volksaufstand*: CodAstr VIII 1,267,3.— LS (s.v. -τία), L.

ὄχλοκρατέομαι *vom Pöbel regiert werden*: ScholAesch I 153,25. NGreg II 575,8.— Stam.

ὄχλοκράτης, ὁ *Volksauführer, Demagoge*: HephTheb II 172,18 (cf. -κρατησία LSSup). KokkHag I 164,38.— KumN.

ὄχλοποιέω *Aufruhr erregen*: TheodAnag 123,14. SymStylJ 52,4. NicephAp 556B. Jus-Can 1005D. JoanMnem 274. ElogTheod 5,4. VBasVes I 14.— LS, TLG.

ὄχλοποιός *Aufruhr machend, auführerisch*: Cyr. Al., De trin. 622,40 (SC 246, p.116). Th-StudCatM 48 (p.133 MCL). NicephRef 57,43. KypTyp 41,10. Mazaris 78,25.

ὄχλος, τό (= ὁ ὄ.) *Schar*: τὰ ὄχλη NByzIsl XVIII 25 (p.110).

ὄχομένιον, τό (= ἐχομένιον) *Safflor*: POxy I 101,12 (a.142) etc.; ὄχομενον XX 2284, fr. B 6 (a.258).— LS, LSSup, PHI, DiethLese I 173.

ὄχρα, ἡ (< χροιά) *Farbe*: AnonHier 977A.— ὄχρα ChatzKypri, GianKypri.

ὄχύριος (= ὄχυρός) *haltbar, fest*: -ον, τὸ ἰσχυρόν MillLex 276,536. -οῖα: αἱ ἀσφάλεια καὶ οἶον ὄχυρότητες Lex. Graec. Min. 164 (Latte-Erbse).

ὄχυροποιέω *befestigen*: οἰκοδόμημα LeoTact III 905C. στρατόν 1021A. DeAdmImp 50,155. VBasVil 338,8. TzetzIamb 149,8.— LS (-έο-μα).

ὄχυρόπυργος *mit festen Türmen*: ManasL πόλις 178.367.4853.

ὄχύρωμα, τό *Bestätigung, Bekräftigung*: KonstFried 92,10.— (LS, Kr, Stam).

ὄχύρωσις, ἡ *Immunität*: Mansi XXII 1029D (a.1215). *Bestätigung*: KonstFried 24,12; 35,8. Trinch 473 (a.1270).— (LS, L, LSSup, RBLG, Stam).

ὄψαίτερον *später*: EustOd I 73,39. Thom-Mag 255,2. -ρα W. Schubart, Pap. Erlangen 64,4 (s.IV/V).— ὄψαιτ. LS s.v. ὄψιος.

ὄψάομαι *essen*: EustII III 270,3.— LS.

ὄψαράς, ὁ *Fischgrund*: ἀναπομοίραστος Byz 15 (1940) 180,57 (a.1307).— (TLG, Kr, Car, PLP, LexPont; ψαράς Somav, Dem).

ὄψαρατίκιον, τό *Fischgrund*: Achiland 38,3,5 (a.1318); 42,167 (a.1319). Achil 129,4 (a.1339).

ὄψαρέλαιον, τό *Fischöl*: Hippiatr II 311,8.— LSSup, (Ψαρ. Duc 1071, TLG); vgl. ψαρόλαδο LKN.

ὄψαριδᾶς, ὁ *Fischer*: Tyche 6 (1991) 234. POxy XVI 2058,143 (s.VI).

ὄψαριτζιν, τό *Fisch(lein)*: TaktNik 36,21; 42,29.— Vgl. (ὀ)ψαριτζα LexPont.

ὄψαριτής, ὁ *Fischer*: SB XXII 15298 (s.VII).

ὄψαρόκολλη, ἡ *Fischleim*: DelAn II 387,24.

ψαρ. 375,2. ψαρόκολλα 368,1. ὄψαρόκολλον (?) MunCopt 134,1.— ψαρόκολλα Duc 1071, Somav, LKN.

ὄψαρολίμνιν, τό *Fischteich*: AVaz 105,39 (s.XIII).— ψαρ. LexPont; -λίμνη Somav.

ὄψαροπιάστις, ὁ *Fischfänger*: ἄγ. Γεώργιος VJoXen 64 (cf. p.22).— Car.

ὄψαροπρατίης, ὁ *Fischhändler*: KonstFried 131,5 (ψαρ. v.l.).

ὄψαρος, ὁ *Star, Sturnus vulgaris*: DelAn II 484,10 = ErmAnecd 273. Ideler II 268,1.— ψάρ(ος) LS.

ὄψαρότιης, ὁ *der spät Pflügende*: JoMaurR 344.— LS, TLG, RBLG.

ὄψαροτόπιον, τό *Fischgrund*: TypGregPak 41,353.— ψαροτόπι LKN.

ὄψαροφαγέω *Fisch essen*: ThStudCatM 7 (p.44). 30 (p.219).— Vgl. ψαροφάγος Somav, LKN.

ὄψάρτυμα, τό *zubereitete Speise*: NChonHi 145,25 (pl.).

ὄψειδιον, τό *Aussehen, Äußeres* ? ὄψεως -διον JÖB 22 (1973) 90. *Überzug* ? ὄψ. εἰς κέντουκλον ABatop 69,6 (s.XIV).— (ὄψίδιν LexPont, ψίδι Dem); s. πιλωτοψίδιον.

ὄψέποτε *in Zukunft*: RobCart XLIV 93,31 (a.1156).— (L), TLG, Car, Kr, KumN, Stam.

ὄψέω spät (Abend) werden: ὄψησέν μοι Sym I 1216D.

ὄψημένος (= ἐψημένος) *gekocht*: Ideler II 327,4.

ὄψησις, ἡ *Kochvorgang, Kochen*: Achmet 159, 24 v.l. pro ἔψ. — Vgl. ὄψημαν GianKypr; ἔψ. LS.

ὄψητός gekocht: Achmet 159,23 v.l. pro ἔψ.; 206,22 id.— ἔψ. LS.

ὄψιά, ἡ *Langsamkeit*: ἡ βραδύτης PsHerod 105.— LS, Stam ὄψία.

ὄψιάομαι (pass.) *spät ankommen*: NPaph 192B.

ὄψιαστική, ἡ ein Mittel zum Aufhellen von Zinn: Alchim 335,23.— S. ἀστριοψιακή.

ὄψιγένεθλος spät geboren: Ῥώμη (= Constantinopolis) ProdGed VIII 285.— Tgl.

ὄψιγόνως (zu) spät: προσέρχεται TypKosm 49,25; ἔρχεται 61,28.— LSSup, RBLG + Sup, Somav, PB -ος.

ὄψιδα s. ὄψις, ὁ/ἡ

ὄψιδεία, ἡ *Geiselschaft* ? LudwAnek 214,12.

ὄψίζω verdunkeln: NeophSyng IV 132, 112.— (LS, LSSup, L).

ὄψιθάνατος spät sterbend: Miller: cod. Par. 2421, (p.) 78.

ὄψικαστος mit (sonnen)verbranntem Gesicht: ThStudPG 776A.

ὄψικέλευθος spät ankommend: NonnDion 37,378.— L.

ὄψικευμα, τό *Eskorte*: ScholGrOr 126 (pl.).

ὄψικευσίς, ἡ *Prozession*: DeCer I 414,10 schol. ad διρεκτιών.

ὄψικεύω geleiten, das Geleit geben: PhilogD 154. MoschOCP III p.84. PapVar 21,6 (Mir. Artem.). LeontJo 408,28. BergAlex 113,8 app.— L, TLG, Soph, Kr, AndrArch.

ὄψικιν, τό (lat. obsequium) *Geleit, Eskorte*: DeCerV II 47,31. Ὀψικιν Thema (Verwaltungsbezirk) in NW-Kleinasien: Theoph I 420,14; 475,23.— L, TLG, Soph, Duc, LexPsel, Kr, LMA, ODB, RBLG, LexPont -ι(ο)v.

ὄψιμαρος ? χλανίδα τὴν (τὸν cod.) -ον DeCer I 169,21.— (Ὀψιμαρος = Ἀψιμαρος TLG, ὄψιμάρον GianKypr).

ὄψιμικός spät: ὀ. σπορά AProdB 159,25 (a.1353).— Kr.

ὄψιμον, τό *Sommersaat*: Nomoc 516.— Duc; LS, Somav, Stam -ος.

ὄψιμόσπορος spät gesät: CodAstr V 4,175, 16.— ὄψισπ. LS.

ὄψινή, ἡ (sc. ὄρα) *Abend*: ChronPasch 77,11. Hippiatr II 67,3.— L; LS -νός.

ὄψις, ἡ *sichtbarer Zustand, Status*: Bas B 2109,5.— (LS), LSSup, L, (Stam).

ὄψις, ὁ/ἡ (lat. obses) *Geisel*: δι' ὄψιδων MaurD VII B 11,30. τοὺς ὄψιδας ... τῶν ὄψιδων FoucStrat 41. ὄψεις (acc. pl.) VEuth 119,12. οἱ ὄψιδες Bas A 2964,7 app. τοὺς ὄψιδας DeAdm- Imp 7,6; οἱ ὄψιδες 7,10; ὄψιδα (acc.) 45,142. ὄψιδας KekaumS 124,12. τὰς ὄψιδας MetAnna 401sq. ἡ ὄψιδα PsHerod 100.— L, TLG, Kr.

ὄψιτεκνος spät Kinder habend: Doroth. Sidon. 354,4; 357,21; 364,2 (Pingree).— (LS).

ὄψιτοζή, ἡ *spätes Gebären*: ProdTetrast 125b2.

ὄψιτόκος der spät Gebärenden: λοχεία LeoHom 17A. ὄψιτόκος *später geboren*: τέκνον KurtzUned 115,139. -τόκος MiAnchLog 188 v.l. pro -γόνος.— L.

ὄψοαρτώ *Speisen zubereiten*: TzetzHist X 812.— ὄψαρτ. LS.

ὄψόβαφον, τό eine Schale zum Erzeugen von Klängen: Suda α 3977. ο 1085.— TLG, LS (s.v. ὀξύβαφον), L (-φος).

ὄψόγαρον, τό (= ὀξύγαρον) *Essig-Fischsauce*: Hippiatr II 241,9; 274,20.— S. ὀξύγαρος.

ὄψοδεία, ἡ *Nahrungsmangel*: LudwAnek 214,19.— LS (Suda).

ὄψόδουλος, ὁ *Sklave des Essens*: EustOp 310,38.

ὄψοδόχος *Speisen aufnehmend (enthaltend)*: τρύβλια StilbLat 80,327.

ὄψονόμος, ὁ *Speisenmeister, Küchenchef*: NGreg I 400,24. NGregEp 99,20.— TLG, (LS, RBLG).

ὀψοποιήσις, ἡ *Kochen, Kochkunst*: ThStudCatM 44 (p.124 MCL). GennSchol V 157,30.— Vgl. -πούα LS, L.

ὀψοποιολαρδοκαπιλέμπορος, ὁ *Koch, Pöcker, Wirt und Händler*: KonstRhodMatr 626,14.

ὀψοπωλεῖον, τό *Lebensmittelmarkt*: LydMens 163,5. ScriptOr 158,6,10; 159,7. Suda α 4413.— LS -πώλιον.

ὀψοπώλης, ὁ *Lebensmittelhändler*: Hapluchair 69. LudwAnek 190,16.— LS, KukBios II 1,211.

ὀψόπωλις, ἡ *Lebensmittelhändlerin*: Prodrum 1293B.1335B. NChonHi 57,65.— (LS).

ὄψος, ὁ *Zukunft*: -οι καὶ τυροί ThStudCatM 7 (p.43).— LS, LSSup τὸ ὄψον, τὸ ὄψος.

ὄψος ? = μοχθηρός Hesych ο 2096.— TLG.

ὄψούνη s. **ὄψώνιον**

ὄψυχάτης ? (fort. ὑψιχαίτης) KalothSyng 186,806.

ὄψών, ὁ *Speisekammer*: GazSen 56a.— LS ὄψωνα.

ὄψωνητέον *man muß die Speise beschaffen*: TypKosm 35,34.

ὄψωνητής, ὁ *Vorratsverwalter*: TzetzHist V 536. EustOp 227,86.— LS.

ὄψωνιάτωρ, ὁ *Vorratsverwalter*: TypPant 89,1001; 103,1239. BekkerAn 339,14.— LS, LSSup, L, TLG -v(ι)άτωρ.

ὄψωνίζω *zu essen geben, servieren, verköstigen*: TypKechar 1367.1770.1776. Dmit I 769. NeophSyng III 443,155. DelTyp 92,6. *sich verköstigen*: ἐν βίῳ Timar 541. JoKatr 160.— LS -ομαι.

ὄψώνιον, τό *Lebensmittel, Verpflegung, Speise, Mahlzeit*: BergAlex 140,2. VAndR 86,1101. VNicPat 329,2. TypSymb 623,12. ὄψούνιν SchreinFin 55,7. ὄψώνιον *Verproviantierungsabgabe*: AIV 59,119 (a.1262); 70,30 (a.1301). SchreinProst P 30 etc.— LS, TLG, (L), Kr, Stam, RBLG + Sup, ODB; obsonium TLL.

ὄψωνισμός, ὁ *Versorgung, Sold*: τῶν στρατιωτῶν AttalP 47,2 codd. JoScylCo 125,17 v.l.— ὄψωνιασμός LS, TLG.

ὄψωνιστέον *man muß zu essen geben*: ἰχθύας αὐτοῖς MM V 398 (a.1210).

ὄψωρεῖον, τό *Speisekammer*: GazSen 56b.

Π

παβέζιν, τό (< mlat. pavesium) *Schild*: ScholArK III 4b,121,450d.— Kr -ι, (παβέντζο KontLeuk); DucLat, REW 6311.

παγαίνω (< ὑπαγαίνω < ὑπάγω) *gehen*: ScholArK I 3,2,205,25c. *verlaufen*: -ει ὁ δρόμος AnonHier 980B. ἡ ὁδός 989B.— Somav, Stam, Andr; s. ὑπαγαίνω.

παγανατικός ? *zivil*: MirDem 137,10 f.l.

παγανικός (lat. paganus, paganicus) *plebejisch*: -ῆ φύλη CPR XXIII 33,4 (a.550). *zivil*: ThAntec I 12 pr. (p.166,21 etc.). MirDem 137,10. πεκούλιον REB 19 (1961) 254-5. id. Zeros II 329. id. Bas B 1827,9. πεκούλια Zeros V 371; VI 24. id. Bas A 1560,2. *heidnisch*: AnnaR 417,15.— LS, L, RBLG, Kr.

παγανικῶς *auf gemeine (grobe) Art*: συγκακουχεῖσθαι μᾶλλον π. ActaPhil 150. *zivil(rechtlich)*: BasA 1647,9.10.

παγανός (lat. paganus) *bäurisch*: ιδιότης, ἄφρων Hesych π 5. *ohne Amt (Titel)*: πατριῶου OikList141,31 (Philoth.); ὑπατοι 155,19. *gewöhnlich*: προέλευσις ib. 197,29 etc. χλαμύδες DeCerV I 27,5. τὰ -νά *Zivilkleidung*: ib. 27,3; 178,7. ὁ -ός *Heide*: VNil 77. παγάνος *heidnisch*: EpSteph 147. id. AnnaR 359,24 etc. EustDam 509B. MM III 13 (a.1192).— LS, L, TLG, PHI, Daris, Soph, Kr, Stam, RBLG+Sup, TriantLex, (PB, PLP).

παγανός, ὁ *Hase*: πτώξ καὶ παγ. ὁ λαγός DelAn II 295 app.— Vgl. παγανέα, παγανευτής Kr.

παγανόω *absetzen, entheben*: JoScylCo 111, 17. τῶν ἀξιομάτων LDiac 37,22; τῆς ἀρχῆς 96, 11.

παγάς *fest*: γῆ Hero IV 414,20 (Heiberg).— LS, TLG.

Παγατικόν, τό ein Maß: PCairoZen IV 59680,19 (ptol.).— Arch. f. Papyrusforsch. 46 (2000) 90.

παγγάληνος *durchlauchtig*: βασιλεύς ArethMin II 37,30. -ος βασιλεία NPatMisc 200C,6.— L, TLG, Tgl, Tougard.

παγγενέτειρα, ἡ *die alles hervorbringt, Allmutter*: γαῖα OracSib 3,675 etc. φύσις ChrZon 392,36. ProdGed p.47 nr.125.— LS, TLG; RE XVIII 3,592; LSSup -νῆτειρα.

παγγενετήρ, ὁ *Allvater*: θεός OracSib VIII 500.

παγγενέτης, ὁ *Allvater*: θεός AP I 19,11. τῷ -τῆ τῆς φύσεως AndCret 813C. Χριστός MercColl II 319,5. *Stammvater*: Ἀδάμ InnPasq 132,192.— LS, TLG, Tgl.

παγγενέτωρ, ὁ *Allerschaffer*: OracSib V 328. JoGaz I 19. Plethon 202.216.— LS, Tgl; RE XVIII 3,592.

παγγενής *alle Arten umfassend*: τοῦ Νῶε

κιβωτός PsKais 212,21. -ές πλήθος CatNT VIII 292,23.— L, TLG, Tgl, AndrArch.

παγγενικός ganz gewöhnlich: ἱμάτια Vas-Anecd 279.

παγγενῶς mit dem ganzen Geschlecht: ProdCom 28,25.26. auf jegliche Art: PisdHexG 348. NEug 8,69.

παγγέραρος ganz ansehnlich: πέτρα ZurIt 174,17.

παγγέρεος (παν- + γέρας) sehr verehrungswürdig: ThMetDi 1,520.

παγγεωργός alles kultivierend: τοῦ Θεοῦ σοφία NeophSyng II 394,8.11; τῶν ἀγαθῶν Χριστός III 163,110; Θεός 252,109; id. 348,26; τῶν ὄλων IV 60,153.— LS, L παγγεωργός.

παγγήρως sehr alt: χρόνος TzetzBa 752,38.— LS (Tzetz.).

πάγγλυκος ganz süß (lieblich): λόγοι Th-StudIamb 74,1. κλήσις PselPoem 17,421. εἶδος MillLex 259,155.— Kr; vgl. παγγλυκερός LS.

πάγγλυκος ganz süß (lieblich, hold): στόμα -ύτατον AHG X 306,634. τέκνον -ύτατον Detor-Meg 239,52,1. θεός -ύτατος CodAstr IX 2,168, 18.— Kr.

παγγλώσσια, ἡ Vielsprachigkeit: ProdCom 115,8.— (LS, TLG).

παγγλώσσιας geschwätzig: -αι κόρακες EustManas 291,53. id. MiChon I 167,28. id. NChonOr 94,20.

παγγλώσσιος geschwätzig: κόρακες PselOr 9,26 codd.— Vgl. ὑπογλώσσιος LS.

πάγγλωσσοσ alle Sprachen sprechend: ἀκροατήριον DemChom 107,23. -τος ἦν ὁ παράδεισος Th. Hyrt., BoissAn III 65.— Tgl.

παγγνώστης, ὁ Allwissender: EustDam 592A. DemBibl 15.— KumN; πανγν. L.

πάγγνωστος allwissend: ApocSedr XI 19.— KumN.

παγγρήγορος äußerst wachsam: ChristMyt-Cal Stich. Nov 30.

πάγγωνος, ὁ ein Edelstein: MelitS 1176.— LSSup.

παγετοξυμμαχία, ἡ frostiges Kriegsbündnis: χειμερινή BalsamEpigr XXXI 24.

πάγετος, ὁ Frost: NicephH 74,27. πάγετος ψύξις, παγετός τὸ πεπηγὸς ὕδωρ JoPhilVoc π 6.— LS, TLG, Tgl, Kr, Stam.

παγετόω zu Eis erstarren lassen: -οῦσα ψύξις JoGal 320. ἐπαγετοῦτο EustOd II 86,16.

παγή, ἡ Schlinge, Falle: JulHiob 29,1. DidymEcl IV 229,15. παγὰς ThStudEp 449,26; 518,27 (πάγας v.l., ut 465,36). EustII I 794,12.— TLG; LS, LSSup, Kr παγή; vgl. παγίς.

παγία, ἡ Statue: τὰς ... -ίας ἱσταμένας κατέσειεν JoSevl 107,56 (v.l. στήλην ... ἱσταμένην).— πάγιος LS, L.

παγιδευτήριον, τό Falle: ActaBacch 73. Th-StudEp 19,20.— L.

παγιδευτής, ὁ Fallensteller: -αὶ καὶ θηρεύται DidymPsalm II 85,16. ὁ διάβολος StephTheb 68.

παγιδευτικός verlockend: καρπός PsChrysPG 55,614,75.— KumN -ῶς.

παγίδωμα, τό Falle: EustOp 109,18 (pl.).— Vgl. παγίδεμα LS, L, TLG.

πάγινα, ἡ (lat. pagina) Seite: Suda κ 315.

πάγιον, τό Seite: τοῦ -ίνου Bas B 2405,16. ἐν τῷ -ηγῶ ConcCP II 874,9.

παγιότης, ἡ Beständigkeit: CyrAIPG 77, 1180D.— LS, L, Tgl, TLG, Stam.

παγίς, ἡ „Stütze“, Rippe: TheophProt 90,9; 115,13; 117,9 etc. Sang 34.— LS, TLG, (LSSup, L, Stam); παγίδα Kr, Stam.

παγίωσις, ἡ Festigung: JoClim 796C. Steph-Alex 18,25. EustrTheotok 55. AnonLog 10,29. Zepos I 636 (a.1053). ChronEpit 26,4.— LS, Stam.

παγκάθαρος ganz rein: PapMag 7,27 (s.V). Miller: σῶμα cod. Marc. XI 22,54v (Mang. Prod.).

παγκάθατος ganz rein: ProdCom 73,13.

παγκακέστατος ganz schlimm: ζάλη Pert-Fine 162,12.— S. κακέστατος s.v. κακός.

παγκακία, ἡ jegliche Bosheit: HalkRech 142.

παγκακοῦργος ganz böse: τῆ -οῦργῶ Rom 38 θ' 1.— LS παγκάκ.

παγκακώσιμον, τό ganz verderblicher Zauberspruch: PapMag VII 287 (s.III).

παγκαλλής ganz (vollkommen) schön: Th-StudCatM 20 (p.144). TheodChor 20. Eustr-Theotok 55. MR I 460. TR 91. ProdEpithal II 46. παγκαλής CyrAIPG 70,685A. id. MR I 276. id. JoDuk B 14. Pantal 1248D.— TLG, Kr, Detor II.

πάγκαλλος vollkommen schön: κτίσις Jo-DamPG 96,456 EustrTheotok 37 s.v. κόρη; 60 s.v. περισσότερά; 87 s.v. ὠράσιμα. MichItal 74,27. παγκάλλιστος MakSym II 38,9. id. ThStudEp 398,18. ProdEpithal II 151.160 etc. NChryProg 60.— LS, TLG, Kr, AndrArch (-αλος).

παγκάπηλος, ὁ der mit allem handelt, Krämer: TzetzAr I 43,10; 44,9.

παγκαρπία, ἡ Überfluß an Früchten aller Art: GrNyssOp VI 281,7; 283,8 etc. EusPG 23,644A.— LS, TLG, RBLGSup.

παγκαταγέλαστος ganz lächerlich: NChonHi 243,30. Miller: Nic. Chon, Panopl. dogm., cod. Med.-Laur. IX 24,61v.

παγκατάρατος ganz verwünscht: ἁμαρτία Th-StudEp 431,34; ἐπιθυμία 444,39.— LS.

παγκεκυφός ganz gebeugt (gekrümmt): NPaph 49A.

παγκερδής *alles gewinnend, voller Nutzen*: ArchEkHist 67 = πάγκερδος NicCallPo 388,16 (coni., ἔγκερδος cod.).

παγκλείης *ganz berühmt*: BrowCorp 14,42. AHG IV 151,221; 258,152 etc. HalkSaints 108 (Nic. Paph.). N DavGreg 785. LChoerChil 11,259. InserThes II 14 bis 2. — TLG, (Παγκλώς PB, PHI: Class. Inser.).

παγκλείστος *ganz berühmt*: NChonOr 178,28. NChonHi 557,15.

πάγκλειτος s. **πάγκλυτος**

παγκλέπτης, ὁ *Erzdieb*: VThSyk 139,11. voc. πάγκλεπτε TzetzHist XIII 365.

παγκλεῶς *ganz ruhmvoll*: LChoerChil 930. AHG VI 115,178 v.l. BlemCarm 131,100. Lasc-Nic 14,10.

παγκλήρως *mit dem ganzen Erbe*: CatNT VIII 387,16. CarmChrist 165,188 (Cosm.). MR I 54. ProdCom 28,15,26. PsZon 1525. — LS -ος.

πάγκλυτος *ganz berühmt*: SophrAn XX 82. AnonBas 193. AHG III 493,96; 543,106 (πάνκλυτε cod.) etc. KonstRhodLegr 37,28; 38,57 etc. BoissAn II 470. πάγκλυτε AHG IV 274,457 ed. (cod. πάγκλυτε). πάγκλυτος Eustr-Heirm 82,1. id. EustrTheot 6 s.v. ἄνασσα. — LS (-εῖτος), TLG.

παγκονία, ἡ *Dienst für die Allgemeinheit*: ADion 29,9 (a.1451-62). — Vgl. πάγκονος LS.

παγκοίρανος *alles beherrschende*: ChristPas 932. δέσποινα 634. id. 998. πότνα 1025. — LS.

πάγκος, ὁ (ital. banco) *Bank* (für Geldgeschäfte): Syrop 378,33,34. ConcFlor 220,30; 437,20. *Bankanweisung, Wechsel* ? τὰ στάμενα ἢ πάγκον ManusKatrarios 271,12 (a.1446). — (Kr s.v. μπάγκος, LKN, μπ. Somav); bancus Blaise II, banca REW.

παγκοσμοπόθητος *von der ganzen Welt ersehnt*: βασιλεύς AnHier I 431,22; νεότης 437,27.

πάγκοσμος *die ganze Welt betreffend, universal*: JoGaz I 10. Rom 40 ι 9; 47 ζ 3. ScholSoph 186,13. WengAss 274,4. — (LS).

παγκραταῖος *allmächtig*: ῥώμη -ά AHG VI 80,80. -άταιος EustrHeirm 272,9.

παγκρατευτής, ὁ *Pankratiast*: AlexK 32,7 v.l. — LS.

παγκρατέω *alles bezwingen*: MR VI 76.

παγκρατής eine Pflanze: ἡ πικρὰ σκίλλα DelAn II 317,1; -ές 425,27. — (LS); s. -κράτιον.

παγκρατιάριος, ὁ *Pankratiast, Ringer und Faustkämpfer*: CorpGloss III 372,6. — pancratiarius DucLat.

παγκρατιάρχης, ὁ *Herr des Pankration (Ringens und Faustkampfs)*: Γεώργιε ... πέλεις π. ἀκραφνής MR II 27.

παγκρατιαστικός *des Ringkampfs*: ἀγῶνες DocIcon 235. — LS.

παγκρατιάω *Pankratiast sein*: -ῶν BergAlex 27,3 = AlexΓ I 48,5. — LS -ιάζω.

παγκράτιον, τό eine Pflanze: ἡ στοιχάς Del-Lex 83,21. — LS, RBLG + Sup, (Kr, Stam), pancratium TLL; s. παγκρατής.

παγκράτιος, ὁ ? *Pankratiast*: AlexK 32,7. — (TLG, Tgl, PB, PLP).

παγκρατιστής, ὁ *Pankratiast*: BasOr 99,5. GregAntLet I 44. — LS -ιαστής.

παγκράτιστος *allerstärkster, allmächtig*: δεσπότης BergAlex 207,18. Paul. Sil., S. Soph. 22 (Friedländer). Γεδεών MR I 171. ἁγία τριάς MethSlovo 2. Θεός JacBarb 46 c.31. — L, TLG.

παγκρατορία, ἡ *Allmacht*: AndCret 1328D. EEBS 48 (1994) 371. ElogMich VIII 6. JoMaur-Hier 90. — KumN.

παγκράτως *allmächtig*: ThStudPar 36,2. -ῶς Byz 25-27 (1955-7) 733,394 (Dav. Disyp.). — LS, LSSup -ής; (PB -ης).

πάγκυιστος, ὁ *Allschöpfer*: Θεός PMasp I 67006 (a.522)

παγκύδιτος *allerberühmtester*: Miller: cod. Marc. XI 22,64v (Mang. Prod.). — Vgl. πολυκ. LS.

παγκυριάρχης, ὁ *Herrscher von allem*: Kret. Chron. 3 (1949) 101,10 (And. Cret.).

πάγομα, τό (melius -ομα) *Festwerden*: Duc 1077: Petrus Theoctonicus (= Albertus Magnus), Alchemia τὸ πάγομαν πάλιν ἔστι πράγματος ἀχαινοῦ εἰς στερεὰν οὐσίαν...; cf. οὐρβα.

παγόομαι (< πήγγυμι) *festgesetzt werden*: ἐν τοῖς πεπαγομένοις (sic) GeorgTorn 199,9. (*zu*)frieren: -οῦσθαι VAlex 63,14. παγωθέντα ὕδατα PsChrysPG 59,588,40. παγωθείσης τῆς λίμνης VProph 158,13. λίμνης ... παγ. Menol-Basil 345A. — L (-όω), TLG; Kr, Somav, Stam -όνω.

παγοπληξία, ἡ *Erfrierung*: Hippiatr II 240,23. — LS, Stam.

πάγος, τό *Eis*: EphrSyrP VII 151. VAlex 63,6. NicephH 74,15. VNil 104. — LSSup (s. v. πάγος, ὁ), TLG, Kr, Somav; πάος ChatzKypr.

παγότριβον, τό *Frostbeule* ? Hippiatr II 24,18.

παγούριον, τό *Taschenkrebs*: ErmAnecd 247 etc. Seth 83,15. DelAn I 511,8. TestMed 473. -v MunCopt 115,39. — TLG, Kr, LexPont, (Stam).

παγουρομάνα, ἡ *Einsiedlerkrebs*: ScholOpp Hal. 1,320. — LexPont -vνα; vgl. καβουρομάνα LKN.

πάγουρος, ὁ *Klammer*: DeCerTM 227,124; 229,151; 233,218. — LSSup, (LS, Kr, Stam).

πάγρος, ὁ ein Vogel: PhilesDüb 18,689. — (LS), LSSup, TLG, (Stam).

παγύνομαι *fest werden*: AnonMetal 250,19.

παγγαρής *sehr erfreut, heiter*: π. πάντος ἔση TraumGerm 439,102 = Lesarten 106 nr.58.— LS, TLG.

πάγγαρις *ganz erfreut*: DrexlNik 157.

πάγγαριος *allerfreund*: ChristPas 2182.2597.

παγγθονίη, ἡ *die ganze Erde*: συνοδική BalsamEpigr XLV 12.

πάγγρητος, ἡ ein Heilmittel: Galen XIII 101 etc. -ιστος SophrThaum XIX 2, p.279.— LS, TLG, Saalfeld.

παγγριστιανός *für alle Christen*: ἑορτή Ep-Alex 63,3 (s.VIII).

παγγρόνιος *für das ganze Jahr, ganzjährig*: ἑτοιμασία τοῦ σίτου MethTheoph 20,7 v.l. pro πανεγχο.— (LS, TLG).

πάγγρους *ganzfarbig, in allen Farben*: θέαμα SynesOp 32,13.— LS, TLG.

παγγρυσόβροτος *ganz von Gold strömend*: -ου πηγαί AHG V 443,116.

παγγρυσολόγος, ὁ *der ganz goldene Worte spricht*: Εἰς τὸν Χρυσόστομον τὸν -γώτατον Catalogus ... Clarke, pars post. (Oxonii 1815) p.21.— Vgl. χρυσ. L.

παγγρυσουμουσόστικος *mit reinem Gold kunstvoll ausgeführt*: -α γράφων MercColl I 415,16.

παγγώριος *ganz bäurisch*: TzetzHist XI 215; XIII 326.

παγγώριος *jedes Dorf betreffend*: ἀναζητήσεις Χριστιανῶν HagEugR 122,140 (Lucites).

πάγω *gehen*: DelAn I 471,5. CodAstr IV 54, f.49.— ὑπάγω LS, L, Kr XIV 414, Somav, Andr, Stam, LexPont, Rohlf.

παγώδης *eisig*: Geopon 1,12,9.13. Hesych β 812.824. CorpGloss. CodAstr II 146,21; 161, 29.— LS, TLG.

πάδινος aus einer bestimmten Holzart: κάρυα τρία σπιθαμιαία -α Helep 46.— Vgl. πάδος LSSup, πήδινος LS.

πάξιον, τό (= τοπάξιον ?) ein Edelstein: RystMat 178,35. HagCyp 87,115. NeophSyng II 354,16. -ιος RystMat 212,11.— LS, Duc.

παητάρης, ὁ (παϊτάρης) ein Klosteramt: AIv 40,34 (a.1071).

παθαίνω *leiden*: τῆ ἀκοῆ PassLib 9,6.— Kr, TLG, Somav, Stam; LS -νομαι.

παθέω ? (*er*)*leiden*: τὰ ... ὁμοίον τι καύσει παθοῦντα Galen XIII 479. φαντασίας παθουμένης Ideler I 347,12 (Io. Actuar.).— Vgl. παθεῖται/παθοῦνται Fut. zu πάσχω (BauAl) und Komposita wie ἀπαθέω usw.

παθητιάω *leiden*: ἐν τοῖς ῥήμασι PselOr 31, 249.

παθητολάτρης, ὁ *Verehrer des dem Leiden unterworfenen* (Leibes Christi): PhotBib 106b14.

παθητότης, ἡ *Beeindruckbarkeit*: GennSchol VI 528,24.— Vgl. παθητικότης KumN, Stam.

παθητῶς *mit Erleiden einer Veränderung*: γεννᾶν Didym., PG 39,792A.— TLG; LS, LSSup, Kr, Somav -ός.

παθικός *unzüchtig*: CorpGloss II 130,58. KamAst 2900.— LSSup, RBLGSup.

πάθνη, ἡ *Krippe, Stall* ? DeCerTM 211,119; cf. 270.— LS, LSSup, Tgl; BauAl, AndrArch s.v. φάτνη.

πάθνωμα, τό *getäfelte Decke*: DidymEcl V 311,11.15.— BauAl s.v. φάτνωμα; πατνώματα LS.

παθονομικός *eine Krankheit anzeigend*: τηρήσεις Galen XVIII 2,663. σημεῖα ErmAnecd 165.— pathognomic OED.

παθονομονικός *eine Krankheit anzeigend*: StephAthHipp 94,17; 96,1. StephGal 94,11.— LS, TLG, Tgl, DurlDict, Stam.

παθονώμων *die Krankheiten kennend*: ἱατρός Sever. Iatros. 2,12 (Dietz).

παθογραφέω *krankhaft (unkonzentriert) schreiben*: οὐ καλλιγραφεῖν ... ἀλλὰ -εῖν ThStudCatM 119 (p.891).

παθοδουλεία, ἡ *Unterwerfung unter die Leiden*: ThStudCatM 7 (p.19 MCL).

παθοκράτωρ, ὁ *Beherrscher der Leidenschaften*: PisdSt 4,111. OdorSanz 57. EuthymTheod 225 c.3. Millén. du Mont Athos I (Chevetogne 1963) 141.— Vgl. -τορία LS.

παθοκτονία, ἡ *Abtöten der Leidenschaften*: Philes I 127 adn.3: cod. Coisl. 278,200v (Germ. II).

παθοκτόνος *die Leidenschaften abtötend*: ThStudEp 412,9; 488,36. OdorSanz 50.— L, Detor IV.

παθολόγος, ὁ *der die Leiden studiert, Pathologe* ? Herod II 227,21. EpimHom II 340,73.— Stam.

παθολύτης, ὁ *Erlöser des Leidens*: BartInni 141.

παθοποιητικός *Krankheiten verursachend*: -ά (sc. φάρμακα) AëtOl I 178,29.— Vgl. -ποιός LS, L, TLG.

παθοπράτης, ὁ „*der mit Affekten handelt*“, *Unruhestifter*: οἱ φιλεγκλήμονες καὶ -αι ThStudEp 462,68.

παθοτρόφος ? *die Leidenschaften nährend*: οἶνον ... ὡς -στροφόν (sic ed.) πόσιν MelGal 193,57.

παθώνητος *von Affekten „gekauft“ (beherrscht)*: JoDam V 301,26,6.

παιάνειος *eines Siegesgesangs*: εὐχή Libad 79,16; ἀλαλαγμός 86,34.

παιανικός *eines Lobgesangs*: λόγοι ProdGed LIV 4. *heilsam*: πάνακες Φλεγυήμιον, τὸ -ὄν εἶδος τοῦ φυτοῦ ScholNicTher 685,14.— LS, TLG.

παιανικῶς *mit einem Schlachtgesang*: μέλπειν EustII Π 454,7.

παιάνις, ἡ *Lobgesang*: ProdGed XIII tit. XIV tit. μουσική; XIX 3.— LS, TLG, (LSSup παιανίς).

παιάνισμα, τό *Schlachtgesang, Triumphgesang*: JoSyrop 11,4. HagEugR 130,258 (Lucites).— S. παιώνισμα.

παιανιστής, ὁ *der den Schlachtgesang anstimmt*: SB I 1743,3; III 7050,6. Hesych η 265.— LS, LSSup -αί.

παιανόκροτος *mit Jubel angestimmt*: φθέγμα-τα Philes I 15,82.

παιάξ ein Ausruf: JacBulg 96,84.— Vgl. παπαιάξ LS.

παιγμονή, ἡ *spielerische Absicht, Spiel*: μετὰ -ῆς NilEp 457A. ἐν -ῆ ACO I 1,1,57,27. id. Panar 67,15 cod. (f.l. pro ἐν πνιγμονῆ).

παιγμοσύνη, ἡ *Spiel*: ProdGed LXXVII 40.— LS.

παιγνημόνως *scherzhaft*: JÖB 33 (1983) 253. ThAlSerm 396D.— LS (Eust.).

παιγνήμιον *scherzhaft, spaßig*: EustII III 347,17 etc. EustMin 175,78. EustEsp 138,6. PsZon 1496 (sup.).— LS, Tgl, TLG (auch παιγνήμιον).

παιγνιάζω *spielen, scherzen*: EphrSyrP VII 323. τοῖς ὀβολοῖς VAndR 347 v.l.— L.

παιγνίδιν, τό *Spiel*: MalaIT 241,53. HistImp 1640.2696.2356. -ι ChronMur 1229A.— L, TLG, Tgl, Soph, Kr + XIV 414, Somav, Stam, LexPont -δι(ον).

παιγνίδιος (adj.) *spielerisch, spaßhaft*: λόγου FedLett 2,33.— KukBios (-ια) V 1,237.

παιγνιδίως *scherzhaft*: StudAnecd 201,4.

παιγνιδιώτης, ὁ *Spielgefährte, Spaßvogel*: HistImp 2365.— Somav, Pankal.

παιγνικός *der Unterhaltung dienend*: GregNazVita 867 (comp.).— L, TLG, Kr.

παιγνικῶς *im Scherz*: Balsam II 773D.— L.

παιγνιώδης, ὁ *Spieler*: lusor Kramer II 5,21 (s.V.). adj. *Spiele betreffend*: θέα Bas B 3242,32.— LS, TLG, Tgl, Stam.

παιγνιωδῶς *zum Scherz*: LeontSym 145,12 v.l. HalkChrys 214. Bas A 2790,3. AnBoll 107 (1989) 36.— L, Tgl, TLG, Stam.

παιγνίως *spielerisch, zum Spaß*: VAndR 268. NeophSyng II 57,12.— παίγνιος LS, LSSup.

παιγνιώτης, ὁ *Mime, Schauspieler*: CodAstr II 127,10; 129,29. ScriptOr 223,13. Kekaum 666. Balsam II 180C. Mansi XXII 1005A (a.1215). PselPoem 8, schol. II 296. Tgl: Cotelier. Const. Apost. 8,32. PsKod 197,15.— Kr, TLG, BuckPet 573, (GianKypr).

παιγνολέσχης, ὁ *faselnder Schelm*: LChoerChil 819.

παιδαγωγεύς, ὁ *Pädagoge*: Κλήμεντος -γέως CatNT VII 490,25.— LS, L -γός.

παιδαγωγήμα, τό *Belehrung*: VThSyk 2,21; 22,1.— LS, L.

παιδαγωγιανός, ὁ *Exerziermeister*: DeCer 411,6 schol. ad καμπιδούκτωρ (KukKeim 49 ma-luit πεδ.).

παιδαγωγός (adj.) *erzieherisch, unterweisend*: τὰ πάθη τῶν ἁγίων πρὸς σωτηρίαν Mansi XIII 304A (a.787). ὄργανον ArethMin I 263,17; λόγος II 5,18.— LS, L, Somav, Stam (subst.).

παιδάδελφος, ὁ *jüngerer Bruder*: C. Wessely, Stud. z. Paläogr. u. Papyruskunde 20 (1921) 222,8 (s.VI/VII; -φός ed.).

παιδαριδίον, τό *Söhnchen*: Julian, Συμπόσιον ἢ Κρόνια 10 (p.41 Lacombrade).— LS, LSSup.

παιδαρικῶς *in kindlicher Weise*: JoScylCo 170,6 v.l. pro -ριωδῶς.— LS, LSSup -ός.

παιδαριότης, ἡ *Kindesalter*: NChryProg 195. NikMesEp 24,3.— KumN.

παῖδας, ὁ (< παῖς) *Knabe*: DelAn I 595,2.— Kr; παιδᾶς LexPont.

παιδεραστία, ἡ *Knabenliebe, Päderastie*: Clem. Al. paed. II 6,52,3 etc. (SC 108). GregNazPG 35,596A. GrNyssPG 45,228C. -εῖα ScholII Y 234d. id. ActaCypr 234D c.15.— LS, TLG, Somav, Stam, ODB 945.

παιδεραστικός *der Knabenliebe*: ἰδίωμα Simplex. in Epict. I 407 (Hadot).— LS, Stam.

παιδευτηριακός *zur Schule gehörend*: κηπίδιον StephAlex 20,13.— Vgl. παιδευτήριον LS, L, TLG, Kr.

παιδεύτρια, ἡ *Erzieherin, Lehrmeisterin*: StephId II 225,6. PselMB V 66. MiChon I 63,26. LascEp 39,41.— L, Somav.

παιδηνής *kindlich*: Herod I 70,27; II 684, 28.

παιδιακός *eines Kindes*: χεῖρ PalSteph 39, 13.— Kr, TLG, Stam.

παιδιέστερος s. **παῖδιος**

παιδίξω *nachahmen*: τινά GuillCorp V 3,3 (a.1098).— Car, (TLG).

παιδιογέρον, ὁ *jugendlicher Greis*: AnHier IV 328,3 (V. Cosm. et Io. Dam.). NChonHi 440,96.— L s.v. παιδαριος.

παιδιογραφία, ἡ *Geburtsregister*: Bas A 1682,14.

παιδιοδιδάσκαλος, ὁ *Lehrer von Kindern*: DanDieg 11,15.— S. παιδοδ.

παιδιομαθής *von Kindheit an gelernt habend*: γραφῶν ἁγίων HalkSaints 53.— παιδομ. LS, TLG.

παιδίον, τό *Kinderkrämpfe*: π. καλεῖται τὸ νόσημα ἧτοι ἡ ἐπιληψία ScholHip II 443 (Theoph. Protosp.; v.l. παιδικόν). παιδὶν *Kind, Sohn*: GuillCorp I 2,19 (a.1036). id. Trinch 95 (a.1110). CIG

8724 (a.1131/2). AZog 5,87 (a.1142). MM IV 126 (a.1281-3). -ά CodMes 37,40. -ί PRK 236,16.20 (a.1360). id. ChronMur 1228C.— LS, LSSup, L, Kr, Car, Somav, Stam, RBLG, Kuk 296 -ί(ον).

παιδιοπρεπής *wie es sich für ein Kind geziemt*: AASS Nov II 1,380B (V. Ioannic.).— S. παιδοπρ.

παιδιοπρεπώς *wie ein Kind*: VMelet A 38.

παιδίος, **ὁ** *Knabe*: TaktNik 96,22. (adj.) *verspielt, zum Scherzen aufgelegt* ? ὑπὲρ πάντας οὔτος παιδιώτερος (vel -ιέστερος) ἐχρημάτιζεν VAndR 15 app.— Vgl. παιδεῖος / παιδῖος LS, Kr, KumN.

παιδιότης, **ἡ** *Kindheit*: EusPG 23,1344A. CorpGloss. NeophSyng III 513,356.— LS, TLG, Tgl, RBLG.

παιδιῶ ? (an recte παιδεύω ?) *bestrafen*: Zepos I 294 (a.1082).— Vgl. παιδιώννω Gian-Kypr.

παιδίσιον, **τό** *kleines Mädchen*: Lex. Graec. Min. 275,16 (Latte-Erbse). Hesych γ 1006.

παιδίτιν, **τό** *Kind*: KamAst 252.3750.— Kr, LexPont.

παιδιωδῶς *scherzhaft, spielerisch*: TzetzAr II 420,12; III 793,7.— LS, TLG -ώδης.

παιδοβρωκτέω *Kinder essen*: CramPar III 103.

παιδοβρώς *Kinder essend*: Κρόνος Tzetz-Alleg 240.— LS (Eust.), RBLG.

παιδογονέω *Kinder zeugen*: Balsam I 1045D.— L, Stam.

παιδογόνησις, **ἡ** *Zeugen von Kindern*: Zepos I 289 (a.1080).— Kr.

παιδοδιδασκαλία, **ἡ** *Unterrichten der Kinder*: MiChon I 10,13; 21,9.

παιδοδιδάσκαλος, **ὁ** *Lehrer der Kinder, Schulmeister*: VThSyk 26,12. ThStudEp 14, 19. Balsam II 148A. PertFine 193,643. νομικός (-οί) *Rechtslehrer*: EpBib 1,13.15.16. νοτάριοι -λοι JusCan 780B = Balsam I 732A.— LS, TLG, Kr, TM 8 (1981) 531-541, WKopt (?).

παιδοθετέω *adoptieren*: AndCret 849A (pass.). ManasL 6049.

παιδοθρέμμων *Kinder aufziehend*: A. Hilgard, Excerpta ex libris Herodiani technici (Lipsiae 1887) 21,4.5. LudwAnek 232,6.

παιδοκομία, **ἡ** *Kindererziehung*: CyrAIPG 68,224A. ArethMin I 261,10. MiChonEp 100,83. NChonHi 273,3.— LS, TLG, Stam.

παιδοκομικόν, **τό** *Kinderpflege, Pädiatrie*: StephAthHipp 38,4.— Stam -ός; vgl. -κόμος LS, L, TLG.

παιδοκτονέω *Kinder morden*: CyrAIPG 77,489C. GrNyssPG 46,569C. JoChrysPG 48,

906sq. PsKais 229,837. SimocEp 30,8 v.l.— LS, TLG, Stam.

παιδολετήρ, **ὁ** *Kindermörder*: NicephAp 648C.— LS (Suda), TLG.

παιδομανέω *nach Knaben verrückt sein, Knaben lieben*: Miscellanea Mercati V (Vaticano 1946) 35,5.— L.

παιδομήτωρ, **ἡ** *Mutter von Kindern*: ManasL 6135.

παιδομιξία, **ἡ** *Verkehr mit Knaben*: Morin-Poen 119E.

παιδοπίτης, **ὁ** *der nach Knaben lüstern schaut, Knabenschänder*: Herod II 564,8. Theod. Cyr., Therapeut. VII 5 (p.297,8 SC 57). Suda ι 128.— LS, LSSup, TLG.

παιδοπνίκτηρα, **ἡ** *Kindeswürgerin*: PselMB V 575 adn.

παιδοποιητικός *das Kinderzeugen fördernd (betreffend)*: ἔμπλαστορα PselPhil I 32,22.— KumN.

παιδόπουλον, **τό** *Edelknabe, Page, Gefolgsmann, Diener*: TzetzEp 69,22. JoApokBees 102,7. AProdB 25,5 (a.1317); 26,2 (a.1305 sive 1320). ABatop 64,162 (a.1325). Achil 114,5 (a.1327). PsKod 211,5 etc. -λλον FestFed 3,4. id. ZakythChrysob 36,143.— Kr, TLG, PLP, Stam (-ο).

παιδόπουλος, **ὁ** *Edelknabe, Page, Gefolgsmann*: MM IV 261 (a.1263/4). PachF I 41,15; 55,17. HistImp 2342.

παιδοπρεπής *kindisch*: ματαιοφροσύνη GMon 3,28.— TLG; s. παιδιοπρ.

παιδοσπóρος *Kinder zeugend*: εὐνή Nonn-Dion 25,243. φύσις PhotBib 349a11.352b21.— LS, TLG.

παιδοτοκέω *ein Kind gebären*: AHG I 370,97 v.l.; II 253,224; IV 594,175 etc. MR V 176. EustrTheotok 42 s.v. λοχεύουσα; 55 s.v. παιδοτόκος. StichBer 65,75. PselHag 8,56. Kan-Ath XV 172.

παιδοτοκία, **ἡ** *Geburt von Kindern (eines Kindes)*: VEvar 317,23. TR 268. NChonHi 636,63. LascOp 9,70. NGreg I 21,24. GennSchol I 201,36.

παιδοτόκος *ein Kind (Kinder) gebärend*: NonnDion 9,7. NonnParaph 2,4.11. PsChrysPG 59,676,63. AndCret 816D.1096A.1313B. 1380C. PhotKan 316.— LS, TLG.

παιδοτριβεῖον, **τό** *Bildungsstätte*: τῶν φιλοσόφων TheophCont 446,11.— KumN; L -ίβιον.

παιδοτριβή, **ἡ** *Kindererziehung*: VAlex 13, 11.— Kr.

παιδοτρόφιον, **τό** *„Kindernahrung“*: τὸ γάλα DelAn II 337,14.— (LS).

παιδουργικός *Kinder zeugend*: μόγια JoAlex

76,30. id. JoScyl 328,67 v.l.— Vgl. -γός LS, TLG.

παιδοῦσα *schwangere*: ScholLyc 272,10. παίδουσα ἢ παιδοῦσσα Suda π 869.— LS, TLG.

παιδοφαγία, ἢ *Fressen von Kindern*: Neoph-Syng IV 238,36.— L.

παιδοφθόρος *Kinder vernichtend*: εὐωχία Κρόνου ParaphLyc 1199.— (L, BauAl).

παιδοφιλία, ἢ *Kinderliebe*: Walz VIII 332,15 (Sopater).

παιδοφονέω *Kinder morden*: GregNazPG 35,1057C.

παιδοφόρος *ein Kind tragend (bringend)*: ἄγγελος AnastKvest 55,13. παρθένος JoGeoHym 68,84. ἄρουρα ManasKurtz I 635,167.

παιδόφρων *von kindlicher Denkart, kindisch*: LatMen I 294,17.

παιδοφωνία, ἢ *Kinderstimme, kindlicher Laut*: Syrop 458,19 (pl.).

παιδύλλιον, τό *Bübchen*: MiChonEp 28, 22.

παιδῶσις, ἢ *Kinderzeugen*: τέκνων γνησίων Flav. Jos., Ant. Jud. 17,2,4 (IV 78,4 Niese).— (LS, RBLG).

παιζολ. s. **πεζολ.**

παιζοπρεπῶς (an falso pro παιδοπρεπῶς ?) *wie ein Kind*: θηλάζειν AnSinSerm V 83.— S. παιδιοπρ.

παικτέως *zu spielen, spielerisch*: παίζειν ἐν οὐ -έως DarDoc 320,30. TzetzAr II 629,14; III 748,10.11.— LS (-έων), TLG.

παικτέως *spielerisch*: TzetzAr I 28,12.

παικτικός *spielerisch, verspielt*: EustII I 346,26; II 50,2 etc. PsHerod 106.— LS, TLG.

παικτικῶς *zum Scherz, spielerisch*: SymCat II 42. MR I 357; II 310. Theophyl I 465C. MarkKod 52 nr.93,2. HalkHag 126,32. -ώτερον EustII I 126,16; III 383,27.— Tgl, TLG.

παικτός *spielerisch, scherzhaft, zum Spaßen*: ThStudEp 477,12. PhotEp 221,52. PselMin II 163,3. PselTheol I 17,13. MarkAnek A 827.— L (παῖκτος falso), Tgl, TLG.

παικτῶς *spielerisch*: ThStudCatM 70 (p.487). 65 (p.182 MCL). TR 339.

πάιλος s. **μαΐουλος**

Παιονάρχης, ὁ *Ungarnkönig*: MiAnchLog 540.570. Kinnam 121,11; 126,21; 131,23. MarkKod 150 nr.224,58.— Mor II.

παιόνειον, τό *Heilanstalt*: LascEp 28,1; 80,31.— LS παιώνιον.

Παιόνειος *ungarisch*: στρατός PsHerod 214.— (Παιόνιος PB).

παιονίη, ἢ *Pfingstrose, Paeonia*: E. Heitsch, Dichterfragm. II (Göttingen 1964) 64,146 (p.33). παιονεία GennSchol VIII 475,34.— LS.

Παιονισμός, ὁ *Vorliebe für die Bulgaren* = Βουλγαρισμός ScholThuc 389,15.— (Παιωνισμός LS).

παιπάνεια, ἢ ? ἢ *κενοδοξία* Suda π 891 = EtymGud 446,52. παιπανεία LudwAnek 214, 21.

παίρνω s. **ἐπαίρω**

παίστρια, ἢ *Spielerin*: AP 7,643 app. Manas-Stich 62,301. γυνή ManasL 2019.

παίστωρ *spielend, spielerisch*: μῦθος Greg-NazPG 37,1561A. (subst.) *Spieler*: τῆς ἐμῆς παίστωρ τύχης Philes I 337,10.

παιτίτων s. **πετίτων**

παίω (παύω ?) *aufhören*: παίει καὶ Πέτρος, Παύλου λαλοῦντος ThStudEp 236,16.

παιωνεπίτριτος, ὁ *Versfuß aus παίων und ἐπίτριτος*: CramOx III 305,30;306,5.27 (Tzetz.).

παιώνισμα, τό *Heilmittel*: NikonMet 225, 19 (παιωνίσμασι cod.).— Vgl. παιωνιζός, παιώνιος.— LS; s. παιάνισμα.

παιωνισμός, ὁ *das Singen eines Pään*: Hesych π 111.— LS, TLG.

πακάτος (lat. pacatus) *friedlich*: Πακάτοι ... οἱ Μαυρούσιοι ἐπικαλοῦνται Procop III 2,176, 16.— (PB, TLG -ος).

Πακκιανός *des Paccius*: ἔνστακτον AëtOI II 390,13. τὸ -όν Galen XII 715. τὸ Ἀσκληπιάδειον τὸ -όν OribasEust III 160.— (PB); vgl. RE XVIII 2,2063 (Paccius 4: Arzt).

πακτάλιον, τό *Pacht*: TheochTzamp 152, 27 (a.1376). *Pachtland*: Alexander 179,50.51 (a.1307).

πάκτευσις, ἢ *Verpachtung*: PselLettres 182, 25. AttalPon 428 δ'. TypPant 1431. MarkAnek Σ 31. ὑδάτων CodAstr II 19, f.39v.

πακτεύω (lat. pacisci) *einen Vertrag schließen*: ColTrip 96,18. ChronPasch 726,7. Zepos IV 323 λγ.340 ιδ'. Albumas 57,20 (med.). *verpachten*: κτήματα OpMor 1373A.— LS, L, TLG, Kr.

πακτικῶς *durch einen Pachtvertrag*: JusCan 836C (a.1026). MM IV 243 (a.1234). AIv 97,5 (a.1421).

πακτιώτης, ὁ *Tributpflichtiger*: DeAdmImp 9,9.109.

πακτιωτικός *tributpflichtig*: κάστρον De-AdmImp 9,21.

πάκτων, τό (lat. pactum) *Tribut(zahlung)*: SynaxCpl 896,50; 902,17. VAndR 3839. DeAdmImp 21,14 etc. *Pacht(zins)*: DöBeitr 123,2. KekaumS 132,3. Zepos I 617 (a.1044). GuillCorp IV 59,175 etc. (ca.1050). AIv 40, 31 (a.1071).— (LS), LSSup, L, TLG, PHI, WKopt, Kr, Car, Duc, RBLG, ODB, AndrArch, Stam.

πακτονάριος, ὁ *Steuerpächter*: KekaumS 188,14. -ις TurVat 147 (a.1348-52). πακτων. Balsam II 96C. id. ALavra 67,57 (a.1196).

id. MM IV 344 (a.1260-8).— WKopt 602, (LSSup, PHI -ιον); Kr -άσης; pactionarius Nierm.

πακτοποιός ? *Frost verursachend*: τὰς -οὺς ἡμέρας *Frosttage*: EtymGen 97,13.— Vgl. πικτός (πακτός) LS.

πάκτος, τό *Pacht*: ScriptOr 168,9 v.l. *Pachtzins*: TextChypr 105,117. AIv 97,29 (a.1421).— Kr, Somav.

πακτώω (< lat. pactum) *tributpflichtig machen*: ἐδουλώθησαν καὶ ἐπακτώθησαν DeAdm-Impr 44,123. -όνω *verdingen*: σεαυτόν KekaumS 188,14. -όνω *verpachten*: GerlPatr 196,7 (a.1404).— Kr, Somav, Stam; pacto Blaise II.

Πακτωλικός *des Paktolos*: ψάμμαθος AnLaur 225,148.— Vgl. Πακτώλιος PB.

Πακτωλῖς (fem.) *des Paktolos*: Herod I 91,30 = II 852,20.— PB, TLG, Tgl.

πακτωνάριος s. **πακτωνάριος**

πακτωνοποιός, ὁ *Schiffbauer*: POxy XXXI 2568,10 (a.264).— LS, PHI.

πακτωνοπράτης, ὁ *Verkäufer leichter Boote*: PAphr 1432,29 (s.VIII); 1436,107 (ca.717-9).— Vgl. πάκτων LS.

πακτωτής, ὁ *Steuerpächter* ? χαρτουλάριος καὶ π. Παφλαγονίας Zacos II 619 (s.XI?).— LS, LSSup, Somav, AndrArch.

πακτωτός *die Pacht betreffend, Pacht-*: δίκαιον DöBeitr 116,16. ἄκτος TypSymb 622,23; λουετρόν 624,1. τρόπος TextChypr 105,113. τὸ -όν *Pachtzins*: Zepos I 663 (a.1267-71, cf. DöReg 1941a).

πακτωτικῶς *in Pacht*: PselLettres 182,24. ALavra 35,7 (a.1071). AStag I 77 (a.1163). RhalPot I 97 (Bals.). MM IV 241 (a.1259). 243 (a.1234). AIv 67,34 (a.1295).— Kr.

παλαθίδιον, τό *kleiner (Früchte)kuchen*: Philo Mechan. 89,28 (p.48 Diels-Schramm).— Vgl. παλάθιον LS, TLG; s. παλάνθη.

παλαιάμπελον s. **παλαιοάμπελον**

παλαιβάσκανος *seit alter Zeit böswillig (neidisch)*: AndKais 145,11.

παλαιβίος *der schon lange lebt, sehr alt*: ἀνήρ ProdTetrast 158b4.

παλαιγενέτης *vor langer Zeit geboren, hochbetagt*: ἀνήρ PselMB V 456,23.— Vgl. -γενής LS, TLG, Stam.

παλαίγονος *sehr alt*: EustII I 662,12; II 799, 6.— LS.

παλαίδοξος *allberühmt*: θαυματουργία Germ-II 304,21.— Vgl. παλαιένδοξος LS.

παλαικρατής *früher herrschend*: βασιλεῖς ProdGed VI 209.

παλαιοαλώνιον, τό *alter (früherer) Dreschplatz*: APantel 9,9 (a.1271?). ALavra 90,306 (a.1300).

παλαιοαμπέλιον, τό *alter (aufgegebenen) Weinberg*: APant 13,10 (a.1392).

παλαιοάμπελον, τό *alter Weinberg*: AIv 45,83 (a.1090-4). AXen 25,57 (a.1338). APant App. 24,28 (a.1400). παλαιάμπ. AXen 4, 25 (a.1300); 22,30 (a.1333). id. AXer 16,49 (a.1310-25?). id. AChiland 30,68 (a.1314). AProdB 146,6.15.20 (ante a.1341). AIv 99,14 (a.1430-48). παλιάμπ. AIv 29,28 (a.1047).— (Παλαιάμπελα TIB X), παλιάμπελο LKN.

παλαιογεννής *ursprünglich geschaffen*: ὑπόστασις Germ II 313,32.— LS, Stam -γενής.

παλαιόγραφος *in alter Zeit geschrieben*: χρέος SynaxCpl 776,43. -α νομοκάνονα Balsam I 509A.— (KumN, Stam -άφος).

παλαιοεκκλησία, ἡ *alte Kirche*: AETOS 276,19 (Stuttgart 1998) 276 (post a.1267). AXen 4,15; 5,39 (a.1300) etc. AIv 70,41 (a.1301); 75,72 (a.1318) etc. ALavra 97,30 (a.1304) etc. παλαιοκλήσια AChiland 40,97 (a.1318). id. APant 28,10 (a.1491/2).

παλαιοεκκλήσιον, τό *alte (kleine) Kirche*: AProdB 177,6 (post 1355). ALavra 139,83 (a.1361). ADion 22,18 (a.1425); 25,48.110 (a.1430). -iv ALavra 78,7 (a.1285). id. ADion 21,64 (ante 1425). παλαιοκλήσιον APant 20,40 (a.1394); 21,21 (a.1396); 22,28. παλαιοκλήσιν DocPhil 7,16.— (Παλιοκλήσι TIB III 148.244; VI 360; Παλιοκλήσι III 236).

παλαιοευκτήριον, τό *alte Kapelle*: MM IV 9 (a.1235). 143 (a.1231, vgl. BZ 27 [1927] 303).

παλαιόθεν *von alters her*: HistImp 1661.— Kr, Somav, Stam, AndrArch.

παλαιόθερμος *alt und warm*: οἶνος Manas-Arist I ε 27. PoemMor 427.

παλαιοζάμινον, τό *alter Ofen*: ALavra 90,249 (a.1300); 108,374 (a.1321).

παλαιοζάστελλον, τό *altes Kastell*: ALavra 126,3; 127,7.12.18 (a.1346).

παλαιοζαστρον, τό *alte Festung*: DeAdm-Impr 37,64. AXer 4,6 (a.1032). GuillCorp IV 249 (ca.1050). MM IV 9 (a.1235); V 164 (a.1301). ALavra 73,7.28; 74,5.26 (a.1284) etc.— Kr, TLG, (TIB I,III,VI,X)

παλαιοκλήσια/παλαιοκλήσιον s. **παλαιοεκκλ.**

παλαιοκτιστον, τό *altes Gebäude*: BartJun 132.

Παλαιολαυρίτης, ὁ *Mönch der Παλαιὰ Λαύρα* (des Sabas-Kl. in Palästina): Ἰωάννης Dmit III 52sq. id. MR 335.338. οἱ ἴτα PapSyl 15,33.— KumN.

παλαιολίμνη, ἡ *alter Teich*: εἰς τὰς -νας GuillCorp IV 441 (ca.1050).

παλαιολογία, ἡ *altes Gerede* ? GrNyssOp V 132,12 v.l. pro πολυλογία.— Vgl. -λογέω LS.

παλαιολόγος *altbekannt*: τῷ γένει NikMesJo 42,17.— (Kr, Kleis, PLP, ODB, PB).

παλαιομάνδριον, **τό** *alte Hürde*: AIV 52,210 (a.1104). -iv AVaz 104,14 (s.XIII).

παλαιομόσχιον, **τό** *alles (der Mutter entwöhntes) Kalb*: AIV 59,22 (a.1262). ALavra 75,45 (a.1284).

παλαιομούρσιον, **τό** *alter Myrtenstrauch*: εἰς τὰ -σια APantel 9,23 (a.1271?).

παλαιόμυλος, **ὁ** *alte Mühle*: ABatop 15,221.225 (a.1247).— παλιόμυλο Karan.

παλαιομύλων, **ὁ** *alte Mühle*: ABatop 15,220 (a.1247). ALavra 108,577 (a.1321). AXen App. II 127.

παλαιόνους *von altem Verstand*: NikMesJo 42,17.

παλαιοπάθεια, **ἡ** *altes Leiden*: StephProg 142,21; 143,3.

παλαιόπειρος *alterfahren*: ὄρνις ManasKurtz II 85,205.

παλαιοπενθής *seit langem trauernd*: EustOd I 398,27.

παλαιοπήγαδον, **τό** *alter Brunnen*: AIV 80,38 (a.1324).

παλαιοπόταμον, **τό** *alter Bach*: AChil 62,53; 63,60 (a.1321).

παλαιοπρεπής *den Alten entsprechend*: δυσπρέπεια VNiceph 416 c.12; cf. Detor III.

παλαιόπυργος, **ὁ** *alter Turm*: AXen 12,29 (a.1318); 13,96 (a.1320). ALavra 108,739 (a.1321). AIV 99,8 (a.1430-48).— (TIB I,III, X).

παλαιοράφος, **ὁ** *Flickschuster*: Sym II 165A.— LS, L (-qq-).

παλαιόσπιτον, **τό** *altes Haus*: -σπιτα ADoch 10,52.53.71 (ca.1307). -σπητα ALavra 90,57 (a.1300); 108,174 (a.1321). id. AXen 22,19 (a.1333); 25,51 (a.1338). παλιοσπίτια ADoch 10,54 (ca.1307).— Kr, (TIB III 118); παλιόσπιτο Dem.

παλαιοστάσιον, **τό** *alte Anlage*: ALavra 166,9 (a.1428 aut 1443).

παλαιόστρατον, **τό** *alte Straße*: AChiland 21,6 (ca.1300). ALavra 90,75.82.107.353 (a.1300); 108,15.17.18.27 (a.1321).

παλαιοσφράγιςτος *von alters her mit einem Kreuz versehen*: δοῦς AIV 35,36-37 (a.1062); 50,56.58 (a.1101).

παλαιότονος *nach dem alten Notationssystem*: στιχεράριον InvPatmos 123.

παλαιότραφος, **ὁ** *alter Graben*: MM IV 15 (a.1235).

παλαιοτρόχαλον, **τό** *alte Trockenmauer*: APant 26,15 (a.1464).— Vgl. τρόχαλο Dem.

παλαιοτρόχαλος, **ὁ** *alte Trockenmauer*: APant 12,7 (a.1388); 15,12.27 (a.1393).— Vgl. τρόχαλος LKN.

παλαιόφουρνος, **ὁ** *alter Backofen*: ALavra 90,219 (a.1300).

παλαιόφυτος *vor langem gepflanzt* ? Miller: cod. Par. 2417,30r (cf. CodAstr VIII 1,13).— LSSup.

παλαιόφωνος *nach dem alten Notationssystem*: στιχεράριον ABatop 15,280 (a.1247). id. AnonQuest 998.— KumN -ov.

παλαιοχαλάσματα *alte verfallene Anlagen, alte Ruinen*: ALavra 90,252 (a.1300).

παλαιοχείμαρρος, **ὁ** *alter Gießbach*: AXen 22,7.35 (a.1333).

παλαιόχρονος *von hohem Alter, hochbetagt*: ManasArist I 923. ManasUned 7,24. ManasL 5959. ManasKurtz II 82,117. ChronMur 1221A.

παλαιοχολασία, **ἡ** *Lahmen von alters her*: FerForm 63,8.

παλαιοχώριον, **τό** *alles (verlassenes) Dorf*: AnnaR 447,18. AIV 59,106 (a.1262). Zepon I 661 (a.1267-71; cf. DöReg 1941a). ADoch 9,27 (a.1280/1) etc. ALavra 90,53 (a.1300); 108,168 (a.1321). AChil 67,3.18 (a.1321). -iv AProdB 157,1 (a.1352). id. APant 16,16.19 (a.1394). ADion 10,16 (a.1408).— Car; Παλιοχώρι TIB I 252, III 219; Παλιοχώρι III 131.

παλαιόχωρον, **τό** *alles (verlassenes) Dorf*: AChiland 1,9 (a.1018); 14,19 (a.1294).— (Παλαιοχώρα TIB I 132).

παλαίπολις, **ἡ** *Allstadt*: EustOp 237,92.— PB.

παλαισμός, **ὁ** *Streit, Kampf*: GregNazPG 37,1437. ProdTetrast 251a1.— TLG; vgl. πάλαισμα LS, Kr, Stam.

παλαιστεφής *schon lange gekrönt*: ὄηγες NChonOr 45,19.

παλαιστήριος *des Ringkampfes*: τραύματα BalsamTheod 302,28.— (L -ιον).

Παλαιστιναῖος *aus Palästina, palästinensisch*: εὐαγγέλιον CatNT I 447,14. οἱ -οι *Palästinenser*: JoDam I 74,24. GMon 54,1. PhotAm 157,52.— TLG, Kr.

Παλαιστίνηθεν *von Palästina*: NChonHi 166,6.

Παλαιστινόθεν *von Palästina*: ΚυρTyp 36, 3. IatrLesb 5.

παλαιστόν, **τό** *Handbreit*: ScholOpp Hal. 3, 534. LangeTexts 158,12.— Vgl. -στή LS.

παλαιστρέω *ringen*: HephTheb II 88,20.— KukBios III 94.

παλαιστρίς, **ἡ** *Ringerin*: Herod I 101,1 = Arcad. 36,12 (Schmidt).

παλαίτριψ *seit langem vertraut* ? LudwAnek 179,26.

παλαίφοιβος *vor langem geweissagt*: Schol. Soph. Tr. 823 (Papageorgiu).

παλαίφρων *traditionell gesinnt*: θεολόγος Palam III 230,8.

παλαιφύης *in aller Zeit entstanden*: αϊρέσεις NChonPan 59,6.

παλαιχρονος *alt*: γυῖα ὑποτρομέοντα -α. TzetzHom 385.

παλαιώμα, τό (*Wolken-)* *Dunst?* OlympHiob 314,11; 325,22. *Decke?* ArophthNau 17, nr. 294, 14.— LS, LSSup, TLG, RBLG, (Somav, Stam).

παλαμαία, ἡ *Schlag mit der Hand, Ohrfeige*: VMax 101,18.— (KumN); Kr -μέα; Somav, Stam -μά.

παλαμάω *angreifen*: λόγοις τινά KalothSyng 207,87.— LS -άομαι.

παλάμη, ἡ *Leuchter*: -ες δύο ὀκτάφωτες Test-Boil 24,139.— Privaturk, (LS, LSSup, Kr, Stam).

παλάμησις, ἡ *Handlungsweise*: PapVar 248,1 (Leo VI.).

παλαμηφορέω *in der Hand halten*: NikMesJo 37,12. GermIPG 140,696D. Zepos I 502 (a.1270). AnBoll 91 (1973) 52,29 (C. Acrop.). AASS Mai II 741C (C. Acrop.).— S. παλαμοφ.

παλαμηφορία, ἡ *Tragen auf der Hand*: Miller: cod. Coisl. 278,197v (Germ. II.).

παλαμιαῖος *eine Hand breit*: ὀάβδοι Schol-NicTher 64a5. πάθος VPetr II 100,3. πλάτος PsKod 205,27.— KumN, Stam.

παλαμίδιον, τό *Pelamide* (ein makrelenartiger Fisch): MagLepr 313,1.— Kr -iv, (Stam -i), LexPont -μύδιν.

Παλαμίζω *Anhänger des Palamas sein*: AkindLet 41,167.— (Kr, Somav, KumN, Stam).

Παλαμικός *des Palamas, palamitisch*: αἵρεσις NGreg I 558,16; δόγματα II 887,17; ἐπίσκοποι 1029,8 etc.— TLG, (KumN, Stam).

παλαμῖς, ἡ *Thunfisch*: Kyran I 8,6; IV 31,6.— Tgl; πηλαμῖς LS; παλαμίδα (-ύδα) Kr, Stam.

Παλαμίτης, ὁ *Anhänger des Palamas*: NGreg II 787,15; 1072,5; III 359,15 etc. -μισταί (?) id. I 248,15.— TLG.

παλαμναῖος *gewaltig, beachtlich*: τὸ -αῖον καὶ βαρύτερον (βαλάντιον) PselBois 119,27.— (LS, LSSup), LexPsel.

παλαμναϊότης, ἡ *Mord, das Morden*: NChry-Log 61,39. EustMin 105,72.

παλαμοσκόπος, ὁ *Handleser*: Balsam I 720C.

παλαμοφορέω *an der Hand führen, leiten*: StilbEpist 16,28.— S. παλαμηφ.

παλάνθη, ἡ *Feigenkuchen*: δέτυς π. Hesych δ 710. MirPhan 697A c. 9 (lege: ἐν ᾧ τὰς παλάνθας ἐτίθει, φοβηθεῖς δὲ μὴ τὰ ἰσχάδια διάβροχα γένωνται).— LS, TLG, Tgl -άθη; s. παλάθιον.

παλάξιον, τό (it. balascio) *Balaßbrubin*: MM III 140 (a.1390).149 (a.1406).159 (a.1418).182 (a.1428).— μπαλάσιον Kr XIV 414.

παλάριος (lat. palaris) *aus dem Pfähle geholt werden*: -ία ὕλη (= palaris silva) Bas B 925,30.— LSSup, (PB); RE XVIII 2,2615f.

παλατιανός *zum Hof gehörend, Hof-*: ὀφφίκια DarRech 575.— Kr, Stam.

παλατικός *des Palasts* (des Statthalters): βῆμα SBN 3 (1931) 88.90.

παλάτιν, τό (lat. palatum) *Gaumen*: (ἔππου) Hippiatr II 293,17.

παλατίνος, ὁ *Palastbote des Patriarchats*: NChonHi 240,50. *παλατινός Höfling*: Athan. Op. II 1,198,23 etc. (Opitz). PsMacHom 4,1,9.— (LS), LSSup, L, TLG, Duc, (Kr), Car, Stam, RBLG, (PLP), Polikarpon 431.

παλάτιον, τό (lat. palatium) *Gebäude, Lagerhaus*: = ὀσπήτιον BekkerAn 794,31. VCipr 77. LangeTexts 240,192. *Palast*: παλάτιν DeCer I 394,5. id. PhilMon 132. *παλλάτιον* Philologus Suppl. 15 (1922) 157. id. FourDioseHell 17,7. DeVirt I 161,5 etc.— LS, LSSup, L, TLG, Kr, RBLG, ODB 1553, (PB, Kleis), Somav (-i), Polikarpon 431, Stam.

παλατιτίσιον, τό *kleiner Palast*: ScriptOr 265,4.

παλατοφυλακάτον, τό *Ernennungsurkunde für eine Palastwache*: TypSymb 649,4.

παλατοφύλαξ, ὁ *Palastwache*: TypSymb 649,6.13. MM II 453 (a.1400); IV 143sq. (a.1235).

πάλε (= πάλιν) *wieder*: AnHier II 102,17. GeomFisc 80,32. SchreinChron 299,2. CatAlch III B 1. DarAs 35 (a.1467).— TLG, Kr, Somav (πάλα), Dem, LKN.

παλεός *senil*: ὁ σκόπτῃς καὶ ὁ ἄφρων Ludw-Anek 153,24.— TLG; LS, LSSup, Tgl s.v. -αὐός.

πάλευμα, τό *Köder, Lockmittel, Falle*: -μασι στρατηγικοῖς NChonOr 109,23.— LS; vgl. πάλεμα Kr, Somav (-αμμα), Stam.

πάλευσις, ἡ *Kampf*: παλεύσας τὴν ἐν πνεύματι -σιν JoApokBees 27,51.— Vgl. παλεύω Kr, Dem.

παλευτής, ὁ *Vogelfänger*: ManasRede 267. ManasKurtz I 641,189.— LS, LSSup, Tgl.

παλέω *Mangel leiden* ? ἔκ τινος Hippiatr II 301,16.— (LS, LSSup).

πάληξ s. **πάλλιξ**

παλιαμβικός (an falso pro παλιωνικός ?) metrische Bezeichnung: (κῶλον) ScholPind III 261,4.— TLL.

παλιάμπτελον s. **παλιοιάμπτελον**

παλιάνθρωπος, ὁ *schlechter Mensch, Nichtsnutz, Schurke*: ἀλαζωνικός καὶ παληανθρ. (sic ed.) HistImp 903.— Stam, LKN; vgl. παληανθρωπισκος KumN 757.